

GIÁO HỘI CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA CHÚA GIÊ SU KỲ TÔ • THÁNG TƯ NĂM 2015

Liahona

**Hiếu Được
Sự Hy Sinh Thiêng Liêng
của Đấng Cứu Rỗi,
trang 34**

**Tại Sao Yếu Kém Không Phải
Là Một Tội Lỗi, trang 20**

**Làm Thế Nào Để Được
Thành Công trong Việc Tổ Chức
Buổi Họp Tối Gia Đình, các trang 10, 80**

“Trong các người ai là người có một trăm con chiên, nếu mất một con, mà không để chín mươi chín con nơi đồng vắng, đặt đi tìm con đã mất cho kỳ được sao?

“Khi đã kiếm được, thì vui mừng vác nó lên vai.”

Lu Ca 15:4-5

Bức ảnh này chụp ở nước Do Thái vào tháng Tư năm 2010, cho thấy những rủi ro một người chăn chiên sẽ gặp để giải cứu chiên của mình.

CÁC SỨ ĐIỆP

- 4** **Sứ Điệp của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn: Chủ Tịch Monson Kêu Gọi Phải Có Can Đảm**
Bài của Chủ Tịch Thomas S. Monson
- 7** **Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ: Các Thuộc Tính của Chúa Giê Su Kỵ Tô—Không Lừa Gạt hoặc Đạo Đức Giả**

CÁC BÀI ĐẶC BIỆT

- 14** **Ảnh Hưởng Thuộc Linh của Phụ Nữ**
Bài của Starla Awerkamp Butler
Ảnh hưởng của các chị em với tư cách là phụ nữ vượt quá điều có thể thấy được.
- 20** **Yếu Kém Không Phải Là Một Tội Lỗi**
Bài của Wendy Ulrich
Học cách phân biệt tội lỗi với sự yếu kém và cách biến sự yếu kém thành sức mạnh.

26 **Sự Tin Đạo Thanh Sạch**

Bài của Anh Cả
W. Christopher Waddell
Hãy đọc ba bước này dẫn đến sự phục vụ vị tha.

30 **“Ôi Chúa Đáng Tôi Cần Luôn”**

Bài của Jonathan H. Westover
Việc hát một bài thánh ca tạo ra mọi sự khác biệt cho gia đình tâm đạo Hàn Quốc này.

34 **Sự Hy Sinh Vĩ Tha và Thiêng Liêng của Đấng Cứu Rỗi**

Bài của Chủ Tịch Boyd K. Packer
Nhờ vào Sự Chuộc Tội của Đấng Cứu Rỗi, chúng ta có thể giải quyết số nợ thuộc linh của mình về tội lỗi và điều sai quấy.

80 **100 Năm Chương Trình Buổi Họp Tối Gia Đình**

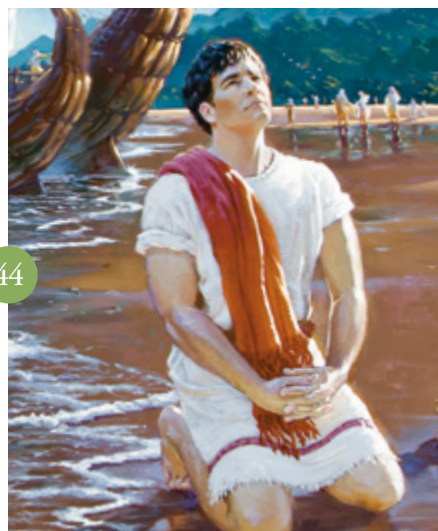
Vào năm 1915 Chủ Tịch Joseph F. Smith và hai cố vấn của ông đã mời các tín hữu bắt đầu tổ chức buổi họp tối gia đình, và giải thích về hình thức, mục tiêu và phước lành của chương trình này.

CÁC TIẾT MỤC

- 8** **Chúng Ta Nói về Đáng Kỵ Tô: Quyền Năng của Đức Tin**
Bài của Amber Barlow Dahl
- 10** **Nhà Cửa, Gia Đình của Chúng Ta: Buổi Họp Tối Gia Đình—Các Anh Chị Em Có Thể Làm Được!**
- 12** **Phúc Âm Kinh Điển: Ngài Đã Sống Lại**
Bài của Chủ Tịch David O. McKay
- 40** **Tiếng Nói của Thánh Hữu Ngày Sau**

NGOÀI BIA

Bìa Ngoài: *Đường Đến Ê Ma Nút*, tranh do Liz Lemon Swindle họa, không được phép sao chụp. Mặt trong bìa trước: Ảnh do Jim Jeffery chụp. Mặt trong bìa sau: Hình ảnh minh họa do Cody Bell thực hiện.

44

44 Tiến BƯỚC trong ĐỨC TIN

Bài của Anh Cả Anthony D. Perkins
Học được từ Nê Phi điều phải làm khi các anh chị em gặp những quyết định khó khăn.

Xem các anh chị em có thể tìm ra cái la bàn Liahona đã được giấu trong số báo này không. Gợi ý: Các em có thể thấp sáng một ngọn nến ở đâu?

49 Tầm Bích Chương: Tìm Kiếm Ngài

50 Nhờ vào Joseph

Bài của Ted Barnes
Có ít nhất sáu cách này mà cuộc sống của các em được khác biệt nhờ vào Tiên Tri Joseph Smith.

53 Vị Tiên Tri Tại Thế

Bài của Chủ Tịch Ezra Taft Benson
A Đam? Nê Phi? Môi Se? Các em có thể ngạc nhiên khi biết được ai là vị tiên tri quan trọng nhất.

54 Tầm Gương Vàng Lời của Đấng Cứu Rỗi

58 Phần Đất của Chúng Ta

60 Làm Thế Nào để Được Khôn Ngoan

Bài của Anh Cả Neil L. Andersen
Sự khác biệt giữa sự khôn ngoan của thế gian và sự thông sáng của Thượng Đế là gì?

61 Đèn Thời Điểm

62 Một Bầy Chiên và Một Đấng Chăn Chiên

Việc hiểu được các chi tiết về công việc của một người chăn chiên có thể mang chúng ta đến gần Đấng Cứu Rỗi hơn.

64 Hỏi và Đáp

Làm thế nào tôi có thể trở nên thoải mái đến mức có thể nói chuyện với vị giám trợ của tôi về các vấn đề hoặc mối quan tâm?

54

75

66 Ai Là Người Anh Hùng của Em?

Bài của Charlotte Mae Sheppard
Ellie e ngại phải nói cho lớp học biết ai là người anh hùng thật sự của mình.

68 Những Lời Cầu Nguyện và Các Ngôi Nhà Thờ

Bài của McKelle George
Khi Dani tham quan một thánh đường ở Anh thì nó học được một bài học quan trọng về sự cầu nguyện.

70 Nhân Chứng Đặc Biệt: Tại sao sự vắng lời lại quan trọng như vậy?

Bài của Anh Cả Russell M. Nelson

71 Ý Kiến Thật Hay

72 Giờ Đọc Thánh Thư: Chúa Giê Su Chữa Lành một Người Mắc Bệnh Phung

Bài của Erin Sanderson

74 Các Nhân Vật trong Thánh Thư: Chúa Giê Su Chữa Lành Người Bệnh

75 Con Đường Đúng

Bài của Anh Cả Claudio D. Zivic
Việc đi theo con đường đúng tạo ra mọi sự khác biệt.

76 Dành cho Trẻ Nhỏ: Tôi Biết Rằng Chúa Giê Su Yêu Thương Tôi

Bài của Jane McBride Choate

THÁNG TƯ NĂM 2015 QUYỂN 17 SỐ 1

LIAHONA 12564 435

Tạp chí quốc tế của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô

Đề Nhất Chủ Tịch Đoàn: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Chủ Bút: Craig A. Cardon

Cố Vấn: Mervyn B. Arnold, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino, Joseph W. Sitati

Giám Đốc Điều Hành: David T. Warner

Giám Đốc Dịch Vụ Hỗ Trợ Gia Đình và Tín Hữu: Vincent A. Vaughn

Giám Đốc Các Tạp Chí Giáo Hội: Allan R. Loyborg

Giám Đốc Thương Mại: Garff Cannon

Chủ Bút Điều Hành: R. Val Johnson

Phụ Tá Chủ Bút Điều Hành: Ryan Carr

Phụ Tá Xuất Bản: Lisa Carolina López

Nhóm Tác Giả và Biên Tập: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Giám Đốc Điều Hành Nghệ Thuật: J. Scott Knudsen

Giám Đốc Nghệ Thuật: Tadd R. Peterson

Nhóm Thiết Kế: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnson, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Điều Phối Viên Intellectual Property: Collette Nebeker Aune

Quản Lý Sản Xuất: Jane Ann Peters

Nhóm Sản Xuất: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Phụ Trách Bản In: Jeff L. Martin

Giám Đốc Ấn Loát: Craig K. Sedgwick

Giám Đốc Phân Phối: Stephen R. Christiansen

Công việc phiên dịch: Bolinda Soka

Về việc mua báo dài hạn và giá biểu ngoài Hoa Kỳ và Canada, xin liên lạc Trung Tâm Phát Hành của Giáo Hội tại địa phương của các anh chị em. Xin gửi mua báo dài hạn ở Hoa Kỳ và Canada tại Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368. Số điện thoại đặt mua báo dài hạn là: 1-800-537-5971.

Xin gửi các bản thảo và mọi thắc mắc đến liahona.lds.org; qua e-mail đến liahona@ldschurch.org; hay bằng đường bưu điện đến *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA.

Liahona (một từ ngữ trong Sách Mặc Môn có nghĩa là “la bàn” hay “vật chỉ hướng”) được xuất bản bằng tiếng Albany, Armenia, Bislama, Bulgaria, Campuchia, Cebuano, Trung Quốc, Trung Quốc (đơn giản hóa), Croatia, Séc, Đan Mạch, Hà Lan, Anh, Estonia, Fiji, Phần Lan, Pháp, Đức, Hy Lạp, Hungary, Iceland, Indonesia, Ý, Nhật Bản, Kiribati, Hàn Quốc, Latvia, Lithuania, Malagasy, Marshall, Mong Cổ, Na Uy, Ba Lan, Bồ Đào Nha, Romania, Nga, Samoa, Slovenia, Tây Ban Nha, Thụy Điển, Tagalog, Tahiti, Thái Lan, Tonga, Ukraine, Urdu và Việt Nam. (Ký xuất bản tùy thuộc vào từng ngôn ngữ.)

© 2015 by Intellectual Reserve, Inc. Giữ bản quyền.
In tại Hoa Kỳ.

Bài vở và tài liệu đọc trong *tạp chí Liahona* có thể được sao lại để dùng tại nhà thờ hay tại gia mà không có tính cách thương mại. Tài liệu đọc có thể không được phép sao lại nếu có những điều luật hạn chế được ghi rõ trong hàng chữ ghi chú nơi hình ảnh. Xin gửi các thắc mắc về bản quyền đến Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2015 Vol. 17 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Vietnamese (ISSN 1096-5181) is published four times a year (April, May, October, and November) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$4.00 per year; Canada \$4.80 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all Uaa to CFS (see DMM 7:07.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Các Ý Kiến cho Buổi Họp Tối Gia Đình

Số báo này gồm có những bài viết và các sinh hoạt có thể được sử dụng cho buổi họp tối gia đình. Sau đây là hai ý kiến.

“Ôi Chúa Đáng Tội Cần Luôn,” trang 30:

Cũng giống như lời của bài thánh ca “Ôi Chúa Đáng Tội Cần Luôn” đã giúp Pak Mi-Jung quyết định chịu phép báp têm, các bài thánh ca có thể có một ảnh hưởng mạnh mẽ đến cuộc sống của chúng ta. Hãy nghĩ về một thời điểm mà những lời của một bài thánh ca đã ban phước cho cuộc sống của các anh chị em và cần nhắc việc chia sẻ kinh nghiệm với gia đình của các anh chị em. Mời mỗi người trong gia đình chọn ra một bài thánh ca ưa thích và cho biết bài thánh ca này đã ban phước cho cuộc sống của mình như thế nào. Sau đó hát mỗi bài thánh ca với gia đình của mình. (Các anh chị em có thể chia ra việc làm đầu này trong hai tuần lễ).

“Những Lời Cầu Nguyện và Các Thánh Đường,” trang 68:

Sau khi các anh chị em đọc câu chuyện này, hãy trưng bày hình ảnh hoặc đề cập đến các nhà thờ khác nhau trong thành phố của các anh chị em và nói về những thách thức này với gia đình của mình: Một số điểm tương đồng của chúng ta với các tôn giáo khác là gì? Cha Thiên Thượng cảm thấy như thế nào về tất cả con cái của Ngài? Chúng ta nên đối xử như thế nào với những người có tín ngưỡng khác biệt? Cần nhắc việc sử dụng bài viết “Cân Bằng Lễ Thật và Lòng Khoan Dung” của Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ (*Liahona*, Tháng Hai năm 2013, 28–35) để giúp trả lời những câu hỏi này.

BẢNG NGÔN NGỮ CỦA CÁC ANH CHỊ EM

Tạp chí *Liahona* và các tài liệu khác của Giáo Hội có sẵn bằng nhiều ngôn ngữ tại languages.lds.org.

CÁC ĐỀ TÀI TRONG SỐ BÁO NÀY

Các con số tiêu biểu cho trang đầu của bài báo.

Âm Nhạc, 30, 40

Buổi họp tối gia đình, 10, 80

Các Lệnh Truyền, 70, 75

Các Quyết Định, 44, 60, 75

Các vị lãnh đạo Giáo Hội, 53, 64

Các Vị Tiên Tri, 53

Cái Chết, 30, 41

Chúa Giê Su Ky Tô, 7, 8, 12, 20, 26, 34, 49, 54, 62, 66, 72, 74, 76

Chức Tư Tế, 50

Công việc đền thờ, 30, 43

Công việc truyền giáo, 30, 40

Đức Thánh Linh, 30, 41, 42, 43, 44, 50, 58

Đức Tin, 8, 20, 44

Gia Đình, 10, 50

Hình Ảnh Sách Báo

Khiêu Dâm, 34

Joseph Smith, 12, 50

Kinh Tân Ước, 54, 62, 72, 74

Lòng Can Đảm, 4

Nhịn Ăn, 30

Nỗi Đau Buồn, 30, 41

Phụ Nữ, 14

Quyền tự quyết, 4, 20, 44

Sa Tan, 34, 61

Sự Cải Đạo, 30

Sự Cầu Nguyện, 68

Sự Chuộc Tội, 20, 34, 49

Sự Chữa Lành, 8, 72, 74

Sự Hồi Cải, 34, 64

Sự Phục Hồi, 50

Sự Phục Sinh, 12, 49

Sự Phục Vụ, 26, 42

Sự Tha thứ, 20, 34

Sự Vâng Lời, 44, 54, 58

Tâm Gương, 14, 66

Thiên tính, 58

Tình Yêu Thương, 76

Tội Lỗi, 20, 34

Bài của Chủ Tịch
Thomas S.
Monson

Chủ Tịch Monson Kêu Gọi Phải Có

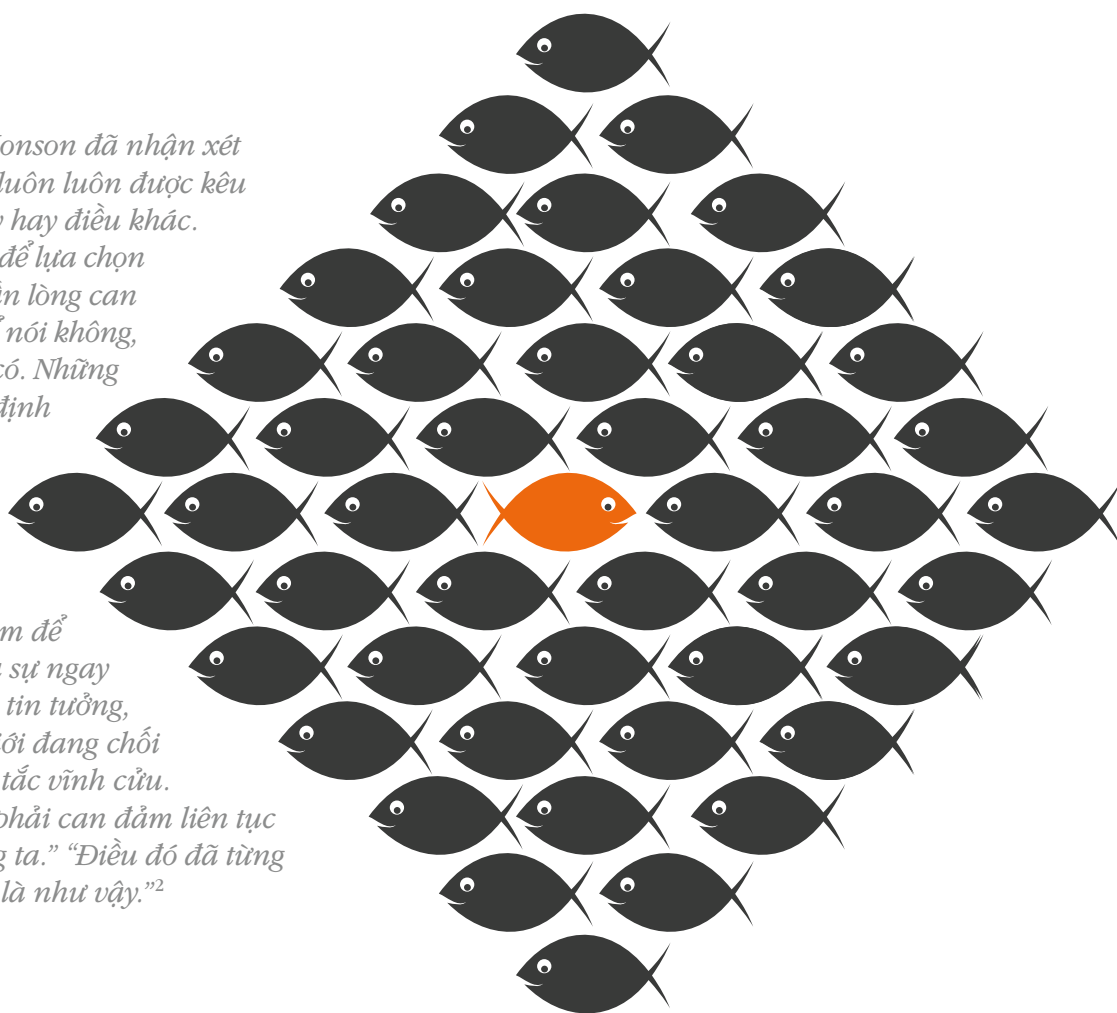
LÒNG CAN ĐẢM[?]

Chủ Tịch Thomas S. Monson đã nhận xét rằng chúng ta hầu như luôn luôn được kêu gọi để lựa chọn điều này hay điều khác.

Ông khuyên dạy rằng để lựa chọn khôn ngoan, chúng ta cần lòng can đảm—“lòng can đảm để nói không, và lòng can đảm để nói có. Những quyết định quả thật xác định vận mệnh.”¹

Trong các đoạn trích dẫn sau đây, Chủ Tịch Monson nhắc Các Thánh Hữu Ngày Sau nhớ rằng họ cần can đảm để đứng bên vực lẽ thật và sự ngay chính, để bảo vệ điều họ tin tưởng, và đối đầu với một thế giới đang chối bỏ các giá trị và nguyên tắc vĩnh cửu.

Ông nói: “Lời kêu gọi phải can đảm liên tục đến với mỗi người chúng ta.” “Điều đó đã từng như vậy và sẽ luôn luôn là như vậy.”²

Lòng Can Đảm Mang Đến Sự Chấp Thuận của Thượng Đế

“Chúng ta đều sẽ phải đối đầu với nỗi sợ hãi, trải qua sự chế giễu, và gặp chống đối. Chúng ta—tất cả chúng ta—hãy có can đảm để chống lại sự đồng lòng của đám đông, can đảm để bênh vực cho nguyên tắc của mình. Lòng can đảm, chứ không phải thỏa hiệp, sẽ được Thượng Đế chấp thuận. Lòng can đảm trở thành một lối sống và một đức tính hấp dẫn khi nó được xem không những là sự sẵn lòng để chết trong vinh dự, mà còn là quyết tâm để sống đúng đắn. Khi tiến bước, cố gắng để sống theo lối sống chúng ta nên sống, chúng ta sẽ chắc chắn nhận được sự giúp đỡ từ Chúa và có thể tìm thấy sự an ủi trong lời nói của Ngài.”³

Chịu Đựng với Lòng Can Đảm

“Kiên trì chịu đựng có nghĩa là gì? Tôi thích định nghĩa này: *chịu đựng với lòng can đảm*. Lòng can đảm có thể là cần thiết để các anh chị em tin; đôi khi các anh chị em sẽ rất cần phải vâng lời. Điều đó gần như chắc chắn là cần thiết khi các anh chị em kiên trì cho đến ngày các anh chị em qua đời.”⁴

Có Can Đảm để Bênh Vực Lễ Thật

“[Cầu xin] cho các anh chị em có can đảm để cương quyết bênh vực cho lễ thật và sự ngay chính. Vì khuynh hướng trong xã hội ngày nay càng ngày càng chối bỏ các giá trị và nguyên tắc Chúa đã ban cho chúng ta, nên các anh chị em sẽ hầu như chắc chắn cần phải bênh vực điều mà các anh chị em tin tưởng. Sẽ là khó khăn cho anh chị em chống lại những lời chế nhạo từ những người thách thức đức tin của anh chị em trừ khi cội rễ chứng ngôn của các anh chị em đã được lớn mạnh.” Khi được lớn mạnh, chứng ngôn của các anh chị em về phúc âm, về Đấng Cứu Rỗi, và về Cha Thiên Thượng sẽ ảnh hưởng đến tất cả những gì các anh chị em làm trong suốt cuộc sống của mình.”⁵

Chúng Ta Cần Có Can Đảm về Phương Diện Thuộc Linh và Đạo Đức

“Các thông điệp được mô tả trên truyền hình, phim ảnh, và các phương tiện truyền thông khác [ngày nay] rất thường đối lập trực tiếp với điều mà chúng ta muốn con cái của mình chấp nhận và trân quý. Trách nhiệm của chúng ta không chỉ giảng dạy cho chúng phải vững mạnh nơi tinh thần và giáo lý mà còn giúp chúng giữ được như vậy, bất kể các lực lượng bên ngoài mà chúng có thể gặp phải như thế nào chẳng nữa. Điều này sẽ cần có nhiều thời gian và nỗ lực về phần của chúng ta—và để giúp đỡ người khác, bản thân chúng ta cần can đảm về mặt tinh thần và đạo đức để chống lại điều xấu xa chúng ta thấy từ mọi phía.”⁶

Cầu Xin Cho Chúng Ta Luôn Luôn Can Đảm

“Trong cuộc sống hằng ngày, đức tin của chúng ta gần như không thể nào tránh khỏi bị thử thách. Sẽ có những lúc chúng ta có thể thấy bản thân bị những người khác vây quanh và bị thuộc vào nhóm thiểu số hay thậm chí đơn độc đứng trước điều có thể chấp nhận và điều không thể chấp nhận được. . . .

“Cầu xin cho chúng ta luôn luôn dũng cảm và sẵn sàng bênh vực cho điều mình tin, và nếu phải đứng một mình trong khi làm như thế, thì cầu xin cho chúng ta làm như vậy một cách dũng cảm, được củng cố bởi sự hiểu biết rằng trong thực tế chúng ta không bao giờ cô đơn một mình khi đứng với Cha Thiên Thượng.”⁷ ■

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Các anh em có thể yêu cầu những người các anh em giảng dạy nghĩ về một tình huống trong tuần sắp tới—ở nhà, tại nơi làm việc, tại trường học, hoặc ở nhà thờ—mà sẽ đòi hỏi họ phải hành động với lòng can đảm. Họ có thể gặp một nỗi sợ hãi, chịu đựng một điều gì đó đầy thử thách, đứng bênh vực cho niềm tin của họ, hoặc quyết định phải tuân theo một nguyên tắc phúc âm một cách trọn vẹn hơn. Mời họ chia sẻ hoặc viết xuống những ý nghĩ.

GHI CHÚ

1. Thomas S. Monson, “Ba Điều Lựa Chọn,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2010, 67, 68.
2. Thomas S. Monson, “Lời Kêu Gọi Phải Can Đảm,” *Liahona*, tháng Năm năm 2004, 55.
3. Thomas S. Monson, “Hãy Vững Lòng Bền Chí,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 69.
4. Thomas S. Monson, “Tin Tưởng, Vâng Lời và Kiên Trì Chịu Đựng,” *Liahona*, tháng Năm năm 2012, 129.
5. Thomas S. Monson, “Cầu Xin Cho Các Anh Chị Em Có Can Đảm,” *Liahona*, tháng Năm năm 2009, 126.
6. Thomas S. Monson, “Ba Mục Tiêu để Hướng Dẫn Các Chị Em,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2007, 118–19.
7. Thomas S. Monson, “Đám Đứng Một Mình,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2011, 60, 67.

Nêu Tấm Gương của Sarah cho Một Người Khác

Bài của McKenzie Miller

Trước kia tôi thường thấy rất khó để sử dụng niềm tin của mình để trả lời cho một câu hỏi đơn giản như là “Tại sao bạn không uống cà phê?”. Trong quá khứ, tôi đã đưa ra lời bào chữa như là “Cà phê quá đắng” hay “Tôi không thích mùi vị cà phê.”

Tại sao tôi lại cảm thấy ngượng ngùng? Tại sao tôi lại sợ bênh vực cho điều tôi tin? Bây giờ nhìn lại, tôi không hiểu chính xác điều tôi đã lo sợ. Nhưng tôi quả thật nhớ chính xác lúc tôi ngừng dùng lời bào chữa để che lấp niềm tin của mình.

Một ngày nọ trong lớp tiếng Anh ở trường trung học của tôi, giáo viên loan báo rằng chúng tôi sẽ xem một tập phim của một chương trình truyền hình mà tôi biết tôi không nên xem. Trong khi các học sinh khác reo hò phấn khởi thì người bạn cùng lớp của tôi là Sarah giơ tay lên và xin được ra ngoài.

Khi giáo viên hỏi tại sao, Sarah trả lời thẳng thừng: “Vi tôi là người Mặc Môn và tôi không xem chương trình với nội dung báng bổ.”

Lòng can đảm của bạn ấy đứng lên bênh vực trước lớp thật là tuyệt vời. Nhờ vào Sarah, tôi cũng đứng dậy và đứng đọi bên ngoài với một lương tâm trong sáng cho đến khi chương trình kết thúc.

Tôi đã thay đổi mãi mãi. Tôi bắt đầu giải thích về niềm tin của mình thay vì tránh né đề tài này. Và kết quả là tôi tìm thấy sự tự tin nơi bản thân mình và tham gia càng nhiều hơn trong Giáo Hội và các sinh hoạt trong trường học.

Tôi không bao giờ nói cho Sarah biết tấm gương của bạn ấy có ý nghĩa đối với tôi biết bao, nhưng tôi cố gắng bắt chước theo tấm gương tự tin của bạn ấy. Bây giờ tôi nhận biết rằng việc làm một tín hữu của Giáo Hội thiêng liêng và tuyệt vời của Thượng Đế là hoàn toàn không có gì phải xấu hổ cả. Tôi hy vọng rằng qua tấm gương của mình, tôi có thể nêu tấm gương của Sarah cho một người nào khác.

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

THIỆU NHỊ

Lòng Can Đảm trong Thánh Thư

Chủ Tịch Monson dạy chúng ta phải có lòng can đảm và bênh vực cho điều chúng ta tin tưởng. Có rất nhiều tấm gương trong thánh thư về những người cho thấy lòng can đảm. Đọc thánh thư bên cạnh mỗi tên của những người ấy. Làm thế nào những người này đã cho thấy lòng can đảm và bênh vực cho điều họ biết là lẽ phải? Sử dụng các chỗ trống để viết hoặc vẽ hình về các câu trả lời của các em.

Joseph Smith (Joseph Smith—Lịch Sử 1:11–17)

Đa Ni Ên (Đa Ni Ên 6:7, 10–23)

Sa Mu Ên Người La Man (Hê La Man 13:2–4; 16:1–7)

Ê Xơ Tê (Ê Xơ Tê 4:5–14; 5:1–8; 7:1–6)

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này và tìm cách biết phải chia sẻ điều gì. Làm thế nào việc hiểu biết về cuộc sống và vai trò của Đấng Cứu Rỗi sẽ gia tăng đức tin của các chị em nơi Ngài và ban phước cho những người mà các chị em trông nom chăm sóc qua việc thăm viếng giảng dạy? Để biết thêm chi tiết, xin vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Các Thuộc Tính của Chúa Giê Su Ky Tô: Không Lừa Gạt hoặc Đạo Đức Giả

Đây là một phần của một loạt Các Sứ Điệp Thăm Viếng Giảng Dạy của Hội Phụ Nữ mô tả về các thuộc tính của Đấng Cứu Rỗi.

Việc hiểu rằng Chúa Giê Su Ky Tô là không lừa gạt và đạo đức giả sẽ giúp chúng ta trung thành cố gắng noi theo gương của Ngài. Anh Cả Joseph B. Wirthlin (1917–2008) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã nói: “Đánh lừa là lừa gạt hoặc dẫn đi lạc lối. . . . Một người không lừa gạt là một người vô tội, có ý định thật sự, và động cơ trong sáng, có cuộc sống phản ánh lối thực hành giản dị phù hợp với hành động hàng ngày của mình theo các nguyên tắc liêm khiết. . . . Tôi tin rằng việc cần thiết cho các tín hữu của Giáo Hội sống không lừa gạt có thể là cấp bách bây giờ hơn là những lúc khác vì nhiều người trong thế giới hiển nhiên không hiểu được tầm quan trọng của đức hạnh này.”¹

Chủ Tịch Dieter F. Uchtdorf, Đệ Nhị Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã nói về đạo đức giả: “Không một ai trong chúng ta hoàn toàn

giống như Đấng Ky Tô như chúng ta biết là chúng ta nên giống như Ngài. Nhưng chúng ta tha thiết mong muốn khắc phục các lỗi lầm của mình và khắc phục khuynh hướng phạm tội. Với tâm hồn của mình, chúng ta khao khát trở thành người tốt hơn với sự giúp đỡ của Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Ky Tô.”²

Chúng ta biết là mình “sẽ được phán xét theo các hành động của mình, ước muốn của lòng mình, và con người mà chúng ta đã trở thành.”³ Tuy nhiên khi cố gắng hồi cải, chúng ta sẽ trở nên thanh sạch hơn và “phước cho những kẻ có lòng trong sạch, vì sẽ thấy Đức Chúa Trời” (Ma Thi Ơ 5:8).

Các Câu Thánh Thư Bổ Sung

Thi Thiên 32:2; Gia Cơ 3:17;
1 Phi E Rơ 2:1–2, 22

GHI CHÚ

1. Joseph B. Wirthlin, “Without Guile,” *Ensign*, tháng Năm năm 1988, 80, 81.
2. Dieter F. Uchtdorf, “Hãy Đến Tham Gia với Chúng Tôi,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2013, 23.
3. *Sách Hướng Dẫn 2: Điều Hành Giáo Hội* (2010), 1.2.1.

Đức Tin, Gia Đình,
Trợ Giúp

Từ Thánh Thư

Trẻ nhỏ không lừa gạt. Chúa Giê Su phán: “Hãy để con trẻ đến cùng ta, đừng cấm chúng nó; vì nước Đức Chúa Trời thuộc về những kẻ giống như con trẻ ấy. . . . Ngài lại bồng những đứa trẻ ấy, đặt tay trên chúng nó mà chúc phước cho” (Mác 10:14, 16).

Đấng Ky Tô cũng đã phục sự cho các trẻ em ở châu Mỹ sau khi Ngài bị đóng đinh. Ngài truyền lệnh cho những người đem đến Ngài các con nhỏ của họ và “và đặt chúng xuống đất quanh Ngài, và Chúa Giê Su đứng ở giữa; . . .

“ . . . [Và] Ngài khóc, và đám đông đã làm chứng cho chuyện đó, rồi Ngài bồng từng đứa trẻ một và ban phước cho chúng, rồi cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha cho chúng. . . .

“Và khi đưa mắt nhìn lên trên trời, họ thấy các tầng trời mở ra, và họ trông thấy các thiên sứ từ trời hạ xuống như đang ở giữa một đám lửa. Rồi các vị này giảng xuống bao quanh các trẻ nhỏ, . . . và các thiên sứ này phục sự chúng” (3 Nê Phi 17:12, 21, 24).

Hãy Suy Nghĩ về Điều Này

Chúng ta có thể học được điều gì từ các trẻ nhỏ về việc không lừa gạt? (Xin xem Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Lừa Dối, Lừa Gạt.”)

QUYỀN NĂNG CỦA ĐỨC TIN

Bài của Amber Barlow Dahl

Nếu Cha Thiên Thượng giải thoát chúng ta khỏi những thử thách chỉ vì chúng ta đã cầu xin, thì Ngài sẽ từ chối không cho chúng ta những kinh nghiệm rất cần thiết cho sự cứu rỗi của chúng ta.

Có một năm nọ ở đại học, tôi đang làm bài thi thì cổ của tôi bắt đầu bị đau. Tôi vẫn còn đau khi sự căng thẳng với bài thi đã qua. Tôi tham khảo ý kiến với các bác sĩ và các nhà trị liệu và thử một loạt các phương pháp điều trị, nhưng cơn đau vẫn tiếp tục. Đến một năm sau, khi vật lộn để đối phó với cơn đau này, thì tôi cũng vật lộn để gia tăng đức tin của mình. Tôi đã dành nhiều thời gian ra để cầu nguyện, tôi đã học thánh thư, và tôi đã hỏi xin những phước lành của chức tư tế. Tôi cảm thấy rằng nếu tôi chỉ cần có đủ đức tin, thì tôi sẽ được chữa lành.

Chúa Giê Su Ky Tô chữa lành người bệnh, người mù, người què, người phung—“theo như đức tin [của họ]” (Ma Thi Ơ 9:29). Tôi biết rằng Ngài có quyền năng để chữa lành cho tôi như Ngài đã chữa lành cho rất nhiều người khác trong cuộc sống trên trần thế của Ngài. Do đó, tôi kết luận rằng chỉ vì việc thiếu đức tin đã ngăn giữ tôi khỏi việc được chữa lành, vì vậy tôi đã nỗ lực nhiều hơn nữa. Trong khi tiếp tục với vật lý trị liệu, tôi đã cầu nguyện, nhịn ăn, học hỏi và tin tưởng. Tuy nhiên, cơn đau của tôi vẫn kéo dài.

Thánh thư dạy chúng ta rằng với đức tin chúng ta có thể làm phép lạ (xin xem Ma Thi Ơ 17:20), tuy nhiên tôi vẫn không thể được làm giảm bớt cơn đau nhẹ này. Quyền năng nơi đức tin của tôi ở đâu? Cuối cùng, tôi lặng lẽ chấp nhận hoàn cảnh của mình, tìm cách đối phó với sự khó chịu của mình, và trở nên bằng lòng để đạt

được sự hiểu biết trọn vẹn về đức tin và sự chữa lành trong tương lai.

Nhiều năm sau, tôi nói chuyện với một người bạn đang vật lộn với cơn buồn nôn khủng khiếp mà đã làm cho chị ấy phải đi bệnh viện nhiều hơn một lần trong thời gian chị ấy mang thai lần đầu. Erin muốn có thêm một đứa con nữa, nhưng chị sợ rằng mình sẽ phải chịu đựng những nỗi khó chịu mà chị đã đối phó khi mang thai lần đầu. Chị nói với tôi rằng chị đã nhịn ăn và cầu nguyện và rằng chị thực sự tin rằng Cha Thiên Thượng sẽ không bắt chị phải trải qua những cơn khó chịu đó lần thứ hai.

Trong khi chúng tôi nói chuyện, thì tôi nhớ đến câu thánh thư: “Hãy yên lặng và biết rằng ta là Đức Chúa Trời” (Thi Thiên 46:10). Tôi nghĩ về

kinh nghiệm của mình trong việc học cách yên lặng ở giữa cơn hoạn nạn và khuyên nhủ Erin nên tiếp tục có đức tin nhưng không làm cho đức tin đó tùy thuộc vào việc có hay không có kinh nghiệm với cơn buồn nôn khi mang thai lần tới.

Trong khi tiếp tục học nguyên tắc của đức tin, tôi đọc bài giảng của An Ma về đức tin, trong đó ông dạy rằng “nếu các người có đức tin, các người hy vọng những gì không trông thấy được mà có thật” (An Ma 32:21).

Khi suy ngẫm câu thánh thư này, tôi khám phá ra rằng đức tin không phải là điều như tôi nghĩ. Đức tin mà An Ma giảng dạy cho chúng ta là hy vọng nơi các nguyên tắc chân chính. Việc có đức tin không có nghĩa là chúng ta tin rằng Cha Thiên Thượng

TĂNG TRƯỞNG TỪ NHỮNG THỬ THÁCH

“Không phải có một sự thông sáng trong việc [Cha Thiên Thượng] ban cho chúng ta những thử thách mà chúng ta có thể được tăng trưởng từ chúng, ban cho những trách nhiệm mà chúng ta có thể đạt được, ban cho công việc để làm chúng ta mạnh mẽ lên, và ban cho những nỗi buồn để thử thách tâm hồn của chúng ta sao? Không phải chúng ta được đặt vào cám dỗ để thử thách sức mạnh của chúng ta, bệnh tật để chúng ta có thể học hỏi kiên nhẫn, cái chết để chúng ta có thể trở nên bất diệt và vinh quang sao?”

“Nếu tất cả những người bệnh mà chúng ta cầu nguyện cho đều được chữa lành, nếu tất cả những người ngay chính đều được bảo vệ và kẻ ác bị hủy diệt, thì toàn bộ chương trình của Đức Chúa Cha sẽ bị hủy bỏ và nguyên tắc cơ bản của phúc âm, quyền tự quyết, sẽ kết thúc. Không có người nào sẽ phải sống bằng đức tin.”

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985), *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* (2006), 15.

của chúng ta sẽ luôn luôn ban cho chúng ta điều chúng ta cầu xin vào lúc chúng ta cầu xin. Việc có đức tin rằng Đấng Ky Tô sẽ chữa lành cổ của tôi hoặc Ngài sẽ làm cho Erin không buồn nôn khi mang thai là không có đức tin nơi các nguyên tắc chân chính. Tuy nhiên, chúng ta có thể có đức tin rằng Đấng Ky Tô có quyền năng để chữa lành, rằng Ngài quan tâm đến chúng ta, rằng Ngài sẽ củng cố chúng ta, và nếu chúng ta kiên trì chịu đựng thì chúng ta có thể hội đủ điều kiện cho cuộc sống vĩnh cửu.

Chúa đã hứa: “Bất cứ điều gì người xin với đức tin, và tin tưởng rằng mình sẽ được ban cho trong danh Đấng Ky Tô, thì người sẽ nhận được.” (Ê Nốt 1:15). Tôi tin rằng quyền năng trong lời hứa này nằm trong lời khuyên dạy nên tin “trong danh của Đấng Ky Tô.” Điều được ghi vào Bible Dictionary

(Tự Điển Kinh Thánh) về lời cầu nguyện dạy chúng ta rằng: “Chúng ta cầu nguyện trong danh của Đấng Ky Tô khi tâm trí của chúng ta là tâm trí của Đấng Ky Tô, và ước muốn của chúng ta là ước muốn của Đấng Ky Tô—khi những lời của Ngài ở trong chúng ta (Giăng 15:7). Sau đó chúng ta cầu xin về những điều mà Thượng Đế có thể ban cho. Nhiều lời cầu nguyện vẫn chưa được đáp ứng vì những lời cầu nguyện đó không hề được dâng lên trong danh của Đấng Ky Tô; những lời cầu nguyện này không thể nào thể hiện tâm trí của Ngài mà là kết quả của tính ích kỷ của con người.”

Khi chúng ta cầu xin trong đức tin về một điều gì đó phù hợp với ý muốn của Thượng Đế, thì Ngài sẽ ban cho chúng ta theo những ước muốn của chúng ta. Cha Thiên Thượng biết rõ chúng ta, yêu thương chúng ta, và

mong muốn tất cả mọi điều cần thiết cho chúng ta để trở về nơi hiện diện của Ngài. Và đôi khi điều đó gồm có những chông gai, rắc rối và thử thách (xin xem 1 Phi E Rơ 1:7). Nếu Cha Thiên Thượng giải thoát chúng ta khỏi những thử thách chỉ vì chúng ta đã cầu xin, thì Ngài sẽ từ chối không cho chúng ta những kinh nghiệm rất cần thiết cho sự cứu rỗi của chúng ta. Chúng ta phải học cách tin cậy kế hoạch của Thượng Đế dành cho chúng ta và đặt ý muốn của chúng ta phục tùng ý muốn của Ngài. Khi sắp đặt ước muốn của mình theo ước muốn của Ngài và thừa nhận sự tùy thuộc hoàn toàn của mình vào Ngài, thì chúng ta có thể hội đủ điều kiện để nhận được “phần thưởng về đức tin anh em, là sự cứu rỗi linh hồn mình” (1 Phi E Rơ 1:9). ■

Tác giả sống ở Oregon, Hoa Kỳ.

BUỔI HỌP TỐI GIA ĐÌNH— CÁC ANH CHỊ EM CÓ THỂ LÀM ĐƯỢC!

Bất kể gia đình của các anh chị em như thế nào đi nữa, thì buổi họp tối gia đình cũng có thể ban phước và củng cố các anh chị em.

Một người cha về nhà mệt mỏi sau một ngày dài làm việc và thấy những người khác trong gia đình mình cũng đang có những cảm giác bức bối tương tự. Đó là tối thứ Hai, và việc tổ chức buổi họp tối gia đình dường như không thể nào thực hiện được. Sau khi dâng lên lời cầu nguyện để được giúp đỡ, người cha và người mẹ quyết định giữ mọi việc thật đơn giản. Họ gọi gia đình của họ lại với nhau, hát một bài thánh ca, và cùng nhau cầu nguyện. Họ đưa cho mỗi người trong gia đình một cây nến nhỏ để thắp lên trong khi họ nói về một điều gì đó mà mới vừa soi dẫn họ. Trong một căn phòng tối, ánh sáng của những cây nến tượng trưng cho nguồn soi dẫn và tập trung sự chú ý của các đứa trẻ. Khi chứng ngôn được chia sẻ, một cảm giác bình an và yêu thương dịu dàng vào nhà. Gia đình kết thúc buổi tối đó với lòng biết ơn là họ đã tổ chức buổi họp tối gia đình.

Các anh chị em có biết rằng buổi họp tối gia đình là một chương trình của Giáo Hội mà đã được 100 năm rồi không? Vào tháng Tư năm 1915, Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn chỉ thị cho các tín hữu dành ra một buổi tối mỗi tuần để gia đình cầu nguyện chung, hát nhạc, học hỏi phúc âm, kể chuyện và sinh hoạt. (Xin xem trang 80 cho một đoạn trích từ thư của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn.) Các vị tiên tri tiếp tục nhắc nhở chúng ta về tầm quan trọng của buổi

họp tối gia đình. Chủ Tịch Thomas S. Monson nói: “Chúng ta không thể bỏ qua chương trình do Thượng Đế soi dẫn này.” “Nó có thể mang lại sự tăng trưởng thuộc linh cho mỗi người trong gia đình, giúp đỡ người ấy chống lại những cám dỗ đang ở khắp mọi nơi.”¹

Dưới đây là một số thái độ để ghi nhớ khi các anh chị em làm cho buổi họp tối gia đình thành một phần sinh hoạt trong tuần của các anh chị em:

Điều này áp dụng cho tôi. Anh Cả L. Tom Perry thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nói: “Buổi họp tối gia đình là dành cho mọi người,”² Tất cả chúng ta—đã kết hôn hoặc còn độc thân, có con hoặc không có con—cũng có thể dành thời giờ ra để củng cố gia đình và học hỏi phúc âm.

Tôi có thể tìm ra thời giờ. Giáo Hội nêu gương bằng cách giữ cho tối thứ hai không có các sinh hoạt của Giáo Hội. Các anh chị em có thể cho Chúa và gia đình của mình thấy rằng các anh chị em sẵn lòng dành thời giờ ra cho điều quan trọng nhất.

Tôi có thể tìm thấy điều nào hữu hiệu cho gia đình tôi. Nếu gia đình các anh chị em ở xa nhau, hãy thử một “buổi tối họp gia đình trực tuyến” để nói chuyện với những người trong gia đình qua mạng trực tuyến hoặc qua điện thoại. Có người nào phải làm việc muộn không? Tổ chức một “buổi họp tối gia đình ở công viên” gần nơi làm việc trong khi giải lao. Một người

cha đã ly dị tổ chức một “buổi họp tối gia đình bằng thư từ” vào mỗi ngày thứ Hai, bằng cách viết cho con cái của mình đang sống ở xa.³ Hãy làm cho trở ngại thành chất xúc tác cho sự sáng tạo lớn lao hơn.

Tôi có thể bắt đầu trong tuần này. Buổi họp tối gia đình có thể được tổ chức theo nhu cầu và hoàn cảnh của gia đình các anh chị em. Dưới đây là một số đề nghị chung:

- Hãy bắt đầu và kết thúc với lời cầu nguyện.
- Hãy sử dụng âm nhạc, bao gồm những bài thánh ca và các bài ca Thiều Nhi.
- Hãy học hỏi từ thánh thư và các vị tiên tri hiện nay.
- Hãy bao gồm các sinh hoạt thể chất, các dự án phục vụ, và các sinh hoạt đặt phúc âm làm trọng tâm từ tuần này sang tuần khác.
- Chúc vui vẻ! Hãy chơi một trò chơi hoặc làm các loại đồ ăn nhẹ.
- Hãy Kiên Định. Nếu các anh chị em không thể làm điều đó vào ngày thứ Hai, thì tìm một ngày khác để làm được.

Tôi muốn các phước lành. Các vị tiên tri đã hứa rằng nếu chúng ta tham gia vào buổi họp tối gia đình, thì các phước lành lớn lao sẽ dẫn đến: Tình yêu thương và sự vâng lời ở nhà sẽ gia tăng. Đức tin sẽ phát triển

trong lòng của giới trẻ. Gia đình “sẽ nhận được sức mạnh để chống lại các ảnh hưởng xấu xa và cám dỗ” đang bao vây họ.⁴

Mặc dù buổi họp tối gia đình của các anh chị em có thể không phải luôn luôn là những kinh nghiệm hoàn hảo, nhưng gia đình của các anh chị em sẽ được củng cố và được phước nhờ vào các nỗ lực của các anh chị em. Anh Cả David A. Bednar thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “Mỗi buổi họp tối gia đình là một nét vẽ trên tấm vải của tâm hồn chúng ta”. “Không có một buổi sinh hoạt nào có thể dường như đầy ấn tượng hoặc đáng ghi nhớ. Nhưng cũng giống như . . . những nét

vẽ bổ sung cho nhau và tạo ra một kiệt tác đầy ấn tượng, nên việc chúng ta kiên định để làm những điều dường như nhỏ nhất cũng có thể dẫn đến kết quả thuộc linh đáng kể.”⁵ ■

GHI CHÚ

1. Thomas S. Monson, “Constant Truths for Changing Times,” *Liahona*, tháng Năm năm 2005, 19.
2. L. Tom Perry, “Therefore I Was Taught,” *Ensign*, tháng Năm năm 1994, 38.
3. “Family Home Evening: Any Size, Any Situation,” *Ensign*, tháng Mười Hai năm 2001, 42.
4. Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, trong James R. Clark, biên soạn, *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 tập. (1965–75), 4:339.
5. David A. Bednar, “Được Siêng Năng Hơn và Biết Lo Lắng Hơn trong Gia Đình,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2009, 19–20.

ĐẶT ƯU TIÊN CAO NHẤT

“Chúng tôi khuyên các bậc cha mẹ và con cái hãy đặt ưu tiên cao nhất cho việc cầu nguyện chung gia đình, buổi họp tối gia đình, việc học và dạy phúc âm, và các sinh hoạt gia đình lành mạnh. Cho dù những đòi hỏi hoặc các sinh hoạt khác có thể xứng đáng và thích hợp đến đâu đi nữa thì chúng cũng không được phép thay thế các bốn phận đã được Thượng Đế quy định mà chỉ có cha mẹ và gia đình mới có thể thực hiện một cách thích hợp”

Thư của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, ngày 11 tháng Hai năm 1999.

NGÀI ĐÃ SỐNG LẠI

Một đức tin vững chắc nơi Đấng Ky Tô là nhu cầu quan trọng nhất của thế giới ngày nay.

**Bài của Chủ Tịch
David O. McKay
(1873–1970)**

Chủ Tịch thứ Chín
của Giáo Hội

*David O. McKay
sinh ngày 8 tháng*

*Chín năm 1873. Ông được sắc phong Sứ
Đồ vào ngày 9 tháng Tư năm 1906, vào lúc
32 tuổi, và vào ngày 9 tháng Tư năm 1951,
ông được tấn trợ với tư cách là Chủ Tịch thứ
chín của Giáo Hội. Sau đây là một đoạn
trích từ bài nói chuyện ông đưa ra tại đại
hội trung ương tháng Tư năm 1966. Để có
trọn bài nói chuyện, xin xem Conference
Report, tháng Tư năm 1966, 55–59.*

Nếu phép lạ là một sự kiện siêu nhiên mà các sức mạnh trước đây của phép lạ vượt ra ngoài sự khôn ngoan hữu hạn của con người, thì Sự Phục Sinh của Chúa Giê Su Ky Tô là phép lạ kỳ diệu nhất từ trước đến giờ. Qua sự Phục Sinh, sự toàn năng của Thượng Đế và sự bất tử của con người đã được tiết lộ ra.

Tuy nhiên, Sự Phục Sinh là một phép lạ chỉ trong ý nghĩa rằng nó vượt quá sự hiểu biết của con người. Đối với tất cả những ai chấp nhận Sự Phục Sinh là sự thật, thì nó chỉ là một

sự biểu hiện về một luật pháp thông thường của cuộc sống. . . .

Nếu ta xem đó là một sự thật rằng Đấng Ky Tô quả thật đã sống lại và hiện đến với tư cách là một Đấng vinh hiển, phục sinh, thì các anh chị em có câu trả lời cho câu hỏi của mọi thời đại: “Nếu loài người chết, có được sống lại chăng!” (Gióp 14:14).

Những Nhân Chứng của Sự Phục Sinh

Sự Phục Sinh thực sự của Đấng Ky Tô từ mộ phần là một thực tế cho các môn đồ, là những người biết Ngài rất rõ là một điều chắc chắn. Trong tâm trí của họ không hề có sự nghi ngờ. Họ là những nhân chứng của sự thật; họ biết vì mắt họ trông thấy, tai họ nghe, tay của họ cảm nhận được sự hiện diện hữu hình của Đấng Cứu Chuộc đã phục sinh.

Phi E Rơ, Vị Sứ Đồ trưởng, nhân dịp mười một sứ đồ đã nhóm họp lại để chọn một người thay thế cho Giu Đa Ích Ca Rốt, nói: “Vây, nội những kẻ đã theo cùng chúng ta . . . phải có một người làm chứng cùng chúng ta về sự Ngài sống lại” (Công Vụ Các Sứ Đồ 1:21–22). . . .

Trong một dịp khác Phi E Rơ tuyên bố trước mặt kẻ thù của họ, chính là những người đã đóng đinh Chúa Giê Su đến chết trên cây thập tự: “Hỡi người

Y Sơ Ra Ên, hãy nghe lời này; . . . Đức Chúa Giê Su nầy, Đức Chúa Trời đã khiến sống lại, và chúng ta thấy đều làm chứng về sự đó” (Công Vụ Các Sứ Đồ 2:22, 32). . . .

Các Nhân Chứng Khác

Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô sát cánh cùng với Phi E Rơ, Phao Lô, với Gia Cơ, và với tất cả các Vị Sứ Đồ ban đầu khác, là những người đã chấp nhận Sự Phục Sinh không những là đúng theo nghĩa đen, mà còn là sự hoàn tất sứ mệnh thiêng liêng của Đấng Ky Tô trên thế gian.

Một ngàn tám trăm năm sau khi Chúa Giê Su chết trên cây thập tự, Tiên Tri Joseph Smith đã tuyên bố rằng Chúa phục sinh đã hiện ra cùng ông và nói: “Tôi thấy có hai Nhân Vật đứng bên trên tôi giữa không trung, vẻ rực rỡ và hào quang chói lọi của hai người thật không bút nào tả xiết. Một trong hai vị nói chuyện với tôi, gọi tên tôi và trở tay vào vị kia mà nói rằng—*Đây là Con Trai Yêu Quý của Ta. Hãy nghe lời Người!*” (Joseph Smith—Lịch Sử 1:17). . . .

Nếu chứng ngôn của Joseph Smith chỉ là chứng ngôn duy nhất chúng ta có, thì điều đó chẳng có ích gì, thế như Đấng Ky Tô nói về chứng ngôn của Ngài khi Ngài nói về chính Ngài; nhưng Chúa Giê Su có chứng ngôn của Thượng Đế và của các Sứ Đồ. Và Joseph Smith đã có các nhân chứng khác [là những người] xác nhận chứng ngôn [của ông], sự thật về điều đó đã được cho biết bởi sự hiện đến của thiên sứ Mô Rô Ni cùng các nhân chứng. . . .

. . . Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô [cũng] tuyên bố về khả tượng đầy vinh quang của Tiên Tri Joseph Smith:

ĐĂNG KÝ TÔI HẰNG SỐNG

Đọc chứng ngôn về Chúa Giê Su Ky Tô được các sứ đồ và tiên tri tại thế đưa ra trong *Liahona*, tháng Tư năm 2000, 2–3.

tất cả thế giới rằng Đấng Ky Tô là Vị Nam Tử của Thượng Đế, Đấng Cứu Chuộc của thế gian! Không có tín đồ chân chính nào được miễn nguyện để chấp nhận Ngài chỉ là một nhà cải cách vĩ đại, một Đức Thầy lý tưởng, hoặc thậm chí là một người hoàn hảo. Người ở Ga Li Lê—không phải theo nghĩa bóng, mà *thực sự*—là Vị Nam Tử của Thượng Đế hằng sống. . . .

Thực Sự Được Sinh Lại

Không có một người nào có thể chân thành quyết tâm để áp dụng vào cuộc sống hàng ngày của mình những lời giảng dạy của Chúa Giê Su ở Na Xa Rét mà không cảm nhận được một sự thay đổi trong con người của mình một cách trọn vẹn. Cụm từ “được sinh lại” có một ý nghĩa sâu sắc hơn điều mà nhiều người mang đến cho cụm từ đó. . . . Một người hạnh phúc là người thực sự cảm nhận được sự cải thiện, quyền năng chuyển đổi đến từ sự gần gũi này với Đấng Cứu Rỗi, mối quan hệ này với Đấng Ky Tô hằng sống. Tôi biết ơn là tôi biết rằng Đấng Ky Tô là Đấng Cứu Chuộc của tôi. . . .

Sứ điệp về Sự Phục Sinh . . . là sứ điệp đầy an ủi nhất, vinh quang nhất từng được ban cho con người, vì khi cái chết mang đi một người thân yêu của chúng ta, thì tâm hồn phiền muộn của chúng ta được an ủi bởi niềm hy vọng và sự bảo đảm của Thượng Đế được thể hiện trong lời nói: “*Ngài không ở đây đâu; Ngài sống lại rồi!*” [xin xem Ma Thi Ơ 28:6; Mác 16:6].

Tôi hoàn toàn biết rằng cái chết đã bị Chúa Giê Su Ky Tô chiến thắng, và vì Đấng Cứu Chuộc của chúng ta sống nên chúng ta cũng sẽ sống. ■

Đề phụ đã được thay đổi; cách viết bằng chữ hoa và chấm câu đã được tiêu chuẩn hóa.

“Và giờ đây, sau bao nhiêu chứng ngôn mà đã được nói về Ngài, thì đây là chứng ngôn, gần đây nhất trong tất cả các chứng ngôn, mà chúng tôi nói về Ngài: Rằng Ngài hằng sống!” (GLGU 76:22). . . .

Khi cân nhắc các chứng ngôn vững chắc như vậy do Các Sứ Đồ thời xưa đưa ra—các chứng ngôn được ghi lại một vài năm tiếp theo Sự Phục Sinh—khi cân nhắc khái tượng kỳ diệu nhất trong thời đại này về Đấng Ky Tô hằng sống, thì dường như khó khăn thực sự để hiểu làm thế nào con người vẫn có thể chối bỏ Ngài và có thể nghi ngờ sự bất diệt của con người.

Điều Chúng Ta Cần Ngày Nay

Một đức tin vững chắc nơi Đấng Ky Tô là nhu cầu quan trọng nhất của thế gian ngày nay. Đức tin này còn nhiều hơn là một cảm giác đơn thuần. Đó là quyền năng mà đưa đến hành động, và phải là sức mạnh cơ bản nhất trong số tất cả các sức mạnh thúc đẩy trong đời sống con người. . . .

Nếu con người chỉ cần “làm theo ý muốn của Ngài,” thay vì nhìn một cách vô vọng vào ngôi mộ tối tăm và ảm đạm, thì họ sẽ hướng mắt nhìn lên trời và biết rằng Đấng Ky Tô đã phục sinh! . . .

Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô tuyên bố với

ẢNH HƯỞNG THUỘC LINH CỦA

“Chúng tôi kêu gọi các phụ nữ của Giáo Hội hãy cùng đứng với nhau trong sự ngay chính. . . . Tôi xem điều này như là một nguồn hy vọng lớn trong thế giới.” —Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008)

PHỤ NỮ

Chúng ta có biết được quyền năng của sức mạnh thuộc linh của mình không?

Bài của Starla Awerkamp Butler

Nhiều phụ nữ tuyệt vời, khiêm nhường trong Giáo Hội tận tâm phục vụ mà không nhận ra ảnh hưởng sâu rộng cuộc sống của họ có—như là các tấm gương phục vụ về mặt vật chất, nhưng cũng là những di sản của sức mạnh thuộc linh. Một người phụ nữ như vậy là bà ngoại của tôi, Cherie Petersen. Bà đã phục vụ trung thành trong những chức vụ kêu gọi khiêm tốn suốt cả cuộc đời bà. Nếu các anh chị em hỏi bà thì bà sẽ cho rằng bà không có nhiều tài năng để mang đến cho thế gian. Tuy nhiên, khi bắt đầu tìm hiểu về cuộc đời của bà, tôi đã nhận ra là sức mạnh thuộc linh của bà đã ảnh hưởng đến cuộc sống của tôi biết bao.

Cha mẹ của Cherie ngừng đi nhà thờ và ly dị khi bà còn rất nhỏ, vì vậy bà đã lớn lên với một người mẹ, Florence, là người luôn luôn làm việc. Florence còn bị bỏ bê tệ hại hơn nữa khi còn nhỏ, lúc bà lớn lên trong một trường nội trú trong khi mẹ của bà là Georgia sống một cuộc sống theo đuổi vật chất thế gian. Mặc dù có những thử thách trong khi lớn lên nhưng Cherie vẫn luôn tích cực trong phúc âm, trung thành đi nhà thờ với gia đình của bà cố Elizabeth hoặc với bạn bè. Bà nhìn thấy trong gia đình của họ điều bà muốn cho riêng mình. Bà không biết chính xác một gia đình phải như thế nào, nhưng bà biết gia đình không nên được như thế, và bà đã quyết tâm để có gia đình tương lai của mình khác biệt.

Chồng của Cherie—ông ngoại Dell của tôi—có lần đã nói với tôi: “Để có được một chứng ngôn, ta phải muốn nó. Cherie luôn luôn muốn có một chứng ngôn.” Mặc dù những năm đầu hôn nhân của họ tràn ngập khó khăn, nhưng họ đã quyết tâm vẫn luôn luôn là một gia đình vững mạnh. Họ kém tích cực trong năm đầu hôn nhân của họ, vì lịch làm việc của Dell, nhưng một sự kêu gọi để phục vụ trong Hội Thiếu Nhi thúc giục Cherie bắt đầu tham dự nhà thờ, và chẳng bao lâu Dell cũng cùng đi nhà thờ với bà với tư cách là một người cố vấn nhóm túc số các thầy trợ tế. Cả hai người đều tích cực và vững mạnh trong Giáo

CÁC CON GÁI CỦA THƯỢNG ĐẾ, DO KATHLEEN PETERSON HOẠ KHÔNG ĐƯỢC PHÉP SAO CHỤP

Hội kể từ đó. Sự sẵn lòng của Cherie để phục vụ và quyết tâm nuôi nấng một gia đình vững mạnh đã giúp mẹ tôi trở thành người phụ nữ mạnh mẽ như bây giờ, và tấm gương của mẹ tôi đã giúp uốn nắn cuộc sống của tôi, nhất là bây giờ tôi bắt đầu có gia đình riêng của mình.

Là phụ nữ, chúng ta có thể có một ảnh hưởng thuộc linh sâu đậm đến cuộc sống của những người xung quanh chúng ta. Thật vậy, Joseph Smith đã dạy rằng vai trò của chúng ta là “không những để giúp đỡ người nghèo khó, mà còn để cứu vớt con người nữa.”¹ Chúa Giê Su Ky Tô đã kêu gọi các phụ nữ của Giáo Hội của Ngài phải trở thành môn đồ của Ngài và phải được vững mạnh về phần thuộc linh. Sức mạnh thuộc linh và ảnh hưởng của chúng ta rất quan trọng trong sự tiến triển của công việc cứu rỗi, và chúng ta cần phải tìm kiếm các cơ hội để củng cố phần thuộc linh của những người xung quanh chúng ta. Khi làm như vậy, ảnh hưởng của đức tin và sự ngay chính của chúng ta sẽ lâu bền vượt xa hơn điều chúng ta có thể nhìn thấy được.

Được Kêu Gọi để Làm Môn Đồ

Anh Cả James E. Talmage (1862–1933) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã viết: “Người bệnh vực nhiệt tình nhất thế giới cho phụ nữ và phái nữ là Chúa Giê Su Ky Tô.”² Ví dụ, hãy suy nghĩ về điều Ngài đã dạy hai nữ môn đồ của Ngài trong Kinh Tân Ước, hai chị em Ma Ri và Ma Thê. Cuốn sách *Daughters in My Kingdom (Các Con Gái trong Vương Quốc của Ta)* giải thích: “Lu Ca 10 ghi lại câu chuyện về việc Ma Thê mở cửa nhà của mình cho Chúa Giê Su. Bà đã phục vụ Chúa bằng cách chăm sóc các nhu cầu vật chất của Ngài, và Ma Ri ngồi dưới chân của Đức Thầy và chú tâm vào những lời giảng dạy của Ngài.

“Trong một thời đại mà phụ nữ thường được trông mong chỉ phục vụ cho các nhu cầu vật chất mà thôi, thì Đấng Cứu Rỗi đã dạy Ma Thê và Ma Ri rằng phụ nữ cũng có thể tham gia về phần thuộc linh trong công việc của Ngài. Ngài mời gọi họ trở thành môn đồ của Ngài và dự phần vào sự cứu rỗi, ‘phần tốt đó’ mà sẽ không bao giờ bị lấy đi khỏi họ.”³

Giống như Ma Thê, đôi khi chúng ta mắc lỗi lầm khi nghĩ rằng vai trò chính của phụ nữ là để phục vụ nhu cầu vật chất, chẳng hạn như cung cấp các bữa ăn, may vá, và dọn dẹp cho những người khác. Sự phục vụ này là một

sự hy sinh có giá trị và trân quý; tuy nhiên, Ngài cần các chị em phụ nữ nhiều hơn là việc có thể may vá và nấu ăn, Chúa cần các phụ nữ có quyền năng thuộc linh mà đức tin, sự ngay chính và lòng bác ái của phụ nữ tỏa sáng trong suốt cuộc sống của họ. Ngài biết rằng mỗi chúng ta đều có rất nhiều điều để ban phát. Chúa

Bốn thế hệ: Elizabeth (trái), đang bế cháu ngoại Florence. Annie (giữa) đến Utah với cha mẹ của bà và là mẹ của Elizabeth. Georgia (phải) là con gái của Elizabeth, nhưng Georgia và con gái Florence rời bỏ Giáo Hội. Chính là Elizabeth trung tín đã giúp cô chắt gái Cherie và con cháu của Cherie trở lại với phúc âm.

Giê Su Ky Tô kêu gọi *tất cả* chúng ta phải phát triển sức mạnh thuộc linh và khả năng của mình để tiếp nhận và hành động dựa trên sự mặc khải để giúp tiến hành công việc của Ngài. Linda K. Burton, chủ tịch trung ương Hội Phụ Nữ, nói với các chị em phụ nữ: “Các chị em đã được gửi đến thế gian trong gian kỳ của thời kỳ này vì con người của các chị em và điều mà các chị em đã được chuẩn bị để làm! Bất kể điều gì mà Sa Tan cố gắng thuyết phục chúng ta phải suy nghĩ về con người chúng ta, thì nguồn gốc thực sự của chúng ta vẫn là một môn đồ của Chúa Giê Su Ky Tô!”⁴

Chúa biết chúng ta và hoàn cảnh của chúng ta, và Ngài có một công việc cho từng người chúng ta để làm trên thế gian này.

Không có một chị phụ nữ nào biết quá ít hoặc có quá ít tài năng để trở thành một sức mạnh thuộc linh tốt lành và mang những người khác đến với Đấng Ky Tô. Với tiềm năng thiêng liêng này, chúng ta có trách nhiệm để trở thành các vị lãnh đạo tinh thần thuộc linh trong gia đình và cộng đồng của mình. Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã tuyên bố: “Mỗi chị em phụ nữ trong Giáo Hội này đã lập giao ước với Chúa đều có nhiệm vụ thiêng liêng để giúp cứu rỗi các linh hồn, hướng dẫn các phụ nữ của thế gian, củng cố các mái gia đình của Si Ôn và xây đắp vương quốc của Thượng Đế.”⁵

Chúng ta không cần phải nắm chức vụ cao hoặc làm những việc khác thường để giúp những người xung quanh chúng ta chọn điều sẽ dẫn họ đến gần Chúa Giê Su Ky Tô hơn—bốn phạm quan trọng nhất của chúng ta. Cả hai điều lớn nhất lẫn nhỏ nhất chúng ta làm trong cuộc sống của một hoặc hai người, thậm chí chỉ trong gia đình của mình, đều có thể có một tác động sâu đậm.

Phụ Nữ trong Công Việc Cứu Rỗi

Một bài thánh ca được yêu thích nói rằng: “Nhiệm vụ của các thiên thần được trao cho phụ nữ; Và đây là một ân tứ mà với tư cách là các chị em phụ nữ, chúng ta nhận

được.”⁶ Chúng ta có rất nhiều điều để ban phát trong cuộc sống của những người chúng ta yêu thương. Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã chia sẻ câu chuyện về cách mà sức mạnh thuộc linh của hai người phụ nữ đã ảnh hưởng đến cuộc sống của ông:

“Khi tôi còn nhỏ, cha tôi không phải là một tín hữu của Giáo Hội và mẹ tôi đã trở nên kém tích cực. . . . Vài tháng sau ngày sinh nhật thứ tám của tôi, Bà Ngoại Whittle đi từ miền tây đến miền đông để thăm chúng tôi. Bà Ngoại lo lắng rằng tôi cũng như em trai của tôi đều chưa được làm phép báp têm. Tôi không biết bà đã nói gì với cha mẹ tôi về vấn đề này, nhưng tôi thật sự biết rằng vào một buổi sáng nọ, bà đã dẫn em tôi và tôi đến một công viên và chia sẻ với chúng tôi những cảm nghĩ của bà về tầm quan trọng của

*“Đấng Cứu Rỗi dạy
Ma Thê và Ma Ri
biết rằng phụ nữ
có thể tham gia vào
công việc của Ngài
về mặt thuộc linh.
Ngài mời họ trở
thành môn đồ của
Ngài và dự phần
vào sự cứu rỗi.”*

việc chịu phép báp têm và thường xuyên đi tham dự các buổi họp Giáo Hội. Tôi không nhớ các chi tiết cụ thể về những gì bà ngoại nói, nhưng lời nói của bà khơi dậy một điều gì đó trong lòng tôi và chẳng bao lâu thì em trai tôi và tôi đã được làm phép báp têm. . . .

“Bà Ngoại chỉ thể hiện lòng dũng cảm và sự tôn trọng đủ để giúp cha chúng tôi nhận ra rằng việc ông lái xe đưa chúng tôi đến nhà thờ cho các buổi họp của chúng tôi là rất quan trọng. Bằng mọi cách thích hợp, bà đã giúp chúng tôi cảm thấy rằng chúng tôi cần đến phúc âm trong cuộc sống.”⁷

Một nguồn sức mạnh thuộc linh thứ hai là vợ của Anh Cả Scott, tên là Jeanene. Khi họ hẹn hò, thì họ bắt đầu nói chuyện về tương lai. Jeanene, người đã lớn lên trong một gia đình truyền giáo mạnh mẽ, đã bày tỏ ước muốn

BÉ SỐ SINH, DO KATHLEEN PETERSON HOA, KHÔNG ĐƯỢC PHÉP SAO CHỤP

của mình để kết hôn trong đền thờ với một người truyền giáo được giải nhiệm trở về nhà. Anh Cả Scott, là người trước đó không nghĩ nhiều về việc phục vụ truyền giáo, đã bị tác động mạnh mẽ. “Tôi trở về nhà và không thể nghĩ tới một điều gì khác nữa. Tôi đã thức suốt đêm dài. . . . Sau nhiều lời cầu nguyện, tôi đã quyết định đi gặp vị giám trợ của tôi và bắt đầu nộp đơn đi truyền giáo.”⁸ Mặc dù Jeanene đưa ra lời hướng dẫn và thúc giục mà ông cần, nhưng Anh Cả Scott nói: “Jeanene không bao giờ đòi hỏi tôi phải phục vụ truyền giáo vì cô ta. Cô ấy yêu tôi đủ để chia sẻ niềm tin chắc chắn của cô ấy và sau đó đã cho tôi cơ hội để chọn hướng đi cho cuộc sống của tôi. Cả hai chúng tôi đều phục vụ truyền giáo và về sau đã được làm lễ gắn bó trong đền thờ. Lòng can đảm và sự cam kết của Jeanene với đức tin của cô ấy đã là một trong những yếu tố quan trọng nhất trong cuộc sống chung của chúng

Một bài thánh ca được ưa thích nói rằng: “Nhiệm vụ của các thiên thần được trao cho phụ nữ; Và đây là một ân tứ mà với tư cách là các chị em phụ nữ, chúng ta nhận được.” Chúng ta có nhiều điều để mang vào cuộc sống của những người chúng ta yêu thương.

tôi. Tôi chắc chắn là chúng tôi đã không tìm thấy hạnh phúc mà chúng tôi tận hưởng nếu không có đức tin mạnh mẽ của vợ tôi nơi nguyên tắc về việc phục vụ Chúa trước hết. Bà là một tấm gương tuyệt vời, ngay chính!”⁹

Chính ảnh hưởng thuộc linh của hai phụ nữ giống như thiên thần này trong cuộc đời của ông mà đã giúp một thanh niên—Anh Cả Scott—lựa chọn một số quyết định quan trọng nhất trong cuộc sống của ông: chịu phép báp têm, phục vụ truyền giáo, và kết hôn trong đền thờ.

Chúng ta có thể giúp những người khác mà muốn có những lựa chọn tốt chính là bằng tấm gương, hành động, lời nói, và sự ngay chính cá nhân của chúng ta. Chị Carole M. Stephens, đệ nhất cố vấn trong chủ tịch đoàn trung ương Hội Phụ Nữ, tuyên bố: “Chúng ta là các con gái giao ước trong vương quốc của Chúa, và chúng ta có cơ hội để làm công cụ trong tay của Ngài. . . .

Chúng ta tham gia vào công việc cứu rỗi hàng ngày trong những cách nhỏ nhất và tầm thường—trông nom, củng cố, và giảng dạy lẫn cho nhau.”¹⁰ Khi chúng ta trông cậy vào Thánh Linh và tiến tới với một sự trì chí trong các nỗ lực chân thành và khiêm nhường để giúp những người xung quanh đến gần Đấng Ky Tô hơn, thì chúng ta sẽ được dẫn dắt nơi điều chúng ta có thể làm và được ban cho sức mạnh để làm điều đó, và chúng ta sẽ cảm nhận được niềm vui của việc mang con cái của Chúa đến cùng Ngài.

Trở Thành một Ảnh Hưởng Thuộc Linh

Khi biết được trách nhiệm của mình, chúng ta có thể hỏi giống như các môn đồ thời xưa: “Chúng ta phải làm chi” (Công Vụ Các Sứ Đồ 2:37) để là một ảnh hưởng thuộc linh? Trong một đại hội trung ương gần đây, Chị Burton đã mời các chị em phụ nữ hãy tưởng tượng ra “một vài tấm bảng hiệu có ghi ‘cần giúp đỡ’ phần thuộc linh có thể thực hiện được liên quan đến công việc cứu rỗi:

- Cần giúp đỡ: cha mẹ nuôi dạy con cái của mình trong ánh sáng và lẽ thật
- Cần giúp đỡ: các con gái, . . . các chị em. . . cô dì, . . . anh chị em họ, và ông bà nội ngoại, và bạn bè chân thật phục vụ với tư cách là những người thầy và đang tay ra giúp đỡ dọc trên con đường giao ước
- Cần giúp đỡ: những người lắng nghe sự thúc giục của Đức Thánh Linh và hành động theo ấn tượng đã nhận được
- Cần giúp đỡ: những người sống theo phúc âm hàng ngày trong những cách thức nhỏ nhất và tầm thường
- Cần giúp đỡ: lịch sử gia đình và những người làm việc trong đền thờ để liên kết các gia đình vĩnh viễn
- Cần giúp đỡ: những người truyền giáo và các tín hữu rao giảng ‘tin mừng’—phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô
- Cần giúp đỡ: những người đi giải cứu tìm kiếm những người đã đi lạc đường
- Cần giúp đỡ: những người tuân giữ giao ước để bênh vực cho lẽ thật và điều đúng
- Cần giúp đỡ: các môn đồ chân chính của Chúa Giê Su Ky Tô.”¹¹

Đây không phải là những điều mới mẻ, nhưng khi chúng ta tìm kiếm các cơ hội để tham gia vào công việc cứu rỗi, thì chúng ta sẽ cải thiện khả năng của mình để giúp đỡ những người xung quanh chúng ta. Anh Cả Ballard nói: “Không có điều gì trên thế gian này lại có ảnh hưởng riêng tư, nuôi dưỡng hoặc thay đổi cuộc sống như ảnh hưởng của một phụ nữ ngay chính.”¹² Khi chúng ta phát triển quyền năng thuộc linh của mình qua việc cầu nguyện cá nhân và học thánh thư, sự kiên quyết vâng lời, và trung thành tuân giữ các giao ước của mình, thì chúng ta sẽ trở thành ảnh hưởng đó.

Vượt Xa Hơn Điều Chúng Ta Có Thể Nhìn Thấy

Chủ Tịch Brigham Young (1801–1877) nói: “Ta có thể biết được số lượng điều tốt mà các người mẹ và các con gái Y Sơ Ra Ên có khả năng để làm không? Không, không thể nào biết được. Và điều tốt mà họ làm sẽ đi theo họ suốt thời vĩnh cửu.”¹³

Những quyết định ngay chính của bà ngoại tôi đã ảnh hưởng đến các thế hệ gia đình của bà vượt xa điều bà có thể thấy khi còn là một thiếu nữ. Tuy nhiên, ảnh hưởng thuộc linh của những người phụ nữ trong gia đình tôi còn trải dài ngược lại trong quá khứ rất xa. Cherie đã đạt được nhiều sức mạnh thuộc linh của mình từ việc bà quan sát bà cố của bà (bà tổ của tôi) là Elizabeth. Tấm gương về đức tin và chứng ngôn của Elizabeth vượt qua hai thế hệ kém tích cực để giúp cô chắt gọt Cherie đảo ngược khuynh hướng của các gia đình bị đổ vỡ và trở lại với Giáo Hội.

Khi chúng ta trở thành một sức mạnh thuộc linh cho những người xung quanh mình, thì ảnh hưởng của chúng ta sẽ vượt xa hơn điều chúng ta có thể nhìn thấy. Chủ Tịch Gordon B. Hinckley (1910–2008) nói: “Chúng tôi kêu gọi các phụ nữ của Giáo Hội hãy cùng đứng với nhau trong sự ngay chính. Họ phải bắt đầu điều đó trong nhà của mình. Họ có thể giảng dạy điều đó trong lớp học của mình. Họ có thể cho thấy điều đó trong cộng đồng của mình. . . .

“Tôi xem điều này như là một nguồn hy vọng lớn trong một thế giới đang dần dần tiến đến sự tự hủy diệt.”¹⁴

Khi chúng ta làm tròn lệnh truyền này, thì công việc của Chúa sẽ được tiến bước khẩn trương trong thế giới xung quanh chúng ta, và quan trọng nhất là trong gia đình chúng ta lẫn cuộc sống của những người chúng ta yêu thương. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

GHI CHÚ

1. *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 453.
2. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, xuất bản lần thứ ba (1916), 475.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 3–4.
4. Linda K. Burton, “Cần Những Bàn Tay và Tấm Lòng để Gấp Rút Làm Công Việc Cứu Rỗi,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 122–123.
5. M. Russell Ballard, “Women of Righteousness,” *Ensign*, tháng Tư năm 2002, 70.
6. “As Sisters in Zion,” *Hymns*, số 309.
7. Richard G. Scott, “Ta Đã Làm Gương cho Các Người,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 32.
8. Richard G. Scott, “Ta Đã Làm Gương cho Các Người,” 33.
9. Richard G. Scott, “Ta Đã Làm Gương cho Các Người,” 33.
10. Carole M. Stephens, “Chúng Ta Có Lý Do Tuyệt Vời để Vui Mừng,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2013, 117.
11. Linda K. Burton, “Cần Những Bàn Tay và Tấm Lòng để Gấp Rút Làm Công Việc Cứu Rỗi,” 124.
12. M. Russell Ballard, “Những Người Mẹ và Con Gái,” *Liahona*, tháng Năm năm 2010, 18.
13. *Discourses of Brigham Young*, do John A. Widtsoe tuyển chọn (1954), 216.
14. Gordon B. Hinckley, “Đứng Vững Vang và Không Day Động,” *Buổi Họp Huấn Luyện Giới Lãnh Đạo Toàn Cầu*, ngày 10 tháng Giêng năm 2004, 20.

YẾU KÉM Không Phải LÀ MỘT TỘI LỖI

Bài của Wendy Ulrich

“Tôi có thực sự xứng đáng để bước vào ngôi nhà của Thượng Đế không? Làm thế nào tôi có thể xứng đáng được nếu tôi không hoàn hảo?”
“Thượng Đế có thể thực sự làm cho sự yếu kém của tôi thành sức mạnh không? Tôi đã nhịn ăn và cầu nguyện trong nhiều ngày để vấn đề này được cất ra khỏi tôi, nhưng dường như không có điều gì thay đổi cả.”

“Trong khi phục vụ truyền giáo, tôi đã sống theo phúc âm một cách kiên định hơn bất cứ lúc nào trong cuộc đời mình, nhưng tôi chưa bao giờ nhận thức rõ hơn về những nhược điểm của mình. Tại sao, khi tôi đang sống tốt lành, thì đôi khi tôi cảm thấy khó chịu như vậy?”

Khi chúng ta suy ngẫm những câu hỏi như vậy, thì điều quan trọng để hiểu rằng trong khi *tội lỗi* chắc chắn sẽ dẫn chúng ta rời xa Thượng Đế, thì ngược lại *sự yếu kém* có thể dẫn chúng ta hướng tới Ngài.

Phân biệt giữa Tội Lỗi và Sự Yếu Kém

Chúng ta thường nghĩ về tội lỗi và sự yếu kém như là các vết đen có kích thước khác nhau trong tâm hồn chúng ta, các mức độ nghiêm trọng khác nhau của sự phạm giới. Nhưng thánh thư ngụ ý rằng tội lỗi và sự yếu kém vốn đã khác nhau, đòi hỏi các giải pháp khác nhau, và có tiềm năng để tạo ra các kết quả khác nhau.

Hầu hết chúng ta quen thuộc với tội lỗi hơn là chúng ta muốn thừa nhận,

nhưng chúng ta hãy xem xét lại: Tội lỗi là chọn không tuân theo các lệnh truyền của Thượng Đế hoặc chống đối Ánh Sáng của Đấng Ky Tô ở bên trong chúng ta. Tội lỗi là chọn để tin cậy Sa Tan hơn Thượng Đế, đặt chúng ta vào tình trạng thù địch với Đức Chúa Cha. Khác với chúng ta, Chúa Giê Su Ky Tô hoàn toàn không có tội và có thể chuộc tội cho chúng ta. Khi

*Những hạn chế và thiếu sót
không phải là tội lỗi và không
ngăn chúng ta khỏi việc sống
trong sạch và xứng đáng
với Thánh Linh.*

Trong khi tội lỗi chắc
chắn sẽ dẫn chúng ta rời
xa Thượng Đế, thì ngược
lại sự yếu kém có thể dẫn
chúng ta hướng tới Ngài.

chúng ta chân thành hối cải—gồm có việc thay đổi tâm trí và hành vi của mình; đưa ra lời xin lỗi hay thú tội một cách thích hợp; nếu có thể được, thực hiện việc đền bồi; và không lặp lại tội lỗi đó trong tương lai—thì chúng ta có thể nhận được Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô, được Thượng Đế tha thứ, và được trong sạch một lần nữa.

Việc trở nên trong sạch là điều cần thiết vì không có vật gì ô uế có thể ở trong sự hiện diện của Thượng Đế. Nhưng nếu mục tiêu duy nhất của chúng ta là để được vô tội như khi chúng ta rời khỏi sự hiện diện của Thượng Đế, thì tốt hơn hết, tất cả chúng ta đều nên nằm rúc vào cái nôi của mình trong cuộc đời còn lại của chúng ta. Thay vì thế, chúng ta đến thế gian để học hỏi kinh nghiệm nhằm phân biệt điều tốt với điều xấu, lớn lên trong sự khôn ngoan và kỹ năng, sống theo các giá trị chúng ta quan tâm, và có được các đặc điểm của sự tin kính—sự tiến triển mà chúng ta không thể có được nếu vẫn nằm trong một cái nôi an toàn.

Yếu điểm của con người đóng một vai trò quan trọng trong những mục đích thiết yếu của

LỜI HỨA VỀ SỰ CHUỘC TỘI

“Việc phục hồi
điều các anh chị
em không thể

phục hồi lại, việc chữa lành vết
thương các anh chị em không thể
chữa lành, việc sửa chữa điều các
anh chị em đã làm đổ vỡ và không
thể sửa chữa chính là mục đích của
sự chuộc tội của Đấng Ky Tô. . . .

“Tôi lặp lại, ngoại trừ một số rất
ít những người đi theo con đường
diệt vong, thì không có thói quen,
không có thói nghiện, không có sự
chống đối, không có sự phạm
giới, không có sự bội giáo,
không có tội ác nào bị
miễn trừ khỏi lời hứa của
sự tha thứ hoàn toàn. Đó
là lời hứa của sự chuộc tội
của Đấng Ky Tô.”

Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ
Tịch thuộc Nhóm Túc Số Mười
Hai Vĩ Sử Đồ, “The Brilliant
Morning of Forgiveness,”
Ensign, tháng Mười
Một năm 1995,
19–20.

cuộc sống trần thế. Khi Mô Rô Ni
lo lắng rằng sự yếu kém của ông
trong những lời ông viết sẽ làm cho
dân Ngoại nhạo báng những sự việc
thiên liêng, thì Chúa trấn an ông với
những lời này:

“Nếu loài người đến cùng ta, ta sẽ
chỉ cho họ thấy sự yếu kém của họ.
Ta ban cho loài người sự yếu kém
để họ biết khiêm nhường; và ân điển
của ta cũng đủ để ban cho tất cả
những ai biết hạ mình trước mặt ta;
vì nếu họ biết hạ mình trước mặt ta
và có đức tin nơi ta, thì lúc đó ta sẽ
làm cho những điều yếu kém trở nên
mạnh mẽ đối với họ” (Ê The 12:27;
xin xem thêm 1 Cô Rinh Tô 15:42–44;
2 Cô Rinh Tô 12:7–10; 2 Nê Phi
3:21; và Gia Cốp 4:7).

Những ý nghĩa của câu
thánh thư quen thuộc này
rất sâu sắc và mời gọi chúng
ta phân biệt tội lỗi (do
Sa Tan khuyến khích) với

sự yếu kém (được mô tả ở đây là một
điều kiện do Thượng Đế “ban cho”).

Chúng ta có thể định nghĩa sự
yếu kém là sự hạn chế về sự khôn
ngoan, khả năng, và sự thánh thiện
của chúng ta mà đi kèm theo với việc
làm một con người. Là con người trần
thế, chúng ta sinh ra với sự bất lực và
phụ thuộc, với những khiếm khuyết
về thể chất và khuynh hướng tự nhiên
khác nhau. Chúng ta lớn lên và bị vây
quanh bởi những người trần thế yếu
kém khác, và những lời giảng dạy,
những tấm gương và sự đối xử của họ
đầy lỗi lầm và đôi khi tai hại. Trong
trạng thái trần thế, yếu kém của mình,
chúng ta chịu đựng bệnh tật về thể
chất và cảm xúc, đói khát và mệt mỏi.
Chúng ta trải qua những mối cảm
xúc của con người như giận dữ, đau
buồn, và sợ hãi. Chúng ta thiếu khôn
ngoan, kỹ năng, khả năng chịu đựng,
và sức mạnh. Và chúng ta chịu nhiều
loại cảm dỗ.

Mặc dù Ngài không có tội, nhưng
Chúa Giê Su Ky Tô đã đến cùng
chúng ta trong tình trạng hoàn toàn
yếu kém của con người trần thế (xin

PHÂN BIỆT TỘI LỖI VÀ SỰ YẾU KÉM

	Tội lỗi	Sự Yếu Kém
Định nghĩa?	Cố ý không vâng lời Thượng Đế	Giới hạn của con người, bệnh tật
Nguồn gốc?	Do Sa Tan khuyến khích	Một phần của bản chất hữu diệt của chúng ta
Ví dụ?	Cố ý vi phạm các lệnh truyền của Thượng Đế, tin tưởng Sa tan hơn Thượng Đế	Dễ bị cám dỗ, cảm xúc, mệt mỏi, bệnh tật về thể chất hoặc tâm thần, thiếu hiểu biết, có khuynh hướng thiên về, chán thương, chết
Chúa Giê Su đã có không?	Không	Có
Câu trả lời của chúng ta phải là?	Sự Hối Cải	Lòng khiêm nhường, đức tin nơi Đấng Ky Tô, và các nỗ lực để khắc phục
Đến lượt câu trả lời của Thượng Đế?	Sự tha thứ	Ân điển—một quyền năng cho phép
Mà đưa đến kết quả nơi?	Được thanh tẩy khỏi tội lỗi	Đạt được sự thánh thiện, sức mạnh

xem 2 Cô Rinh Tô 13:4). Ngài sinh ra là một hài nhi yếu đuối trong một thể xác hữu diệt và được những người không hoàn hảo chăm sóc nuôi nấng. Ngài đã phải học cách đi đứng, nói chuyện, làm việc, và giao tiếp với những người khác. Ngài cảm thấy đói và mệt mỏi, có những cảm xúc của con người, và có thể bị bệnh, đau khổ, chảy máu, và chết. Ngài “bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội,” Ngài phải chịu làm người trần thế để Ngài có thể “cảm thương sự yếu đuối chúng ta” và giúp đỡ chúng ta trong những sự yếu đuối hay yếu kém của chúng ta (Hê Bơ Rơ 4:15; xin xem thêm An Ma 7:11–12).

Chúng ta không thể hối cải chỉ vì bị yếu kém—cũng như sự yếu kém tự nó không làm cho chúng ta ô uế. Chúng ta không thể tăng trưởng phần thuộc linh trừ khi chúng ta *từ bỏ* tội lỗi, nhưng chúng ta cũng không tăng trưởng phần thuộc linh trừ khi chúng ta *chấp nhận* tình trạng yếu kém của con người chúng ta, đáp ứng bằng lòng khiêm nhường và đức tin, và qua sự yếu kém của chúng ta học cách tin cậy vào Thượng Đế. Khi Mô Rô Ni lo lắng về sự yếu kém của bài viết của ông, Thượng Đế đã không bảo ông phải hối cải. Thay vì thế, Chúa đã dạy ông phải khiêm nhường và có đức tin nơi Đấng Ky Tô. Khi chúng ta hiền lành và trung tín, Thượng Đế ban cho ân điển—chứ không phải sự tha thứ—để làm giải pháp cho sự yếu kém. Sách Hướng Dẫn Thánh Thư định nghĩa ân điển là quyền năng làm cho có khả năng từ Thượng Đế để làm điều chúng ta không thể tự mình làm được (xin xem Sách Hướng Dẫn Thánh Thư, “Ân điển”)—giải pháp thích hợp của Thượng Đế mà qua đó Ngài có thể “làm những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ.”

Sử Dụng Lòng Khiêm Nhường và Đức Tin

Từ ban đầu trong kinh nghiệm của Giáo Hội chúng ta, chúng ta được dạy về các yếu tố thiết yếu của sự hối cải, nhưng làm thế nào chúng ta bồi dưỡng sự khiêm nhường và đức tin một cách chính xác? Cần nhắc những điều sau đây:

- **Suy ngẫm và cầu nguyện.** Vì yếu kém, nên chúng ta có thể không nhận ra là chúng ta đang đối phó với *tội lỗi* (điều này đòi hỏi phải có một sự thay đổi trong tâm trí và hành vi ngay lập tức và hoàn toàn) hoặc với *sự yếu kém* (điều này đòi hỏi phải có nỗ lực khiêm nhường bền bỉ, sự học hỏi, và cải thiện). Cách chúng ta nhìn những điều này có thể tùy thuộc vào cách chúng ta được nuôi dạy và mức độ trưởng thành của chúng ta. Có thể còn có các yếu tố của tội lỗi lẫn sự yếu kém chỉ trong cùng một hành vi. Việc nói một tội lỗi thật sự là một sự yếu kém sẽ dẫn đến việc hợp lý hóa tội lỗi thay vì thực hiện hối cải. Việc nói một sự yếu kém là một tội lỗi có thể dẫn đến nỗi xấu hổ, sự đổ lỗi, tuyệt vọng, và từ bỏ những lời hứa của Thượng Đế. Việc suy ngẫm và cầu nguyện giúp chúng ta phân biệt những điều này.
- **Sắp Xếp Ưu Tiên.** Vì chúng ta yếu kém nên chúng ta không thể thực hiện tất cả mọi sự thay đổi cần thiết cùng một lúc. Khi chúng ta khiêm nhường và trung thành cố gắng khắc phục sự yếu kém của con người chúng ta, mỗi lần một vài khía cạnh, thì chúng ta có thể giảm dần sự thiếu hiểu biết, tạo ra thói quen tốt, gia tăng sức khỏe và khả năng chịu đựng của mình về thể chất và cảm xúc, và củng cố sự tin cậy của chúng ta nơi Chúa. Thượng Đế có thể giúp chúng ta biết bắt đầu từ đâu.

- **Kế Hoạch.** Vì chúng ta yếu kém nên việc trở nên mạnh mẽ hơn sẽ đòi hỏi nhiều hơn là chỉ một ước muốn ngay chính và rất nhiều sự tự giác. Chúng ta cũng cần phải có kế hoạch, học hỏi từ những lỗi lầm, phát triển các chiến lược hiệu quả hơn, sửa đổi các kế hoạch của chúng ta, và thử lại một lần nữa. Chúng ta cần sự giúp đỡ từ thánh thư, các sách thích hợp, và những người khác. Chúng ta bắt đầu với điều nhỏ, vui mừng trong sự cải thiện và chấp nhận rủi ro (mặc dù những rủi ro làm cho chúng ta cảm thấy dễ bị tổn thương và yếu kém). Chúng ta cần những hỗ trợ để giúp chúng ta có được những sự lựa chọn tốt ngay cả khi chúng ta mệt mỏi hoặc nản lòng và hoạch định trở lại đúng đường khi chúng ta làm lỗi lầm.
- **Sử dụng lòng kiên nhẫn.** Vì chúng ta yếu kém, nên có thể cần có thời gian để thay đổi. Chúng ta không từ bỏ sự yếu kém của mình theo cách chúng ta từ bỏ tội lỗi. Các môn đồ khiêm nhường sẵn lòng làm điều cần thiết, học hỏi khả năng phục hồi nhanh sức mạnh, tiếp tục cố gắng, và không bỏ cuộc. Lòng khiêm nhường giúp chúng ta có được lòng kiên nhẫn với chính mình và với những người khác cũng yếu kém. Lòng kiên nhẫn là một biểu hiện của đức tin chúng ta nơi Chúa, lòng biết ơn đối với sự tin tưởng của Ngài nơi chúng ta, và sự tin cậy nơi những lời hứa của Ngài.

Ngay cả khi chúng ta chân thành hối cải tội lỗi của mình, nhận được sự tha thứ, và trở nên trong sạch một lần nữa, thì chúng ta vẫn còn yếu kém. Chúng ta vẫn phải chịu bệnh tật, cảm xúc, sự thiếu hiểu biết, các khuynh hướng tự nhiên, mệt mỏi, và cám dỗ. *Những hạn chế và thiếu sót không phải là tội lỗi và không ngăn chúng ta khỏi việc sống trong sạch và xứng đáng với Thánh Linh.*

Từ Sự Yếu Kém đến Sức Mạnh

Mặc dù Sa Tan mong muốn sử dụng sự yếu kém của chúng ta để lôi kéo chúng ta phạm tội, nhưng Thượng Đế có thể sử dụng sự yếu kém của con người để giảng dạy, củng cố, và ban phước cho chúng ta. Tuy nhiên, trái với

PHÂN BIỆT TỘI LỖI CÓ TÍNH CÁCH XÂY DỰNG (BUỒN RẦU THEO Ý THƯỢNG ĐẾ) VÀ KHIÊM NHƯỜNG TỪ SỰ GIẢ DỐI HỔ THẬN VÔ ÍCH

Tội Lỗi Có Tính Cách Xây Dựng— Buồn Rầu theo Ý Thượng Đế vì Tội Lỗi	Đức Tin & Lòng Khiêm Nhường— Tính Nhu Mì giống như Đấng Ky Tô khi trải qua Sự Yếu Kém	Sự Hổ Thận Tiêu Cực— Giả Dối Vô Ích
Chúng ta có khuynh hướng: • Cảm thấy hối hận vì đã vi phạm quy tắc đạo đức của chúng ta. • Hối cải, thay đổi tâm trí, hành vi của chúng ta. • Hãy cởi mở, thú nhận những sai lầm của chúng ta, và sửa chữa. • Tăng trưởng và học hỏi. • Tự xem mình vốn là tốt, có giá trị. • Mong muốn sửa chữa hành vi của chúng ta theo hình ảnh tích cực của mình. • Tin tưởng trọn vẹn nơi quyền năng cứu chuộc của Sự Chuộc Tội của Đấng Ky Tô.	Chúng ta có khuynh hướng: • Cảm thấy an tâm bình tĩnh và tự chấp nhận, cho dù với tất cả những khiếm khuyết của chúng ta. • Chịu rủi ro để phát triển và đóng góp. • Chịu trách nhiệm về những sai sót, mong muốn cải thiện. • Học hỏi từ những lỗi lầm và thử lại. • Phát huy óc hài hước cùng vui hưởng cuộc sống và những điều khác. • Xem sự yếu kém của chúng ta như là cách để giúp chúng ta thông cảm với những người khác. • Hãy kiên nhẫn với những yếu kém và sai sót của người khác. • Tin cậy nhiều hơn vào tình yêu thương và sự giúp đỡ của Thượng Đế.	Chúng ta có khuynh hướng: • Cảm thấy vô giá trị, tuyệt vọng. • Cố gắng che giấu những yếu kém của chúng ta với những người khác. • Sợ rằng mọi người sẽ biết những yếu kém của mình. • Đổ lỗi cho người khác về các vấn đề. • Tránh rủi ro, xem thất bại là nhục nhã. • Tranh đua và tự so sánh mình với người khác. • Trở nên phòng thủ và cứng đầu hoặc dễ dao động. • Trở nên chầm biếm hay quá nghiêm nghị. • Trở nên lo lắng với những thất bại của chúng ta hoặc sự cao hơn của mình. • Sợ bị Thượng Đế từ chối và ghê tởm.

điều chúng ta có thể trông mong hay hy vọng, Thượng Đế không phải luôn luôn “làm cho những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ” đối với chúng ta bằng cách loại bỏ sự yếu kém của chúng ta. Khi Sứ Đồ Phao Lô cầu nguyện nhiều lần lên Thượng Đế để loại bỏ một “cái giềng xóc vào thịt” mà Sa Tan dùng để hành hạ ông, thì Thượng Đế phán với Phao Lô rằng: “Ân điển ta đủ cho ngươi rồi, vì sức mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối” (2 Cô Rinh Tô 12:7, 9).

Có rất nhiều cách để Chúa làm cho “những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ.” Mặc dù Ngài có thể loại bỏ sự yếu kém qua việc chữa lành một cách kỳ diệu mà chúng ta hy vọng có được, nhưng theo kinh nghiệm cá nhân của tôi thì điều này là hơi hiếm. Ví dụ, tôi không thấy có bằng chứng rằng Thượng Đế loại bỏ sự yếu kém của Mô Rô Ni trong những lời ông viết sau câu thánh thư nổi tiếng trong Ê The 12. Thượng Đế cũng có thể làm cho những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ bằng cách giúp chúng ta cải thiện sự yếu kém của mình, có được một óc hài hước hay quan điểm thích hợp về sự yếu kém đó, và cải thiện sự yếu kém dần dần theo thời gian. Ngoài ra, những điểm mạnh và những điểm yếu thường có liên quan với nhau (như sức mạnh của lòng kiên trì và sự yếu kém của tính ngoan cố), và chúng ta có thể học cách quý trọng sức mạnh và kiểm chế sự yếu kém đi kèm theo.

Còn có một cách khác, thậm chí còn mạnh mẽ hơn mà Thượng Đế làm cho những điều yếu kém trở nên mạnh mẽ đối với chúng ta. Chúa phán cùng Mô Rô Ni trong Ê The 12:37, “Vì lẽ ngươi đã thấy được sự yếu kém của mình nên ngươi sẽ được làm cho mạnh, để được ngồi nơi mà ta đã chuẩn bị trong các gian nhà của Cha ta.”

Ở đây Thượng Đế không đề nghị thay đổi sự yếu kém của Mô Rô Ni mà là thay đổi Mô Rô Ni. Bằng cách cố gắng khắc phục sự yếu kém của con người, Mô Rô Ni—và chúng ta—có thể học về lòng bác ái, trầm ẩn, nhu mì, kiên nhẫn, can đảm, nhịn nhục, sự khôn ngoan, sức chịu đựng, sự tha thứ, khả năng phục hồi nhanh sức mạnh, lòng biết ơn, sự sáng tạo, và một loạt các đức hạnh khác mà làm cho chúng ta trở thành giống như Cha Thiên Thượng. Đây chính là những đức tính chúng ta đến thế gian để trau dồi các thuộc tính giống như Đấng Ky Tô mà chuẩn bị cho chúng ta được ở trong các gian nhà ở trên.

Không nơi nào mà tình yêu thương, sự thông sáng, và quyền năng cứu chuộc của Thượng Đế lại hiển nhiên hơn là trong khả năng của Ngài để biến cuộc vật lộn của chúng ta với sự yếu kém của con người thành các đức hạnh và sức mạnh thiêng liêng vô giá mà làm cho chúng ta giống như Ngài hơn. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

Bài của Anh Cả
W. Christopher
Waddell

Thuộc Nhóm Túc Số
Thầy Bảy Mười

Sự Tin Đạo

• THANH SẠCH •

Sự phục vụ vị tha—quên bản thân mình, đáp ứng nhu cầu của người khác, và dâng hiến cuộc đời của chúng ta để phục vụ họ—luôn luôn là một đặc tính của các môn đồ của Chúa Giê Su Ky Tô.

Trong Ma Thi Ơ chương 11, Đấng Cứu Rỗi dạy chúng ta một bài học quan trọng mà qua đó Ngài đã *không* trả lời cho một câu hỏi do các môn đồ của Giảng

Báp Tít đặt ra:

“Khi Giảng ở trong ngục nghe nói về các công việc của Đấng Ky Tô, thì sai môn đồ mình đến thưa cùng Ngài rằng:

“Thầy có phải là Đấng phải đến, hay là chúng tôi còn phải đợi Đấng khác chăng?”

“Đức Chúa Giê Su đáp rằng: hãy về thuật lại cùng Giảng những điều các người nghe và thấy:

“Kẻ mù được thấy, kẻ què được đi, kẻ phung được sạch, kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, kẻ khó khăn được nghe giảng tin lành” (Ma Thi Ơ 11:2–5).

Thay vì ban cho một lời giải thích ngắn về giáo lý để mô tả rằng Ngài quả thật là “Đấng sẽ đến,” thì Đấng Cứu Rỗi đáp lại bằng điều Ngài đã làm—tấm gương phục vụ của Ngài.

Trong đại hội trung ương tháng Tư năm 2014, Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ nhắc nhở chúng ta: “Chúng ta phục vụ Cha Thiên Thượng hữu hiệu nhất bằng cách ảnh hưởng đến những người khác và phục vụ họ một cách ngay chính. Đấng Cứu Rỗi, Chúa Giê Su Ky Tô chính là tấm gương sáng nhất trên thế gian.”¹

Sự phục vụ vị tha—quên bản thân mình, đáp ứng nhu cầu của người khác, và hiến dâng cuộc đời của chúng ta để phục vụ họ—luôn luôn là một đặc tính của các môn đồ của Chúa Giê Su Ky Tô. Khi Vua Bên Gia Min giảng

dạy hơn 100 năm trước khi sự giáng sinh của Đấng Cứu Rỗi: “Khi mình phục vụ đồng bào mình, thì tức là mình phục vụ Thượng Đế của mình vậy” (Mô Si A 2:17).

Gia Cơ nhắc nhở chúng ta rằng một khía cạnh thiết yếu của “sự tin đạo thanh sạch” được tìm thấy trong sự phục vụ của chúng ta đối với những người khác khi chúng ta “thăm viếng kẻ mồ côi, người góa bụa trong cơn khốn khó của họ” (Gia Cơ 1:27). “Sự tin đạo thanh sạch” có ý nghĩa nhiều hơn lời tuyên bố về niềm tin; đó là một cách thể hiện niềm tin.

Hãy Yêu Thương Đồng Loại của Mình

Vào giữa tháng Bảy năm 1984, chỉ vài tuần sau khi vợ tôi là Carol và tôi kết hôn trong Đền Thờ Los Angeles California, chúng tôi hành trình đi đến Utah, nơi tôi sẽ bắt đầu sự nghiệp của mình và Carol sẽ hoàn tất chương trình học đại học của cô ấy. Chúng tôi đi trên hai chiếc xe riêng. Chúng tôi đã chất tất cả mọi thứ chúng tôi có lên hai chiếc xe đó.

Khoảng nửa đường đi thì Carol lái xe song song với chiếc xe của tôi và bắt đầu ra dấu cho tôi thấy. Đây là trong thời kỳ trước khi điện thoại di động và điện thoại thông minh, nhắn tin và Twitter ra đời. Khi nhìn thấy vẻ mặt của cô ấy qua cửa kính xe, tôi có thể biết là cô ấy không được khỏe. Cô ấy cho biết rằng cô ấy có thể tiếp tục lái xe, nhưng tôi lo lắng cho người vợ mới cưới của mình.

Khi chúng tôi đến gần thị trấn nhỏ là Beaver, Utah, thì một lần nữa cô ấy lái xe song song với xe tôi, và tôi có thể biết là cô ấy cần phải ngừng xe lại. Cô ấy bị bệnh và không thể tiếp tục đi tiếp nữa. Chúng tôi có hai chiếc xe chất đầy quần áo và quà tặng đám cưới, nhưng rủi thay chúng tôi không có nhiều tiền. Chúng tôi không có đủ tiền để mướn một phòng khách sạn. Tôi không biết phải làm gì.

Không một ai trong chúng tôi đã từng đến Beaver, và tôi không thực sự biết mình đang tìm kiếm điều gì, chúng tôi lái xe loanh quanh trong một vài phút cho đến khi tôi nhìn thấy một công viên. Chúng tôi lái vào bãi đậu xe và tìm thấy một cái cây có một chút bóng râm, ở đó tôi trải ra một tấm chăn để Carol có thể nghỉ ngơi.

Một vài phút sau, một chiếc xe khác lái vào bãi đậu xe gần như trống và đậu lại bên cạnh hai chiếc xe của chúng tôi. Một người phụ nữ, khoảng chừng tuổi của mẹ chúng tôi, bước ra khỏi xe của mình và hỏi có điều gì cần được giúp đỡ không. Bà ta nói rằng bà thấy chúng tôi khi lái xe ngang qua đó và cảm thấy rằng bà nên dừng lại. Khi chúng tôi giải thích hoàn cảnh của mình thì ngay lập tức bà mời chúng tôi đi theo bà về nhà, để chúng tôi có thể nghỉ ngơi ở đó cho đến khi nào chúng tôi còn cần nghỉ ngơi.

Chẳng bao lâu chúng tôi thấy mình ở trên một chiếc giường thoải mái trong phòng ngủ tầng hầm mát mẻ của nhà bà. Ngay khi chúng tôi đã thấy thoải mái rồi thì người phụ nữ tuyệt vời này nói rằng bà có một số việc vặt phải lo và rằng chúng tôi sẽ ở một mình trong một vài giờ. Bà ta nói với chúng tôi rằng nếu chúng tôi có đói thì chúng tôi cứ tự do ăn bất cứ thức ăn gì chúng tôi có thể tìm thấy trong nhà bếp, và nếu chúng tôi có đi trước khi bà trở về nhà, thì xin làm ơn đóng cửa trước lại.

Sau khi ngủ một giấc ngủ rất cần thiết, Carol cảm thấy khỏe hơn và chúng tôi tiếp tục chuyến đi của mình mà không cần phải vào nhà bếp của nhà bà ấy. Khi chúng tôi ra đi, người phụ nữ nhân từ này vẫn chưa trở về nhà. Chúng tôi rất thất vọng, chúng tôi đã không ghi địa chỉ và chưa bao giờ nói lời cảm ơn thích hợp với người Sa Ma Ri nhân lành của mình, là người đã dừng lại trên đường và mở cửa nhà mình cho những người lạ đang hoạn nạn.

Khi tôi suy ngẫm kinh nghiệm này, thì tôi nghĩ đến những lời của Chủ Tịch Thomas S. Monson, là người nêu gương về lời dạy của Đấng Cứu Rỗi “hãy đi, làm theo như vậy” (xin xem Lu Ca 10:37) như bất cứ người nào trên thế gian: “Chúng ta không thể thực sự yêu mến Thượng Đế nếu không yêu thương đồng loại của mình trên trần thế này.”²

Bất cứ nơi nào chúng ta gặp phải “đồng loại”—trên con đường hoặc trong nhà của chúng ta, trong sân chơi hay

trong trường học của chúng ta, tại nơi làm việc hoặc ở nhà thờ—khi chúng ta tìm kiếm, xem, và hành động, thì chúng ta sẽ trở thành giống như Đấng Cứu Rỗi, ban phước và phục vụ dọc theo đường đi.

Tim Kiếm

Anh Cả Neal A. Maxwell (1926–2004) thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy:

“Không giống như Đấng Cứu Rỗi quý báu của mình, chúng ta chắc chắn không thể nào cứu chuộc tội lỗi của nhân loại! Hơn nữa, chúng ta chắc chắn không thể gánh chịu mọi bệnh tật, yếu đuối, và buồn phiền của con người (xin xem An Ma 7:11–12).

“Tuy nhiên, trên quy mô nhỏ của mình, cũng giống như Chúa Giê Su đã mời gọi, chúng ta có thể thực sự cố gắng để trở thành ‘phải giống như [Ngài] vậy’ (3 Nê Phi 27:27).”³

Khi tìm cách để trở thành giống như Ngài, với một ước muốn chân thành để ban phước cho “những người đồng loại của mình,” chúng ta sẽ được ban cho cơ hội để quên đi bản thân và nâng đỡ những người khác. Những cơ hội này thường thường có thể là bất tiện, nhằm thử thách ước muốn chân thành của chúng ta để trở thành giống như Đức Thầy, mà sự phục vụ vĩ đại nhất, Sự Chuộc Tội vô hạn của Ngài, là bất cứ cái gì chỉ trừ thuận tiện. Ngài phán: “Tuy nhiên, vinh quang là thuộc về Đức Chúa Cha, và ta đã tham dự và hoàn tất những việc chuẩn bị của ta cho con cái loài người” (GLGU 19:19).

Việc chân thành tìm cách để được giống như Đấng Cứu Rỗi hơn sẽ cho phép chúng ta thấy điều chúng ta có thể không thấy ở nơi nào khác. Người Sa Ma Ri nhân lành của chúng ta sống gần gũi với Thánh Linh đủ để đáp ứng một sự thúc giục và đến gần một người lạ đang hoạn nạn.

Xin xem

Nhìn bằng đôi mắt thuộc linh là nhìn mọi sự việc theo hiện trạng của nó và nhận ra những nhu cầu chúng ta có thể đã không nhận thấy ở nơi nào khác. Trong ngụ ngôn chiên và dê, những người “được phước” cũng như những người bị “nguyền rủa” đã không nhận ra Đấng Cứu Rỗi nơi những người bị đói khát, thiếu mặc, hoặc bị tù. Họ phản ứng với phần thưởng của mình bằng cách hỏi, “Khi nào chúng tôi đã thấy Chúa?” (Xem Ma Thi Ơ 25:34–44).

Chỉ có những người đã thấy với mắt thuộc linh, nhận ra những nhu cầu, mới hành động và ban phước cho những người chịu đau khổ. Người Sa Ma Ri nhân lành của chúng tôi đã nhận ra nhu cầu khi bà ta nhìn thấy với đôi mắt thuộc linh.

Thi Hành

Chúng ta có thể thấy các nhu cầu xung quanh mình nhưng cảm thấy không thích hợp để đáp ứng, vì cho rằng điều chúng ta phải ban phát là không đủ. Khi chúng ta tìm cách để trở nên giống như Ngài và khi chúng ta thấy các nhu cầu ở những người đồng loại của mình qua đôi mắt thuộc linh, thì chúng ta cần phải tin rằng Chúa có thể làm việc qua chúng ta, và sau đó chúng ta phải hành động theo.

Khi bước vào đền thờ, Phi E Rơ và Giảng gặp một người “quê từ lúc sanh ra”, người này xin họ bố thí (xin xem Công Vụ Các Sứ Đồ 3:1–3). Câu trả lời của Phi E Rơ là một tấm gương và một lời mời cho mỗi người chúng ta:

“Ta chẳng có vàng bạc chi hết, song điều ta có thì ta cho người: nhân danh Đức Chúa Giê Su Kỵ Tô ở Na Xa Rét, hãy bước đi!

“Phi E Rơ nắm tay hữu người đỡ dậy” (Công Vụ Các Sứ Đồ 3:6–7).

Chúng ta có thể hành động bằng cách ban phát thời giờ và tài năng của mình, nói lời tử tế, hoặc giúp đỡ. Khi tìm kiếm và nhìn thấy, chúng ta sẽ được đặt trong hoàn cảnh và tình huống mà chúng ta có thể hành động và ban phước. Người Sa Ma Ri nhân lành của chúng tôi đã hành động. Bà đã đưa chúng tôi về nhà bà và cung cấp cho chúng tôi những gì bà có. Bà chỉ nói: “Song điều ta có thì ta cho người.” Đó chính là điều chúng tôi cần.

Chủ Tịch Monson đã dạy những nguyên tắc tương tự:

“Trong cuộc sống của mình trên thế gian, mỗi người chúng ta đều sẽ đi trên Con Đường Giê Ri Cô của mình. Kinh nghiệm của các anh chị em sẽ là gì? Kinh nghiệm của tôi sẽ là gì? Tôi sẽ lỡ người bị gục ngã ở giữa bọn trộm cướp và cần tôi giúp đỡ không? Các anh chị em sẽ giúp đỡ không?

“Tôi sẽ là người nhìn thấy kẻ bị thương và nghe lời cầu xin của người ấy tuy nhiên tôi lại đi tránh qua phía bên kia không? Các anh chị em sẽ làm như vậy không?

“Hoặc tôi sẽ là người thấy, nghe, dừng lại và giúp đỡ không? Các anh chị em sẽ làm như vậy không?

“Chúa Giê Su ban cho khẩu lệnh: ‘Hãy đi, làm theo như vậy.’ Khi chúng ta tuân theo lời phán đó, thì một viễn cảnh niềm vui hiếm khi sánh bằng và không bao giờ bị vượt trội hơn được mở ra cho tầm nhìn vĩnh cửu của chúng ta.”⁴

Khi trở nên giống như Đấng Cứu Rỗi bằng cách tìm kiếm, nhìn thấy, và hành động, thì chúng ta sẽ tiến đến việc biết được lẽ trung thực của những lời của Vua Bên Gia Mìn: “Khi mình phục vụ đồng bào mình, thì tức là mình phục vụ Thượng Đế của mình vậy” (Mô Si A 2:17). ■

GHI CHÚ

1. Richard G. Scott, “Ta Đã Làm Gương cho Các Người,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 35.
2. Thomas S. Monson, “Tình Yêu Thương—Thực Chất của Phúc Âm,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 91.
3. Neal A. Maxwell, “Apply the Atoning Blood of Christ,” *Ensign*, tháng Mười Một năm 1997, 22.
4. Thomas S. Monson, “Your Jericho Road,” *Ensign*, tháng Năm năm 1977, 71.

CHÂN THÀNH TÌM KIẾM

NHÌN BẰNG ĐÔI MẮT THUỘC LINH

HÀNH ĐỘNG VÀ BAN PHƯỚC

함께 합소서
Need That Every Hour

신소프신
우루슬하

없기되소

“Ôi Chúa Đáng Tôi CẦN LUÔN”

Khi chúng tôi không biết có thể giảng dạy gì thêm nữa, thì người bạn đồng hành của tôi đề nghị chúng tôi hát bài thánh ca này.

Bài của Jonathan H. Westover

Một buổi trưa Chủ Nhật êm đềm trong khi tôi đang phục vụ truyền giáo ở Balsan, Hàn Quốc, người bạn đồng hành của tôi và tôi tạm biệt các tín hữu sau khi ở nhà thờ và sắp đi ra ngoài rao giảng thì một người lãnh đạo công việc truyền giáo trong tiểu giáo khu giới thiệu chúng tôi với một cậu bé 12 tuổi tên là Kong Sung-Gyun. Cậu bé ấy đã tham dự nhà thờ ngày hôm đó và muốn học hỏi thêm về phúc âm.

Dĩ nhiên, chúng tôi rất phấn khởi về triển vọng để được giảng dạy em ấy, nhưng tôi cũng rất lo lắng về việc giảng dạy cho một người nhỏ tuổi như vậy. Chúng tôi quyết định để bảo đảm rằng chúng tôi được cha mẹ của em ấy cho phép, vì vậy tôi gọi điện thoại đến nhà Kong Sung-Gyun và nói chuyện vắn tắt với mẹ của em ấy là Pak Mi-Jung. Tôi rất ngạc nhiên khi bà nói rằng bà rất vui khi con trai bà đã trông đợi được đi nhà thờ và bà sẽ rất vui nếu chúng tôi đến giảng dạy cho con bà.

Những Người Tầm Đạo Bất Ngờ

Buổi chiều hôm sau, chúng tôi đến nhà của cậu bé, sẵn sàng để giảng dạy. Chúng tôi đã rất ngạc nhiên khi nhận ra rằng Pak Mi-Jung cũng muốn chúng tôi giảng dạy cho con gái của bà là Kong Su-Jin. Và vì chúng tôi là người lạ trong nhà của bà nên Pak Mi-Jung muốn ngồi tham dự trong lúc các bài học đang được giảng dạy. Dĩ nhiên,

chúng tôi rất vui để giảng dạy càng nhiều người muốn lắng nghe càng tốt.

Sau khi họ đã dọn cho chúng tôi một số đồ ăn nhẹ, chúng tôi ngồi xuống với nhau và bắt đầu nói chuyện. Thay vì cho chúng tôi bắt đầu ngay vào bài học, Pak Mi-Jung muốn tìm hiểu để biết chúng tôi rõ hơn và nói cho chúng tôi biết về hoàn cảnh của gia đình bà. Bà ấy nói với chúng tôi về những thử thách và khó khăn gần đây mà họ đã trải qua, kể cả cuộc vật lộn gần đây của con trai bà với bệnh ung thư. Em ấy đã được điều trị bằng bức xạ một cách thành công, và bệnh ung thư hiện đang thuyên giảm, nhưng bác sĩ đã báo trước rằng căn bệnh đó có thể trở lại bất cứ lúc nào. Điều này đã gây ra nhiều khó khăn cho gia đình. Họ là một gia đình giai cấp công nhân, và người cha đã phải làm việc rất khó nhọc chỉ để có được nơi trú ngụ và thực phẩm để ăn.

Tôi bàng hoàng và buồn bã trước những thử thách trong cuộc sống của họ. Cuộc sống không phải là dễ dàng đối với họ, nhưng sự gắn gũi trong gia đình thì hiển nhiên nhiều hơn là tôi đã thấy trong bất cứ gia đình nào khác tôi đã gặp ở Hàn Quốc, là điều nói lên rất nhiều trong một xã hội tập trung vào gia đình như Hàn Quốc. Chúng tôi rời nhà họ buổi chiều hôm đó và đã biết rõ hơn gia đình đặc biệt này cũng như đã có cơ hội để chia sẻ các sứ điệp phúc âm với họ.

Người bạn đồng hành của tôi và tôi đã trở lại để giảng dạy thêm vài lần nữa trong tuần đó, mỗi lần như thể chúng tôi đều cảm nhận được cùng một lòng nhiệt tình và quảng đại như lần đến thăm đầu tiên của mình. Khi đề tài phép báp têm được đề cập đến, cả hai đứa trẻ đều rất háo hức muốn gia nhập Giáo Hội. Tuy nhiên, mẹ của chúng đã không chia sẻ nỗi phần khởi đó của chúng. Mặc dù những lời giảng dạy của chúng tôi thu hút bà và bà hy vọng điều đó là chân chính, nhưng bà không cảm thấy rằng bà có thể lập và tuân giữ những loại cam kết mà việc gia nhập Giáo Hội đòi hỏi. Bà cũng không cảm thấy thích hợp để chịu phép báp têm mà không có chồng bà, là người mà chúng tôi vẫn chưa được gặp. Tuy nhiên, bà đã sẵn lòng để tiếp tục gặp chúng tôi và cũng muốn cùng các con mình tham dự nhà thờ.

Vào cuối tuần lễ thứ hai đó, trong khi chúng tôi tiếp tục giảng dạy trong nhà của bà, thì chúng tôi gặp chồng bà, Kong Kuk-Won—một người khiêm nhường, lịch thiệp và rộng lượng. Ông tham dự với chúng tôi trong một vài cuộc thảo luận cuối cùng và ngay lập tức ông tin tất cả mọi điều chúng tôi đã giảng dạy, kể cả các giáo lý mà những người khác thường thấy là khó khăn như đóng tiền thập phân và Lời Thông Sáng. Mặc dù với tình hình tài chính gần như thiếu thốn của họ, nhưng họ bắt đầu đóng tiền thập phân. Trở ngại duy nhất của người cha là phải làm việc vào ngày Chủ Nhật. Ông làm việc tại Sân Bay Quốc Tế Seoul vào mỗi Chủ Nhật, vì vậy ông không thể tham dự nhà thờ với những người khác trong gia đình. Bất kể lịch làm việc của ông, vợ chồng ông sắp xếp để tham dự lễ báp têm của con cái họ vào ngày Chủ Nhật kế tiếp.

Tiếp theo phép báp têm của con cái họ, chúng tôi tiếp tục gặp gỡ thường xuyên ở nhà của gia đình họ. Chúng tôi đã tổ chức buổi họp tối gia đình, chia sẻ thánh thư và những kinh nghiệm nâng cao tinh thần, và giới thiệu họ với các tín hữu trong tiểu giáo khu. Tuy nhiên, mặc dù tiếp tục có những kinh nghiệm về phúc âm, hai cha mẹ này vẫn chưa quyết định chịu phép báp têm.

Trong lúc đó, người bạn đồng hành của tôi đã được chuyển, và người bạn đồng hành mới của tôi là một anh cả đến thẳng từ trung tâm huấn luyện truyền giáo. Anh ấy đầy đức tin, nghị lực, và phần khởi, và thực sự là có lúc tôi thấy khó bắt kịp với anh ấy. Sau khi gặp Kong Kuk-Won và Pak Mi-Jung trong một vài dịp, người bạn đồng hành của tôi hỏi là người bạn đồng hành trước

Thánh Linh hiện diện mạnh mẽ trong phòng khi chúng tôi hát xong câu cuối cùng. Pak Mi-Jung nhìn thẳng vào mắt tôi và nói: “Tôi cần phải chịu báp têm.”

đây của tôi và tôi có nhịn ăn với họ chưa. Chúng tôi đã không làm như vậy. Trong thực tế, thậm chí tôi còn không nghĩ ra điều đó nữa. Vì vậy, chúng tôi đã họp với gia đình đó và đề nghị một buổi nhịn ăn. Tôi rất sửng sốt khi khám phá ra rằng họ đã tự mình nhịn ăn một cách định kỳ, cho sức khỏe của con trai họ lần cho một sự thay đổi trong lịch làm việc mà sẽ cho phép Kong Kuk-Won đi nhà thờ. Sau khi người bạn đồng hành của tôi và tôi cùng nhịn ăn với họ, thì những lời cầu nguyện của chúng tôi đã được đáp ứng và lịch làm việc của Kong Kuk-Won đã được thay đổi. Nhưng Pak Mi-Jung vẫn cương quyết không chịu báp têm.

Một Ý Nghĩ Đầy Soi Dẫn

Rồi người bạn đồng hành của tôi đã đưa ra một ý kiến tuyệt vời khác. Anh ấy kéo ra quyển thánh ca bỏ túi của mình và xin cho chúng tôi được hát với họ. Mặc dù chúng tôi đã hát với nhau vào những dịp trước đó, nhưng tôi chưa bao giờ thấy Pak Mi-Jung hát và tôi cho rằng bà không thích hát hoặc cảm thấy không thoải mái vì âm nhạc còn mới đối với bà. Người bạn đồng hành của tôi hỏi bà ấy có bài thánh ca ưa thích nào không, và trước nỗi ngạc nhiên của tôi, bà ấy đã nghẹn ngào đáp rằng kể từ khi còn bé, bài thánh ca ưa thích của bà là “Ôi Chúa Đấng Tôi Cần Luôn” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, số 98). Chúng tôi bắt đầu hát bốn bè, với người cha hát giai điệu, người mẹ hát giọng antô, người bạn đồng hành của tôi hát giọng ténô, và tôi hát giọng bass.

Thánh Linh hiện diện mạnh mẽ trong phòng. Khi chúng tôi hát câu thứ ba, thì bà ấy trở nên cảm động, và ngừng lại trong khi chúng tôi vẫn tiếp tục:

*Ôi Chúa Đấng tôi cần luôn,
Khi vui hay đau buồn.
Đời tôi nếu ra ngoài Chúa,
Cuộc đời luông tuông.
Mỗi phút cần Chúa giúp đỡ tôi.
Luôn cần Chúa bên tôi hoài!
Xin ban phước cho tôi từng giây.
Tôi đến nơi Ngài!*

Khi chúng tôi hát xong câu thứ tư là câu cuối cùng thì bà bật khóc nức nở. Trong khi chồng của bà cố gắng an ủi bà, cuối cùng bà lấy lại bình tĩnh. Bà nhìn thẳng vào mắt tôi và nói: “Tôi cần phải chịu báp têm.”

Buổi lễ báp têm cho Kong Kuk-Won và Pak Mi-Jung vào buổi trưa Chủ Nhật đó là một trong những sự kiện thiêng liêng nhất trong công việc truyền giáo của tôi. Con cái của họ tham gia vào chương trình lễ báp têm, và rất nhiều tín hữu địa phương đã tham dự

để cho thấy sự hỗ trợ của họ đối với gia đình cải đạo mới nhất trong tiểu giáo khu của họ. Người bạn đồng hành của tôi và tôi đã trình bày một ca khúc đặc biệt: “Ôi Chúa Đấng Tôi Cần Luôn.”

Cuối cùng tôi đã hoàn tất công việc truyền giáo của mình và trở về nhà. Sau một năm học đại học, tôi trở lại Hàn Quốc để làm việc thực tập trong mùa hè, và mỗi cuối tuần tôi dành ra thời gian để đi thăm nhiều người bạn và các gia đình đặc biệt mà tôi đã gặp trong thời gian truyền giáo. Sau một vài tuần, tôi trở lại Balsan và gặp gia đình đặc biệt này. Khi đến nhà của họ, tôi nhận thấy rằng có thiếu một người nào đó—con trai của họ. Đôi mắt nhòa lệ, Pak Mi-Jung cho tôi biết tin: căn bệnh ung thư của con trai họ đã trở lại và nó đã qua đời lúc 14 tuổi.

Trong khi tôi cố gắng để chia buồn và cũng như đối phó với nỗi đau đớn mà tôi cảm thấy, thì Kong Kuk-Won đã trấn an tôi rằng mọi việc sẽ được ổn thỏa. Họ yêu mến phúc âm, trung tín tham dự nhà thờ, và mong mỗi đến ngày mà gia đình họ có thể được làm lễ gắn bó cho thời tại thế lần suốt vĩnh cửu trong Đền Thờ Seoul Hàn Quốc. Mặc dù họ cảm thấy vô cùng đau khổ, nhưng gia đình họ biết rằng họ sẽ gặp lại Kong Sung-Gyun và được đoàn tụ một lần nữa. Pak Mi-Jung cũng nói với tôi rằng việc hát thánh ca hàng ngày đã giúp bà tìm thấy sức mạnh để đương đầu và cảm thấy sự bình an kèm theo do Thánh Linh mang lại.

Khi tôi rời khỏi nhà của họ buổi chiều hôm đó, tôi ngẫm nghĩ lại những lời của bài thánh ca ưa thích của Pak Mi-Jung. Tôi biết ơn rằng Cha Thiên Thượng đã ban phước cho gia đình đó với sự bình an sau khi Kong Sung-Gyun qua đời, và tôi đặc biệt biết ơn vai trò của Thánh Linh trong sự cải đạo của Pak Mi-Jung, mà có thể làm cho gia đình đó hội đủ điều kiện cho các phước lành vĩnh cửu của đền thờ. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

THÁNH CA KHUYÊN GIẢI NGƯỜI ĐAU BUỒN

“Một số bài giảng tuyệt vời nhất được rao giảng bằng cách hát các bài thánh ca. Các bài thánh ca mang chúng ta đến sự hối cải và công việc thiện lành, xây đắp chứng ngôn và đức tin, an ủi người mệt mỏi, khuyên giải người đau buồn, và soi dẫn chúng ta để kiên trì đến cùng.”

*“First Presidency Preface,”
Hymns, ix.*

Bài của Chủ Tịch
Boyd K. Packer

Chủ Tịch Nhóm
Túc Số Mười Hai
Vị Sứ Đồ

Sự Hy Sinh Vi Tha và Thiêng Liêng của Đấng Cứu Rỗi

*Chúa luôn luôn sẵn sàng để giúp đỡ các em.
Ngài sẵn lòng chịu đau khổ và chuộc trả hình
phạt nếu các em sẵn lòng chấp nhận Ngài
là Đấng Cứu Chuộc của mình.*

Chúng ta đều sống mắc nợ về phần thuộc linh. Bằng cách nào đó, số nợ càng ngày càng chồng chất thêm. Nếu trả dần dần thì các em không cần phải lo lắng nhiều. Chẳng bao lâu, các em bắt đầu học cách kỷ luật và biết rằng có một ngày thanh toán ở trước mắt. Hãy học cách trả đều đặn và đầy đủ số nợ thuộc linh của mình thay vì bị thu góp tiền lãi và tiền phạt.

Vì đang được thử thách, nên các em được trông mong sẽ làm một số điều lầm lỗi. Tôi nghĩ rằng các em đã làm những điều trong cuộc sống của mình mà lại thấy hối tiếc, những điều mà các em còn không thể xin lỗi được, nói gì đến sửa đổi; do đó,

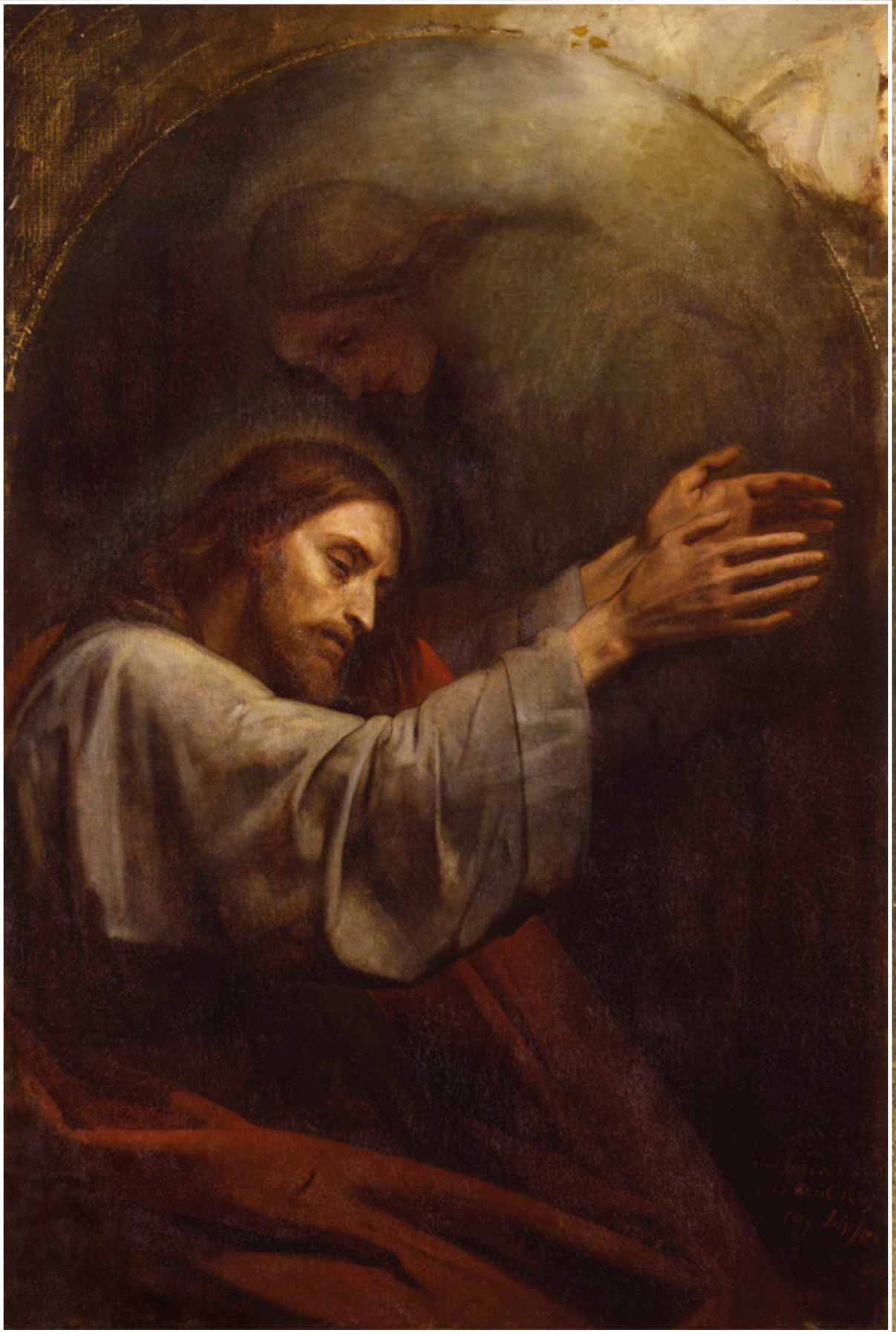

các em vác một gánh nặng. Giờ đây là lúc sử dụng từ *tội lỗi*, mà có thể vẩy bẩn như mực và không thể dễ dàng tẩy rửa. Một cảm giác liên quan đến tội lỗi là lòng chán nản, hối tiếc vì các phước lành và cơ hội đã đánh mất.

Nếu đang vật vờ với tội lỗi, thì các em cũng không khác gì những người trong Sách Mác

Môn mà vị tiên tri đã nói: “Cũng vì sự bất chính của họ nên giáo hội đã bắt đầu suy yếu; còn họ thì đã bắt đầu không tin vào tinh thần tiên tri và tinh thần mặc khải; và những sự đoán phạt của Thượng Đế đã nhìn chòng chọc vào mặt họ” (Hê La Man 4:23).

Chúng ta thường cố gắng giải quyết vấn đề về tội lỗi bằng cách tự nói với mình và

nói với nhau rằng điều đó không quan trọng. Nhưng bằng cách nào đó, trong thâm tâm, chúng ta không tin như vậy. Chúng ta cũng không tin vào bản thân mình nếu nói như vậy. Chúng ta biết rõ hơn. Điều đó mới thật sự quan trọng!

Các vị tiên tri đã luôn luôn giảng dạy về sự hối cải. An Ma nói: “Này, Ngài sẽ đến để cứu chuộc những ai chịu báp têm để hối cải, qua đức tin nơi tôn danh của Ngài” (An Ma 9:27).

An Ma thẳng thừng nói với đứa con trai ương ngạnh của mình: “Này, sự hối cải không thể đến với loài người nếu không có sự trừng phạt, mà sự trừng phạt thì cũng vĩnh cửu như đời sống của linh hồn, trái ngược với kế hoạch hạnh phúc” (An Ma 42:16).

Có hai mục đích cơ bản cho cuộc sống trần thế. Mục đích thứ nhất là nhận được một thể xác mà có thể được thanh tẩy, tôn cao và sống mãi mãi, nếu chúng ta muốn. Mục đích thứ hai là được thử thách. Khi được thử thách, chắc chắn chúng ta sẽ làm điều lầm lỗi. Nhưng nếu muốn, chúng ta có thể học từ các lỗi lầm của mình. “Nhược bằng chúng ta nói mình chẳng từng phạm tội, ấy là chúng ta cho Ngài là kẻ nói dối, lời Ngài không ở trong chúng ta” (1 Giăng 1:10).

Có lẽ, các em cảm thấy thấp kém trong ý nghĩ và thể xác, gặp rắc rối hay trĩu nặng một số món nợ thuộc linh đã bị đánh dấu là “quá hạn trả” rồi. Khi tự vấn lương tâm của mình trong những giây phút suy ngẫm lặng lẽ đó (là điều mà nhiều người chúng ta cố gắng tránh), thì có một số điều nào chưa giải quyết làm bận tâm các em không? Các em có điều gì cắn rứt lương tâm mình không? Các em vẫn còn cảm thấy phạm tội về bất cứ điều gì nhỏ nhặt hay lớn lao, đến một mức độ nào đó không?

Chúng tôi rất thường nhận được thư của những người đã mắc phải những lỗi lầm nghiêm trọng và đang mang gánh nặng

tội lỗi. Họ van nài: “Tôi có thể nào được tha thứ không? Tôi có thể thay đổi không?” Câu trả lời là có chứ!

Phao Lô đã giảng dạy cho người Cô Rinh Tô: “Những sự cám dỗ đến cho anh em, chẳng có sự nào quá sức loài người. Đức Chúa Trời là thành tín, Ngài chẳng hề cho anh em bị cám dỗ quá sức mình đâu; nhưng trong sự cám dỗ, Ngài cũng mở đường cho ra khỏi, để anh em có thể chịu được” (1 Cô Rinh Tô 10:13).

Phúc âm dạy chúng ta rằng nỗi dày vò và tội lỗi có thể được giảm bớt qua sự hối cải. Ngoại trừ một ít người—số rất ít người—chọn sự diệt vong sau khi đã biết được phúc âm trọn vẹn, thì một lời hứa sẽ hoàn toàn tha thứ cho bất cứ thói quen, sự phản nghịch, phạm giới, phạm tội nào, dù nghiêm trọng hay nhỏ nhặt đến đâu. Bất kể điều gì đã xảy ra trong cuộc sống của các em, Chúa cũng đã chuẩn bị một con đường để trở lại nếu các em chịu tuân theo những thúc giục của Đức Thánh Linh.

Một số người cảm thấy có một sự thúc giục mạnh mẽ, một cám dỗ lặp đi lặp lại trong tâm trí, có lẽ sẽ thành thói quen và rồi một thói nghiện. Chúng ta có khuynh hướng phạm tội và rồi biện luận rằng mình không phạm tội vì đã được sinh ra như thế. Chúng ta trở nên bị sa bẫy, và do đó cảm thấy đau đớn và bị dày vò mà chỉ có Đấng Cứu Rỗi mới có thể chữa lành mà thôi. Các em có khả năng để ngừng làm như vậy và được cứu chuộc.

Sa Tan Tân Công Gia Đình

Có lần Chủ tịch Marion G. Romney (1897–1988) nói với tôi: “Đừng chỉ nói để cho họ hiểu thôi, mà nói để cho họ không thể hiểu lầm.”

Nê Phi nói: “Vì tâm hồn tôi vui thích sự minh bạch; vì cách thức đó mà Đức Chúa Trời làm việc giữa con cái loài người. Vì

Đức Chúa Trời ban sự sáng để họ hiểu biết” (2 Nê Phi 31:3).

Vậy thì hãy lắng nghe kỹ! Tôi sẽ nói rõ ràng với tư cách là một người đã được kêu gọi và có bốn phận phải làm như vậy.

Các em biết là có một kẻ nghịch thù. Thánh thư định nghĩa nó như sau: “Chính nó là con rắn thuở xưa, là quỷ dữ, là cha của mọi điều dối trá” (2 Nê Phi 2:18). Nó bị đuổi ra từ lúc ban đầu (xin xem GLGU 29:36–38) và bị khước từ không được ban cho một thể xác hữu diệt. Giờ đây nó thể sẽ phá vỡ “kế hoạch hạnh phúc” (An Ma 42:8) và trở thành một kẻ thù của mọi sự ngay chính. Sự tấn công của nó tập trung vào gia đình.

Các em sống trong một thời kỳ mà tai họa từ hình ảnh sách báo khiêu dâm đang lan tràn khắp thế giới. Thật là khó để thoát khỏi điều đó. Hình ảnh sách báo khiêu dâm được tập trung vào chức năng tự nhiên của các em và qua đó các em có khả năng để sinh ra một mầm sống.

Việc ham mê hình ảnh sách báo khiêu dâm dẫn đến những khó khăn, ly dị, bệnh tật, hằng chục tình thể rắc rối khác. Không có một phần nào trong đó là vô tội cả. Việc sưu tầm, xem hay mang theo hình ảnh sách báo khiêu dâm bên mình dưới bất cứ hình thức nào thì cũng giống như giữ một con rắn chuông trong túi đeo lưng của mình. Nó đặt phần thuộc linh của các em vào tình thế nguy hiểm không thể tránh được giống như khi các em bị nọc độc chết người của rắn cắn phải. Với tình trạng của thế giới ngày nay, một người có thể dễ dàng hiểu rằng hình ảnh sách báo khiêu dâm có thể vô tình được đặt trước mắt các em, và các em đọc hay xem nó mà không ý thức được những hậu quả khủng khiếp. Nếu điều đó mô tả đúng tình trạng của các em thì tôi cảnh cáo các em phải ngừng lại. Hãy ngừng lại ngay bây giờ!

Sách Mặc Môn dạy rằng tất cả “loài người được dạy dỗ đầy đủ để họ biết phân biệt được thiện và ác” (2 Nê Phi 2:5). Và điều đó gồm có

*Chỉ có Một Đấng
trong tất cả biên
niên sử của
nhân loại, là
Đấng hoàn toàn
vô tội, và hội
đủ điều kiện để
chuộc tội lỗi cho
sự phạm giới của
tất cả nhân loại.*

cả các em nữa đây. Các em biết điều gì đúng và điều gì sai. Hãy cẩn thận đừng vượt qua ranh giới đó.

Mặc dù hầu hết các lỗi lầm đều có thể được thứ nhận riêng với Chúa, nhưng có một số điều phạm giới đòi hỏi nhiều hơn như thế để được tha thứ. Nếu lỗi lầm của các em quá nghiêm trọng, thì các em phải đi gặp vị giám trợ của mình. Nếu không, thì việc thứ nhận bình thường, lặng lẽ và riêng tư cũng được. Nhưng hãy nhớ rằng sự tha thứ tuyệt diệu đó sẽ không luôn luôn đến cùng một lúc. Lúc đầu, nếu các em có vấp ngã, thì đừng đầu hàng. Việc khắc phục lòng chán nản chính là một phần thử thách. Đừng đầu hàng. Và như tôi đã khuyên bảo từ trước, một khi các em đã thứ nhận và từ bỏ tội lỗi thì đừng nhìn lại nữa.

Đấng Cứu Rỗi Gánh Chịu Tội Lỗi của Chúng Ta

Chúa luôn luôn sẵn sàng để giúp đỡ các em. Ngài đã chịu đau khổ và chuộc trả hình phạt nếu các em sẵn lòng chấp nhận Ngài là Đấng Cứu Chuộc của mình.

Vì là người trần thế, nên chúng ta có lẽ không thể, thật sự không thể, hiểu thấu *cách* Ngài đã làm tròn sự hy sinh chuộc tội của Ngài. Nhưng bây giờ *cách* Ngài chịu đau khổ thì không quan trọng bằng *lý do tại sao* Ngài chịu đau khổ. Tại sao Ngài làm điều đó cho các em, cho tôi, cho tất cả nhân loại? Ngài làm điều đó vì yêu mến Thượng Đế Đức Chúa Cha và tất cả nhân loại. “Chẳng có sự yêu thương nào lớn hơn là vì bạn hữu mà phó sự sống mình” (Giăng 15:13).

Trong Vườn Ghết Sê Ma Nê, Đấng Ky Tô đã để Các Sứ Đồ của Ngài ở lại và đi cầu nguyện. Bất cứ điều gì đã xảy ra nơi đó đều vượt quá sự hiểu biết của chúng ta! Nhưng chúng ta thật sự biết rằng Ngài đã hoàn tất Sự Chuộc Tội. Ngài đã sẵn lòng mang lấy những lỗi lầm và tội lỗi, những nỗi ngờ vực và sợ hãi của tất cả thế gian. Ngài đã chịu đau khổ cho chúng ta để chúng ta

không phải chịu đau khổ. Nhiều người trần thế đã bị dày vò và chết một cách đau đớn và khủng khiếp. Nhưng nỗi thống khổ của Ngài đã vượt qua tất cả những điều đó.

Vào cái tuổi của tôi, tôi đã biết được nỗi đau thế xác là gì, và không có gì là thú vị cả! Không có ai thoát khỏi cuộc sống này mà không học được một hoặc hai điều về nỗi đau đớn. Nhưng tôi không thể chịu nỗi sự dày vò cá nhân khi nhận ra rằng mình đã làm cho người khác đau khổ. Chính là đến lúc đó tôi mới hiểu được chút ít về nỗi thống khổ mà Đấng Cứu Rỗi đã trải qua trong Vườn Ghết Sê Ma Nê.

Nỗi đau khổ của Ngài khác với tất cả những nỗi đau khổ khác từ trước đến giờ vì Ngài đã mang lấy tất cả những hình phạt chưa từng áp đặt lên gia đình nhân loại. Hãy tưởng tượng điều đó! Ngài không có nợ để trả. Ngài không làm điều gì sai. Tuy nhiên, sự chống chọi của tất cả tội lỗi, nỗi đau buồn và sầu khổ, nỗi đau đớn và nhục nhã, tất cả những nỗi dày vò tinh thần, tình cảm và thể chất mà con người biết được—Ngài đã trải qua tất cả. Chỉ có Một Đấng trong tất cả biên niên sử của nhân loại, là Đấng hoàn toàn vô tội, và hội đủ điều kiện để chuộc tội lỗi và sự phạm giới của tất cả nhân loại và sống qua nỗi đau đớn đi kèm theo sự chuộc trả cho họ.

Ngài sẵn lòng phó mạng sống của Ngài và đã phán: “Chính ta là Đấng sẽ nhận lấy các tội lỗi của thế gian” (Mô Si A 26:23). Ngài đã bị đóng đinh; Ngài chết. Họ không thể lấy đi mạng sống của Ngài. Ngài đã ứng thuận để chết.

Việc Hoàn Toàn Tha Thứ Có Thể Làm Được

Nếu các em đã vấp ngã hay đã lạc đường trong một thời gian, nếu các em cảm thấy rằng kẻ nghịch thù hiện đang giam giữ mình, thì các em có thể tiến bước với đức tin và

không phải lang thang trên thế giới nữa. Có những người sẵn sàng hướng dẫn các em trở lại chốn bình an và an toàn. Như đã được hứa trong thánh thư, ngay cả ân điển của Thượng Đế sẽ đến “sau khi chúng ta đã làm tất cả những gì chúng ta có thể làm” (2 Nê Phi 25:23). Đối với tôi, lẽ thật đáng để biết nhất chính là điều có thể xảy ra này.

Tôi hứa là buổi sáng rạng rỡ của sự tha thứ đó có thể đến. Rồi “sự bình an của Đức Chúa Trời vượt quá mọi sự hiểu biết” (Phi Líp 4:7) đến với cuộc sống của các em một lần nữa, giống như một buổi sáng bình minh, và các em, và Ngài, “sẽ chẳng nhớ tội của [các em] nữa” (Giê Rê Mi 31:34). Làm thế nào các em sẽ biết được? Các em sẽ biết được! (Xin xem Mô Si A 4:1–3).

Đây là điều tôi phải giảng dạy cho các em là những người đang gặp rắc rối. Ngài sẽ đứng ra giải quyết vấn đề mà các em không thể giải quyết được, nhưng các em phải trả giá. Điều này sẽ không đến nếu các em không làm như thế. Ngài là một Đấng trị vì rất nhân từ theo ý nghĩa là Ngài sẽ luôn luôn trả cái giá cần thiết, nhưng Ngài muốn các em cũng phải làm điều mình cần làm, cho dù điều đó rất đau đớn.

Tôi yêu mến Chúa, và tôi yêu mến Đức Chúa Cha là Đấng đã sai Ngài đến. Các gánh nặng thất vọng và tội lỗi của chúng ta có thể được đặt ra trước mặt Ngài, và theo các điều kiện khoan hồng của Ngài, mỗi món nợ có thể được đánh dấu là “đã trả đầy đủ.”

“Bây giờ hãy đến, cho chúng ta biện luận cùng nhau. Dầu tội các ngươi như hồng điều, sẽ trở nên trắng như tuyết; dầu đỏ như son, sẽ trở nên trắng như lông chiên” Ê Sai nói tiếp, điều đó có nghĩa là: “nếu các người sẵn lòng vâng lời” (Ê Sai 1:18–19).

Hãy đến cùng Ngài

Câu thánh thư “hãy học sự thông sáng trong tuổi thanh xuân của con; phải, hãy

học tập tuân giữ các lệnh truyền của Thượng Đế trong tuổi thanh xuân của mình” (An Ma 37:35) là một lời mời gọi đi kèm theo với lời hứa ban cho sự bình an và bảo vệ khỏi kẻ nghịch thù. “Chớ để người ta khinh con vì trẻ tuổi; nhưng phải lấy lời nói, nét làm, sự yêu thương, đức tin và sự tinh sạch mà làm gương cho các tín đồ” (1 Ti Mô Thê 4:12).

Đừng trông mong rằng tất cả mọi việc sẽ được suông sẻ trong suốt cuộc sống của mình. Ngay cả những người đang sống đúng theo lời dạy, đôi khi cũng gặp nhiều khó khăn, không được suông sẻ. Hãy đối phó với mỗi thử thách của cuộc đời bằng tính lạc quan và sự vững vàng, để các em sẽ có được bình an và đức tin hỗ trợ các em bây giờ và mai sau.

Đối với những người chưa nhận được tất cả các phước lành mình cảm thấy muốn và cần phải có, tôi tin chắc rằng không có kinh nghiệm hay cơ hội cứu chuộc và cứu rỗi thiết yếu nào sẽ không ban cho các em là những người sống trung tín. Hãy luôn luôn sống xứng đáng; hãy có hy vọng, kiên nhẫn và thành tâm. Cuối cùng rồi mọi việc đều sẽ được giải quyết ổn thỏa. Ân tứ Đức Thánh Linh sẽ hướng dẫn và chỉ dẫn hành động của các em.

Nếu các em là một trong số những người đang vật vờ với tội lỗi, chán nản hay ngã lòng vì những lỗi lầm mình đã làm hay các phước lành chưa đến, thì hãy lắng nghe những lời giảng dạy đầy trấn an trong bài thánh ca “Hãy Đến cùng Chúa Giê Su”:

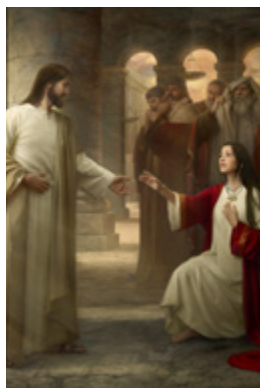
*Hãy đến cùng Chúa Giê Su, bạn là người
gánh nặng,*

*Bị kiệt sức và ngất xỉu, bởi tội lỗi đè nặng.
Ngài sẽ hướng dẫn bạn an toàn đến nơi
ấn náu*

*Nơi đây tất cả những ai tin cậy nơi Ngài
có thể nghỉ ngơi.*

*Hãy đến cùng Chúa Giê Su; Ngài sẽ luôn
luôn lưu tâm đến bạn,*

Mặc dù trong bóng tối bạn đang đi lạc lối.

*Các gánh nặng
thất vọng và tội
lỗi của chúng
ta có thể được
đặt ra trước mặt
Ngài, và theo
các điều kiện
khoan hồng của
Ngài, mỗi món
nợ có thể được
đánh dấu là
“đã trả đầy đủ.”*

*Tình yêu của Ngài sẽ tìm thấy bạn và nhẹ
nhàng dẫn bạn*

Từ đêm đen tối nhất để bước vào ngày.

*Hãy đến cùng Chúa Giê Su; Ngài sẽ chắc
chắn nghe thấy bạn,*

*Nếu bạn cầu xin một cách nhu mì tình yêu
thương của Ngài.*

*Ôi, bạn không biết rằng các thiên sứ đang
ở gần bạn*

Từ các gian nhà sáng rực nhất trên cao sao?¹

Cùng với Các Anh Em Sứ Đồ khác, tôi xin nói rằng tôi là một nhân chứng đặc biệt của Chúa Giê Su Ky Tô. Lời chứng đó đã được tái xác nhận mỗi lần tôi cảm thấy trong lòng mình và nơi những người khác kết quả thanh tẩy của sự hy sinh thiêng liêng của Ngài. Lời chứng của tôi và của Các Anh Em Sứ Đồ khác, là chân chính. Chúng tôi biết Chúa. Ngài không xa lạ gì đối với các vị tiên tri, tiên kiến và mặc khải của Ngài.

Tôi hiểu rằng các em không hoàn hảo nhưng các em đang tiến bước trên con đường đó để hướng tới sự hoàn hảo. Hãy can đảm. Hãy biết rằng bất cứ người nào có được một thể xác đều có quyền năng đối với người không có thể xác.² Sa Tan không được ban cho một thể xác; vậy nên nếu các em gặp cám dỗ, hãy biết rằng các em vượt qua tất cả các cám dỗ đó nếu các em chịu sử dụng quyền tự quyết ban cho A Đam và Ê Va trong khu vườn và truyền giao lại cho chính thế hệ này đây.

Và nếu các em mong đợi với hy vọng và ước muốn để làm điều Chúa muốn các em làm—thì đó là tất cả những gì được kỳ vọng. ■

Từ một bài nói chuyện tại buổi họp đặc biệt devotional với tựa đề là “Những Lễ Thật Đáng Để Biết Nhất” được đưa ra tại trường Brigham Young University vào ngày 6 tháng Mười Một năm 2011. Để có được trọn bài nói chuyện bằng tiếng Anh, xin mời vào trang mạng speeches.byu.edu.

GHI CHÚ

1. Xin xem “Come unto Jesus,” *Hymns*, số 117.

2. Xin xem *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 211.

HÁT LÊN BÀI THÁNH CA ƯA THÍCH CỦA MÌNH

Tôi mới vừa sinh đứa con gái của chúng tôi là Rebekah. Con đau đẻ của tôi rất mãnh liệt, và tôi đã kiệt sức.

Khi Rebekah được đặt vào vòng tay của tôi, thì tôi tràn ngập một cảm giác rằng tôi nên hát bài thánh ca ưa thích của tôi: “Tôi Là Con Đức Chúa Cha” (*Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 58). Phản ứng ban đầu của tôi là: “Không, tôi mệt quá. Tôi sẽ hát cho nó sau.” Nhưng sau đó ý nghĩ đó trở lại một lần nữa. Vì vậy, mặc dù đã kiệt sức, nhưng tôi cũng bắt đầu hát câu đầu tiên. Chồng tôi và mẹ tôi cùng hát với tôi.

Khi chúng tôi hát xong bài hát, tôi cảm thấy một cảm giác đặc biệt trong phòng. Ngay cả bà bác sĩ, là người cho đến lúc ấy vẫn tỏ ra chuyên nghiệp và khá xa cách, cũng đã rơi nước mắt. Bà ta cảm ơn chúng tôi đã hát một bài hát tuyệt vời như vậy. Bà ta nói rằng trong suốt bao nhiêu năm đỡ đẻ, bà chưa bao giờ cảm

thấy như bà đã cảm thấy vào giây phút đó.

Tôi suy ngẫm về kinh nghiệm đó và tự hỏi tôi có nên tìm một đĩa thu thanh bài thánh ca đó và tặng cho bà không. Rồi thay, tôi trở nên bận rộn với cuộc sống và quên mất điều đó.

Rồi đến cái ngày kiểm tra sức khỏe hậu sản của tôi. Khi bà bác sĩ bước vào phòng, khuôn mặt của bà ta rạng rỡ, và bà ôm lấy tôi. Bà nói rằng bà thường xuyên nghĩ tới bài hát đó và còn cố gắng để tìm bản nhạc đó trên Internet để có thể hát cho gia đình bà nghe. Đó là lúc Đức Thánh Linh nhắc nhở tôi rằng tôi nên tìm cái đĩa nhạc đó cho bà ấy. Tôi hứa với bà ấy rằng trong vòng một tuần, tôi sẽ trở lại với cái đĩa nhạc đó.

Đêm hôm đó, tôi đã cầu nguyện để được giúp tìm kiếm bài hát được soạn theo cách hay nhất cho bà ấy.

Buổi trưa hôm sau, tôi đặt mua một

đĩa CD có bài hát đó. Khi đĩa đó đến bằng đường bưu điện một vài ngày sau đó, tôi nôn nóng để tặng cái đĩa CD cho bà ấy.

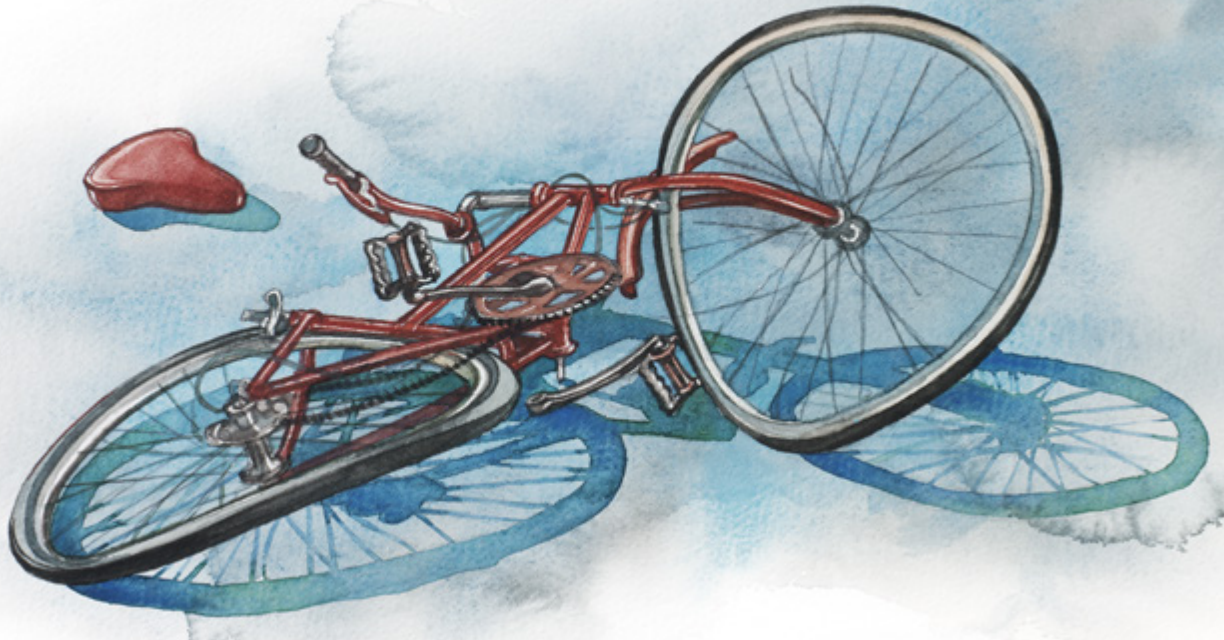
Bà ấy vui mừng nhận cái đĩa đó và cảm ơn tôi về món quà đó. Bà ấy nói với tôi rằng bà đã không biết chắc lý do tại sao, nhưng bài hát này rất quan trọng đối với bà để chia sẻ với gia đình bà. Khi chúng tôi tiếp tục nói chuyện, tôi đã chia sẻ với bà ấy không những niềm yêu thích của tôi đối với bài hát đó mà còn là chứng ngôn của tôi về những lẽ thật giản dị mà bài hát đó dạy nữa.

Khi lái xe về nhà ngày hôm đó, tôi cảm nhận được tình yêu thương của Cha Thiên Thượng chúng ta dành cho một người con gái của Ngài—là bà bác sĩ của tôi. Ngài biết và yêu thương bà ấy, và Ngài muốn bà ấy hiểu rằng bà ấy cũng có thể trở về sống với Ngài một lần nữa. ■
Angela Olsen Center, Ohio, Hoa Kỳ

Khi chúng tôi hát xong bài hát đó, bà bác sĩ, là người cho đến lúc ấy vẫn tỏ ra chuyên nghiệp và khá xa cách, cũng đã rơi nước mắt.

Tại sao Cha
Thiên Thượng
không “luôn luôn”
bảo vệ và cảnh báo
chúng tôi?

LỜI HỨA LUÔN LUÔN CỦA NGÀI

Trong khi tôi ngồi trong lễ Tiệc Thánh suy ngẫm về lời ban phước bánh thì những lời này liên tục lặp đi lặp lại trong tâm trí tôi: “để họ có thể luôn được Thánh Linh của Ngài ở với họ” (Mô Rô Ni 4:3; GLGU 20:77).

Câu đó nói: “Luôn,”—chứ không phải chỉ là vào những thời điểm nào đó. Vậy thì, tại sao vài tháng trước đó, vợ chồng tôi đã không được thúc giục về việc làm thế nào để bảo vệ đứa con trai 11 tuổi của chúng tôi trước khi nó chết trong một tai nạn xe hơi đụng xe đạp? Tại sao Cha Thiên Thượng không “luôn luôn” bảo vệ và cảnh báo chúng tôi?

Tôi đã được dạy trong Hội Thiếu Nhi và tin tưởng rằng Đức Thánh Linh sẽ bảo vệ chúng ta. Ngài sẽ sử dụng tiếng nói nhỏ nhẹ êm dịu để bảo vệ, hướng dẫn, và cảnh báo chúng ta về những hiểm nguy. Ý nghĩ này vẫn lớn vồn trong tâm trí của tôi kể từ khi Ben qua đời. Tôi nhớ nó rất nhiều, và tôi rất muốn hiểu lý do tại sao và có được bình an.

Tiếng nói cảnh báo của tôi ở đâu?

Đức Thánh Linh ở đâu? Tôi cảm thấy rằng chúng tôi đang cố gắng hết sức để sống ngay chính. Chúng tôi đóng tiền thập phân, tham dự các buổi họp của mình, và phục vụ bất cứ khi nào chúng tôi được yêu cầu. Chúng tôi còn lâu mới được hoàn hảo, nhưng chúng tôi đã tổ chức buổi họp tối gia đình và học hỏi thánh thư. Chúng tôi đã cố gắng.

Vào lúc này tôi đang ngồi trong một lớp học Hội Phụ Nữ khi giảng viên kể một câu chuyện về một người thân. Trong khi chờ đợi tại một đèn đỏ, người thân này đã cảm thấy một ấn tượng rõ ràng là phải ở nguyên tại chỗ người ấy đang chờ khi đèn chuyển sang màu xanh. Người ấy nghe theo sự thúc giục đó, và gần như ngay lập tức một chiếc xe tải lớn chạy lấn qua ngã tư đường, vượt qua đèn đỏ. Nếu người ấy không nghe theo và vâng theo tiếng nói đó, thì người ấy và con cái của mình chắc hẳn đã bị thương hoặc thậm chí bị chết nữa.

Câu chuyện này có một ảnh hưởng lớn đối với tôi, nhưng khi tôi ngồi trên ghế và nước mắt chảy dài, và chuẩn bị

đứng dậy rời khỏi phòng, thì tôi cảm thấy tràn ngập một niềm an ủi tuyệt vời. Tôi cảm thấy bình an rằng Đức Thánh Linh quả thật đã ở với tôi. Trong trường hợp của tôi, Ngài đã không đến như là một tiếng nói cảnh báo mà là một sự an ủi.

Từ lúc tai nạn của Ben, tôi đã cảm thấy sức mạnh vượt xa hơn sức mạnh của riêng mình và đã được tình yêu thương của Cha Thiên Thượng an ủi. Đôi khi tôi thiếu hiểu biết về lý do tại sao những điều nào đó xảy ra, nhưng tôi chưa bao giờ nghi ngờ tình yêu thương của Ngài.

Tôi có đức tin rằng Thượng Đế hiểu tất cả mọi điều và sẽ không bao giờ để cho tôi bơ vơ. Đức Thánh Linh đóng nhiều vai trò trong cuộc sống của chúng ta. Ngài có thể bảo vệ chúng ta, nhưng Ngài cũng hướng dẫn, an ủi, giảng dạy chúng ta, và ban cho sự hiểu biết cùng các phước lành khác.

Tôi biết được rằng Cha Thiên Thượng quả thật luôn giữ lời hứa của Ngài. Ngài “luôn luôn” ở cùng với tôi. ■
Robyn Casper, Utah, Hoa Kỳ

Tôi thấy hai đứa bé trai khoảng năm và bảy tuổi chạy xuyên qua bãi đậu xe của cửa hàng với nước mắt chảy dài trên mặt.

THÁNH LINH THÌ THẦM VỚI TÔI

“**N**ày, mấy đứa nhỏ! Hãy trở lại!”
Một tiếng hét rất to.

Tôi quay lại thấy hai đứa bé trai khoảng năm và bảy tuổi chạy xuyên qua bãi đậu xe của cửa hàng với nước mắt chảy dài trên khuôn mặt của chúng. Người bán hàng lo âu nhìn theo trong khi gọi chúng.

Khi tôi trở lại xe của tôi, thì Thánh Linh nói thì thầm với tôi: “Người có thể giúp đỡ được đây.” Tiếng thì thầm nhỏ nhẹ nhưng rất rõ ràng nên một lúc sau tôi đã chạy xe xuyên qua bãi đậu xe hướng về hai đứa bé.

Tôi thấy đứa lớn hơn đứng cạnh một chiếc xe minivan màu nâu. Tôi tiến lại gần và quỳ xuống bên cạnh nó.

“Chào cháu. Cô tên là Christina. Cháu không sao chứ?”

Khi nghe tôi nói, nó càng khóc to hơn và giấu mặt vào cánh tay nó. Người bán hàng và đứa bé kia đã đến bên chúng tôi.

Người bán hàng nói với tôi: “Tôi nghĩ là chúng chỉ nói được tiếng Pháp mà thôi.” “Chúng tôi thấy chúng chạy xuyên qua cửa hàng, bị lạc đường.”

Tôi lặp lại lời giới thiệu của mình với hai đứa nhỏ bằng tiếng Pháp. Tiếng Pháp là ngôn ngữ đầu tiên của tôi, nhưng tôi đã không nói tiếng Pháp kể từ khi tôi được nhận làm con nuôi trong một gia đình nói tiếng Anh khi còn nhỏ. Thông thường, tiếng Pháp của tôi rất dở. Tuy nhiên, vào lúc ấy, tôi đã có thể nói khá rõ ràng. Những lời nói rất rõ ràng trong tâm trí và trong giọng nói của tôi khi tôi an ủi mấy đứa bé.

Thằng bé lớn hơn vừa khóc vừa nhanh chóng giải thích rằng anh em nó không thể tìm thấy cha mẹ của chúng ở bất cứ chỗ nào trong cửa hàng và đã chạy ra ngoài để tìm kiếm họ. Trong khi lắng nghe, tôi đã mơ hồ nhận thức rằng việc tôi đã không những nói chuyện được mà còn hiểu dễ dàng bằng tiếng Pháp và an ủi hai đứa trẻ đang sợ hãi.

Tôi nói với người bán hàng: “Chúng bị lạc mất cha mẹ và muốn chờ họ ở đây nơi đậu xe của họ.” Đứa bé cho tôi biết tên của cha mẹ nó, và tôi đưa tên đó cho người bán hàng để người ấy có thể gọi cho cha mẹ chúng trên

máy vi âm. Một vài phút sau, đứa bé thấy cha nó đi ra khỏi cửa hàng và nó chạy đến trước mặt ông.

Trong khi đi theo đứa bé đến gặp cha nó, tôi thấy rằng tôi còn không thể nói lời tạm biệt bằng tiếng Pháp nữa. Tôi đã cố gắng vô ích để nói bất cứ điều gì cho hai đứa bé có thể hiểu được, nhưng tôi không thể nói gì hơn là một vài câu nói ầu. Cuối cùng, tôi đành phải dùng tiếng Anh để nói với cậu bé: “Tạm biệt. Thật là hân hạnh được gặp các em.”

Khi chia tay hai đứa bé với cha mẹ của chúng, lòng tôi tràn đầy biết ơn. Cha Thiên Thượng đã tác động qua tôi để an ủi hai đứa con nhỏ bé của Ngài. Tôi khiêm nhường biết rằng Chúa đã có thể gia tăng khả năng hạn hẹp của tôi để làm tròn các mục đích của Ngài. Tôi rất biết ơn được chứng kiến điều có thể xảy ra khi chúng ta tự dâng hiến lên Ngài khi được kêu gọi, ngay cả trong những tình huống không thể tưởng tượng được. ■

Christina Albrecht Earhart,
Washington, Hoa Kỳ

CHÚNG TA CẦN PHẢI ĐI ĐỀN THỜ NGAY BÂY GIỜ!

Một buổi sáng Chủ Nhật nọ, một tín hữu mới vừa báp têm được giới thiệu với tiểu giáo khu. Chị ấy tên là Lydia. Chị ấy chiêm được cảm tình của chúng tôi ngay.

Lydia đã lớn tuổi và bị mù từ những năm vật lộn với căn bệnh tiểu đường. Chị nhanh chóng quen biết với các tín hữu trong tiểu giáo khu qua tiếng nói và tiếng chân của họ. Chị thường nói tên của chúng tôi và bắt tay chúng tôi, và chúng tôi không bao giờ đề cập đến việc chị bị mù.

Sau một năm chờ đợi như được đòi hỏi, Lydia hợp với vị giám trợ và chủ tịch giáo khu để nhận giấy giới thiệu đi đền thờ. Trong Hội Phụ Nữ một ngày Chủ Nhật nọ, chị kéo tôi xuống ngồi bên cạnh và nói: “Chủ tịch giáo khu bảo tôi là phải đi đền thờ càng sớm càng tốt. Chị dẫn tôi đi nhé?”

Đó là tuần lễ đầu tiên của tháng Mười Hai—tất cả chúng tôi ai nấy cũng đều bận rộn. Tôi đã cố gắng để đưa ra lời cáo lỗi và nói: “Chúng ta không thể chờ đến tháng Giêng sao?”

“Không, chúng ta phải đi ngay bây giờ!”

Lydia nói: “Chủ tịch giáo khu bảo tôi là phải đi đền thờ càng sớm càng tốt.” “Chị dẫn tôi đi nhé?”

Một nhóm phụ nữ từ tiểu giáo khu đi đền thờ mỗi tháng, vì vậy tôi đến nói chuyện với họ về việc tổ chức chuyến đi với Lydia. Họ cũng rất bận rộn. Nhưng Lydia khóc và một lần nữa nói với chúng tôi là vị chủ tịch giáo khu đã nói với chị ấy phải đi càng sớm càng tốt.

Sau đó, chúng tôi đều đồng ý để thực hiện chuyến đi 150 dặm (241 kilômét) vào tuần sau. Trên đường đi, chiếc xe van ngập đầy tiếng chuyện trò và tình bạn của tám người phụ nữ. Lydia đã vui mừng khôn xiết bởi vì kinh nghiệm đền thờ của chị và phước lành của việc nhận được lễ thiên ân của chị.

Tuần đầu tiên của tháng Giêng, tình trạng sức khỏe của Lydia trở nên tồi tệ và chị vào bệnh viện cấp cứu. Một tuần sau đó, chị qua đời. Nhưng Lydia ra đi với các phước lành vĩnh

cửu mà chị đã nhận được trong đền thờ chỉ trong một vài tuần trước đó.

Về sau, tôi đã kể cho vị chủ tịch giáo khu câu chuyện về chuyến đi của chúng tôi và nói với ông rằng tôi đã cảm kích biết bao rằng ông đã cảm thấy thúc giục để bảo Lydia là phải đi đền thờ ngay lập tức.

Ông đáp: “Tôi thực sự không có ý nói là chị ấy phải đi ngay bây giờ.” “Tôi luôn luôn nói với những người mới nắm giữ giấy giới thiệu đi đền thờ là nên đi đền thờ sớm. Thánh Linh chứ không phải tôi đã nói với Lydia điều đó!”

Lydia dạy tất cả chúng tôi phải lắng nghe Thánh Linh và hành động theo ngay lập tức. Tôi biết ơn lời nhắc nhở của chị ấy để lắng nghe tiếng nói êm dịu, nhỏ nhẹ. ■

Mary Holmes Ewen, California, Hoa Kỳ

Bài của Anh Cả
Anthony D. Perkins

Thuộc Nhóm Túc Số
Thầy Bảy Mươi

THĂNG TIẾN TRONG Đức Tin

Các em là những thành niên trẻ tuổi đang sống trong điều được gọi là “Thập Niên của Sự Quyết Định.” Các em đang đưa ra nhiều sự lựa chọn quan trọng nhất trong cuộc đời của mình, chẳng hạn như “đi đến thờ, phục vụ truyền giáo, đi học, lựa chọn một nghề nghiệp, và chọn một người bạn đồng hành và được làm lễ gắn bó cho thời tại thế lần vĩnh cửu trong đền thờ thánh.”¹

Tôi đặc biệt nói chuyện với những người đang vật vờ với một hoặc nhiều quyết định quan trọng này—một số có lẽ hầu như không thể làm được vì sợ đưa ra quyết định sai hoặc cần được củng cố để vẫn tự tin vào một quyết định đã đưa ra trước đây.

Bốn bài học về việc đưa ra quyết định đầy soi dẫn của Nê Phi, nếu được áp dụng, có thể giảm bớt những nỗi sợ hãi của các em và gia tăng lòng tự tin của các em để tiến bước.

1. Tuân theo Các Lệnh Truyền

Câu cuối cùng của biên sử thiêng liêng của Nê Phi tóm lược cuộc đời của ông: “Vì Chúa đã truyền lệnh cho

tôi như vậy, và tôi phải tuân theo” (2 Nê Phi 33:15).

Đức tin và tình yêu mền đối với Đấng Cứu Rỗi của Nê Phi được thể hiện trong việc tuân theo các lệnh truyền của Thượng Đế. Ông cầu nguyện (xin xem 1 Nê Phi 2:16). Ông đọc thánh thư (xin xem 1 Nê Phi 22:1). Ông tìm kiếm và tuân theo lời hướng dẫn của một vị tiên tri tại thế (xin xem 1 Nê Phi 16:23–24). Sự vâng lời như vậy cho phép Đức Thánh Linh làm người bạn đồng hành mạnh mẽ với Nê Phi trong suốt cuộc đời của ông và mang lại sự mặc khải cá nhân liên tục.

Các em cũng phải gần gũi Chúa bằng cách tuân giữ các lệnh truyền của Thượng Đế. Tôi làm chứng rằng sự vâng lời kiên định với những điều nhỏ như đọc thánh thư, cầu nguyện hàng ngày, tham dự các buổi họp Giáo Hội, lưu tâm đến lời khuyên của các vị tiên tri tại thế, và phục vụ người khác sẽ làm cho các em xứng đáng có được Thánh Linh—và sự mặc khải mà Thánh Linh mang lại.

Sự hoàn hảo không phải là một

Bốn bài học về việc đưa ra quyết định đầy soi dẫn của Nê Phi có thể giảm bớt những nỗi sợ hãi của các em và gia tăng lòng tự tin của các em để tiến bước.

điều kiện tiên quyết để có được sự mặc khải cá nhân. Điều kiện tiên quyết là sự hối cải hàng ngày (xin xem Rô Ma 3:23). Nếu sự hối cải của các em là chân thành và trọn vẹn (xin xem GLGƯ 58:42–43), quyền năng thanh tẩy của Sự Chuộc Tội sẽ mang Thánh Linh đến hướng dẫn các em trong các quyết định quan trọng của cuộc sống.

Đức tin và tình yêu mến của Nê Phi đối với Đấng Cứu Rỗi được thể hiện trong việc ông vâng lời đối với những lệnh truyền của Thượng Đế.

GIẢI BỐT NỖI SỢ HÃI VÀ GIA TĂNG SỰ TỰ TIN

1. Tuân theo các lệnh truyền.
2. Tiến bước trong đức tin.
3. Sống trong hiện tại.
4. Trông cậy vào sức mạnh của những người khác.

2. Tiến Tới trong Đức Tin

Hãy tự đặt mình vào hoàn cảnh của Nê Phi. Cha của các em cho các em biết là Chúa đã truyền lệnh cho gia đình các em phải bỏ lại tài sản của mình và khởi hành đi vào vùng hoang vu. Các em không muốn biết về cuộc hành trình và đích tới của mình hay sao?

Tôi cho rằng Nê Phi sẽ vui mừng nếu Chúa tiết lộ rõ cho ông thấy tương lai của ông. Nhưng đó không phải là cách Thượng Đế đã thực hiện với Nê Phi, và đó không phải là cách Ngài sẽ thực hiện với các em.

Khi gia đình của Nê Phi hành trình qua vùng hoang dã, những chỉ dẫn “thỉnh thoảng” đến với ông (1 Nê Phi 16:29; 18:1). Việc nhìn thấy cuộc hành trình của cuộc đời ông với một chút hiểu biết trước sẽ không cung cấp cho ông những kinh nghiệm mà có lẽ đã giúp ông phát triển phần thuộc linh và củng cố đức tin của ông để trở thành một người giống như Đấng Kỳ Tô hơn.

Nếu các em đang chờ Thượng Đế mặc khải mình phải theo đuổi ngành học nào, kết hôn với ai, chấp nhận công việc làm nào, sống ở đâu, có đi học trường cao học không, và sinh bao nhiêu đứa con, thì có lẽ các em

sẽ không bao giờ rời khỏi căn hộ của mình. Tôi làm chứng rằng sự mặc khải cá nhân sẽ chỉ “thỉnh thoảng” đến mà thôi.

Cha Thiên Thượng muốn chúng ta phải tăng trưởng, và điều đó bao gồm việc phát triển khả năng của chúng ta để đánh giá những sự kiện, đưa ra những xét đoán, và đưa ra những quyết định. Nhưng Ngài cũng mời gọi chúng ta mang quyết định của mình trình lên Ngài trong lời cầu nguyện (xin xem GLGU 9:7–9). Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy rằng những sự đáp ứng cho những lời cầu nguyện của chúng ta đến “bằng một trong *ba* cách.”²

Sự Đảm Bảo Xác Nhận

Anh Cả Scott nói: “Trước hết, các anh chị em cảm thấy sự bình an, an ủi và đảm bảo xác nhận rằng quyết định của các anh chị em là đúng.”³ Vợ tôi là Christy, và tôi đã tìm thấy sự đảm bảo đó cho những quyết định quan trọng ảnh hưởng đến cuộc sống mà có thể được truyền đạt qua thánh thư, thường thường sau khi thờ phượng trong đền thờ.

Ví dụ, sau khi suy ngẫm và cầu nguyện nhiều, chúng tôi quyết định từ bỏ căn nhà mới mơ ước của mình ở Texas, chấp nhận sự chuyển việc làm, và dọn đi với sáu đứa con nhỏ đến Bắc Kinh, Trung Quốc. Nhưng chúng tôi rất mong muốn có được sự xác nhận của Chúa cho một bước đi quan trọng như vậy. Sự đảm bảo của Chúa quả thật đã đến với chúng tôi—trong đền thờ—khi chúng tôi đọc những lời này trong Giáo Lý và Giao Ước: “Ý ta muốn là người . . . chớ lưu lại chốn này nhiều ngày; . . . chớ nên nghĩ về tài sản của mình. Hãy đi đến những vùng đất miền đông” (GLGU 66:5–7).

Tiếng nói của Chúa Giê Su Ky Tô trong thánh thư, kèm theo những cảm

Nê Phi chắc hẳn sẽ vui mừng nếu Chúa tiết lộ rõ tương lai của ông. Nhưng đó không phải là cách Thượng Đế đã thực hiện với Nê Phi, và đó không phải là cách Ngài sẽ thực hiện với các em.

giác mạnh mẽ từ Đức Thánh Linh, đã xác nhận rằng quyết định của chúng tôi để dọn sang Trung Quốc là đúng. **Cảm Giác Do Dự**

Cách thứ hai mà Cha Thiên Thượng đáp ứng những lời cầu nguyện là qua một “cảm giác do dự, tâm trí như tê dại, cho thấy rằng sự lựa chọn của các anh chị em là sai.”⁴

Sau khi công việc truyền giáo của tôi ở Đài Loan, tôi nghĩ rằng ngành luật quốc tế sẽ là một lựa chọn tốt về nghề nghiệp. Trong khi Christy và tôi cân nhắc về tương lai có thể xảy ra đó, thì chúng tôi hiểu rằng, trước mắt chúng tôi, tiền học phí sẽ rất cao cho năm năm học nữa.

Nền kinh tế Hoa Kỳ đang rơi vào tình trạng suy thoái nghiêm trọng và tiền bạc của chúng tôi bị hạn chế, nên chúng tôi suy luận rằng việc gia nhập ROTC (Không Quân Dự Bị) sẽ là một lựa chọn khôn ngoan để trang trải cho việc học của tôi. Nhưng khi tôi thi các kỳ thi cần thiết và điền đơn, thì chúng tôi hoàn toàn không thể nào cảm thấy thoải mái để lập

cam kết đó. Tâm trí chúng tôi không có đến mức tê dại hoặc có những ý nghĩ tối đen—chỉ không cảm thấy bình an.

Việc quyết định về tài chính đã được soi dẫn đó dường như vô lý, một phần vì nếu không, tôi đã là một luật sư tồi tệ rồi!

Sự Tin Cậy Thiêng Liêng

Thượng Đế đáp ứng những lời cầu nguyện bằng cách thứ ba: không có đáp ứng. Anh Cả Scott nói: “Khi các anh chị em sống một cách xứng đáng và sự chọn lựa phù hợp với những lời giảng dạy của Đấng Cứu Rỗi và các anh chị em cần phải hành động, thì hãy tiến hành với sự tin cậy.”⁵

Nỗ lực cuối cùng của Nê Phi để có được những tấm bằng khắc bằng đồng cho thấy cách chúng ta nên tiến hành với sự tin cậy thiêng liêng. Ông ghi lại:

“Và tôi được Thánh Linh dẫn dắt, không biết trước được là mình sẽ phải làm gì.

“Tuy nhiên tôi vẫn thẳng tiến”
(1 Nê Phi 4:6–7).

Những giây phút sẽ đến trong thập niên của sự quyết định của các em khi các em không thể trì hoãn lâu hơn nữa và phải hành động. Tôi đã học được rằng, như Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy: “chúng ta sẽ nhận được những thúc giục của Thánh Linh khi đã làm hết sức của mình, khi chúng ta ra ngoài nằng lăm việc thay vì ngồi trong bóng râm cầu nguyện để được hướng dẫn cách tiến hành bước đầu tiên.”⁶

Cũng như Nê Phi, Thánh Linh sẽ xác nhận hoặc cảnh báo đúng lúc về con đường các em chọn.

3. Sống trong Hiện Tại

Sự cam kết của Nê Phi để hành trình đến vùng đất hứa hoàn toàn trái ngược với cam kết của hai anh của ông là La Man và Lê Mu Ên. Họ đã quyết định đi, nhưng lòng của họ không bao giờ rời bỏ Giê Ru Sa Lem. Nê Phi đã sửa lại mũi tên bị gãy của mình nhằm sẵn bắn thức ăn và khai thác mỏ quặng để đóng một con tàu trong khi hai anh của ông dường như đang thư thả trong một cái lều.

Trên thế gian ngày nay có rất nhiều người có thái độ giống như La Man và Lê Mu Ên. Nhưng Chúa cần những người nam và nữ cam kết giống như Nê Phi. Các em sẽ tiến bộ nhiều hơn trong cuộc sống khi các em cam kết trọn vẹn với các quyết định của mình và cố gắng được xuất sắc trong hoàn cảnh hiện tại ngay cả trong khi hoạch định cho tương lai.

Nê Phi minh họa lời khuyên dạy sáng suốt của Chủ Tịch Thomas S. Monson: “Mơ mộng về quá khứ và khao khát đến tương lai có thể mang đến sự thoải mái nhưng sẽ không thay thế cho việc sống trong hiện tại. Đây là ngày cơ hội của chúng ta, và chúng ta phải chụp lấy.”⁷

4. Trông Cậy vào Sức Mạnh của Những Người Khác

Ngay cả sau khi chúng ta đã tìm kiếm Thánh Linh, tiến bước với quyết định của mình, và hoàn toàn cam kết với quyết định đó, thì những mối nghi ngờ cũng vẫn có thể xảy ra và làm cho chúng ta nghi vấn quyết định của mình. Trong tình huống như vậy, một người đáng tin cậy trong gia đình hoặc một người bạn có thể mang đến lời khuyên bảo và sức mạnh để tiếp tục tiến bước. Tôi nghĩ rằng trong suốt cuộc hành trình của ông, người vợ của Nê Phi đã trở thành người bạn tâm tình đáng tin cậy.

Tôi cảm thấy biết ơn người vợ của

Một người đáng tin cậy trong gia đình hoặc một người bạn có thể mang lại lời khuyên bảo và sức mạnh để tiếp tục trên con đường.

Nê Phi trong khi đi tham quan Viện Bảo Tàng Lịch Sử Giáo Hội. Tôi đã bị mê hoặc bởi một bức tranh mô tả Nê Phi bị cột vào cột buồm của một con tàu, bị ướt như chuột lột trong một cơn giông bão dữ dội.⁸

Bên cạnh Nê Phi là vợ của ông và một trong những đứa con của ông. Bà cũng trải qua cùng cơn bão và những thử thách như Nê Phi, nhưng đôi mắt của bà đầy nghị lực và cánh tay mạnh mẽ của bà quàng qua vai ông một cách che chở. Trong giây phút đó, tôi nhận biết rằng tôi cũng đã được ban phước để có được một người bạn đời chung thủy mang đến sức mạnh trong những lúc thử thách. Tôi đã hy vọng rằng tôi có một sức mạnh tương tự như bà.

Hỡi các em trai, việc giữ gìn và gia tăng sức mạnh tinh thần các em phát triển (hoặc sẽ phát triển) với tư cách là một người truyền giáo hay trong sự phục vụ ngay chính khác là tài sản tốt nhất của các em trong việc trở thành một người chồng và người cha đáng mong muốn. Hỡi các em gái, sự nhạy cảm thuộc linh, đức tin và lòng can đảm để noi theo Chúa Giê Su Ky Tô

là một trong những đức tính tốt nhất của các em với tư cách là một người vợ và người mẹ.

Tôi mời các em hãy trở thành dạng người mà người phối ngẫu hiện tại hoặc tương lai của các em có thể trông cậy vào lời khuyên bảo khôn ngoan và sức mạnh. Một người đàn ông được hạnh và một phụ nữ xứng đáng, được làm lễ gắn bó cho thời tại thế lần suốt thời vĩnh cửu trong đền thờ, có thể làm những việc khó khăn khi là những người bạn đời bình đẳng.

Tôi hứa rằng nếu các em chịu áp dụng các bài học học được từ Nê Phi và các vị tiên tri tại thế về việc đưa ra các quyết định, thì các em sẽ “thỉnh thoảng” được dẫn dắt cùng với sự mặc khải cá nhân. Khi các em tiến triển trong thập niên của sự quyết định, thì cầu xin cho các em có thể, giống như Nê Phi, có đức tin để nói:

“Và tôi được Thánh Linh dẫn dắt, không biết trước được là mình sẽ phải làm gì.

“Tuy nhiên tôi vẫn thẳng tiến”
(1 Nê Phi 4:6–7). ■

Từ một bài nói chuyện tại buổi họp đặc biệt devotional tựa đề là “Nevertheless I Went Forth” được đưa ra tại trường Brigham Young University vào ngày 4 tháng Hai năm 2014. Để có được trọn bài nói chuyện bằng tiếng Anh, xin mời vào trang mạng speeches.byu.edu.

GHI CHÚ

1. Robert D. Hales, “Cùng Các Em Mang Chức Tư Tế A Rôn: Chuẩn Bị cho Thập Niên của Sự Quyết Định,” *Liahona*, tháng Năm năm 2007, 48.
2. Richard G. Scott, “Sử Dụng Ân Từ Cầu Nguyên Thiêng Liêng,” *Liahona*, tháng Năm năm 2007, 10; sự nhấn mạnh vào bản chính.
3. Richard G. Scott, “Sử Dụng Ân Từ Cầu Nguyên Thiêng Liêng,” 10.
4. Richard G. Scott, “Sử Dụng Ân Từ Cầu Nguyên Thiêng Liêng,” 10.
5. Richard G. Scott, “Sử Dụng Ân Từ Cầu Nguyên Thiêng Liêng,” 10.
6. Dallin H. Oaks, “In His Own Time, in His Own Way,” *Liahona*, tháng Tám năm 2013, 26.
7. Thomas S. Monson, “Đi Tìm Kho Tàng,” *Liahona*, tháng Năm năm 2003, 20.
8. Xin xem *Helpmeet*, của K. Sean Sullivan, trong “The Book of Mormon: A Worldwide View,” *Liahona*, tháng Mười Hai năm 2000, 37.

TÌM KIẾM NGÀI

“Sao các người tìm người sống trong vòng kẻ chết?
Ngài không ở đây đâu, song Ngài đã sống lại”

(Lu Ca 24:5-6).

NHỜ VÀO JOSEPH

Hãy khám phá ra sáu cách mà cuộc sống của các em là (hoặc có thể là) khác biệt nhờ vào Tiên Tri Joseph Smith.

Bài của Ted Barnes

Sở Chức Tư Tế

Joseph Smith đã qua đời cách đây hơn 170 năm. Ông chỉ sống có 38 năm, dành hầu hết thời gian đó ở những nơi quá xa lạ đến nỗi các em có lẽ sẽ không tìm thấy những nơi này trên bất cứ bản đồ chi tiết nhất nào. Và có lẽ các em đang quen thuộc với rất nhiều điều ông đã làm trong cuộc sống của ông. Nhưng các em có nghĩ về những điều này ảnh hưởng đến cá nhân các em như thế nào không? Mặc dù có quá nhiều những cách không thể đếm nổi, nhưng các em cũng có thể bắt đầu với sáu cách này.

Nhờ vào Joseph Smith:

1. Các em hiểu được Thượng Đế và Chúa Giê Su Kỵ Tô thực sự là ai.

Mặc dù không nhờ vào Joseph Smith, các em vẫn có thể tin vào Thượng Đế Đức Chúa Cha và vào Chúa Giê Su Kỵ Tô. Các em có thể có chứng ngôn về Kinh Thánh. Nhưng hãy nghĩ về sự hiểu biết của các em sâu rộng và phong phú hơn biết bao nhờ vào điều Joseph Smith đã phục hồi—các nhân chứng dùng cảm, các nhân chứng xác nhận của Sách Mặc Môn, Giáo Lý và Giao Ước, và Trân Châu Vô Giá. Ví dụ, các em biết một điều gì đó hầu hết thế gian không biết: rằng Đấng Cứu Rỗi phục sinh hiện ra ở châu Mỹ—cho thấy rằng, bằng lời nói của Ngài, Ngài không những là “Thượng Đế của Y Sơ Ra Ên, [mà còn là] Thượng Đế của cả thế gian” (3 Nê Phi 11:14).

Hãy suy nghĩ về chứng ngôn của các em về Cha Thiên Thượng và Chúa Giê Su Kỵ Tô được củng cố như thế nào bởi lời chứng hùng hồn của các vị tiên tri như Nê Phi, An Ma, và Mô Rô Ni—chưa kể đến Joseph Smith, chính là người đã tuyên bố: “Ngài hằng sống! Vì chúng tôi đã trông thấy Ngài, ngay cả ở bên tay phải của Thượng Đế” (GLGU 76:22–23). Trong một thời kỳ mà đức tin nơi Thượng Đế và Chúa Giê Su Kỵ Tô đang bị thử thách và thường bị bỏ rơi, thì thật là một phước lành để có thêm ánh sáng này!

3. Gia đình của các em có thể là vĩnh cửu.

Tại sao rất nhiều người nhầm lẫn về tầm quan trọng của hôn nhân và gia đình? Có lẽ vì họ không biết giáo lý, được phục hồi qua Joseph Smith, rằng hôn nhân và gia đình do Thượng Đế quy định và được dự định sẽ là vĩnh cửu (xin xem GLGU 49:15; 132:7). Đây không phải là truyền thống do con người tạo ra hay xã hội chúng ta đã không còn cần nữa—chúng là một phần trật tự vĩnh cửu của thiên thượng. Và nhờ vào các chìa khóa chức tư tế và các giáo lễ đền thờ đã được phục hồi qua Joseph Smith, gia đình vĩnh cửu của các em có thể bắt đầu ở đây trên thế gian.

2. Các em biết rằng mình là con của Thượng Đế—và mọi người khác cũng thế.

Có thể lẽ thật quan trọng nhất Joseph Smith phục hồi lại là lẽ thật về mối quan hệ của chúng ta với Thượng Đế.¹ Ngài thật sự là Cha của chúng ta. Có bao giờ các em ngừng lại để suy nghĩ về những điều thật sự phát sinh từ sự kiện đó không? Điều đó thay đổi cách các em tự nhìn thấy mình: bất kể thế gian nghĩ gì về các em, các em vẫn biết rằng mình là một đứa con thân yêu của Thượng Đế, với những đức tính của Ngài ở bên trong các em. Điều đó thay đổi cách các em nhìn những người khác: đột nhiên mọi người—*mọi người*—đều là anh em hoặc chị em của mình. Nó thay đổi cách các em nhìn vào chính cuộc sống: tất cả những niềm vui và thử thách của cuộc sống là một phần của kế hoạch của Cha Thiên Thượng để giúp các em trở nên giống như Ngài. Không tệ đối với một điều gì các em hát trong Hội Thiếu Nhi!²

4. Các em có thể tiếp cận với chức tư tế và các phước lành của chức tư tế.

Vì Thượng Đế phục hồi chức tư tế của Ngài qua Joseph Smith, nên các em có thể được báp têm, và nhận được ân tứ Đức Thánh Linh. Các em có thể tìm kiếm các phước lành của chức tư tế về sự chữa lành, an ủi, và hướng dẫn. Các em có thể lập các giao ước thiêng liêng ràng buộc các em với Thượng Đế. Và các em có thể lập lại các giao ước của mình mỗi tuần khi dự phần Tiệc Thánh. Qua các giáo lễ của chức tư tế, quyền năng của Thượng Đế đi vào cuộc sống của các em (xin xem GLGU 84:20–21). Không một điều nào trong những điều này có thể xảy ra nếu không có công việc đã được hoàn thành qua Joseph Smith.

5. Các em tránh việc bị nghiện các chất có hại.

Hoặc ít nhất các em có thể được như vậy nếu tuân theo điều mặc khải Joseph đã nhận được vào năm 1833—rất lâu trước khi thuốc lá đã được xác minh lâm sàng là gây ra bệnh ung thư phổi và rượu có liên quan đến bệnh gan. Khi các em có một vị tiên tri tiết lộ sự thông sáng của Thượng Đế, thì tại sao phải chờ đợi sự khôn ngoan của thế gian để hiểu chứ? Lời Thông Sáng cho thấy rằng Thượng Đế không những quan tâm đến linh hồn của chúng ta mà còn về thể xác của chúng ta nữa (xin xem GLGU 89). Xét cho cùng, như những điều mặc khải cho Joseph Smith đã cho thấy, việc có một thể xác làm cho chúng ta ít nhiều giống như Cha Thiên Thượng, là Đấng cũng có một thể xác bằng xương và bằng thịt (xin xem GLGU 130:22).

CÙNG THAM GIA CUỘC TRÒ CHUYỆN

NHỮNG ĐIỀU ĐỂ SUY NGẪM TRONG NGÀY CHỦ NHẬT

- Làm thế nào tôi có thể củng cố chứng ngôn của mình về Tiên Tri Joseph Smith?
- Làm thế nào tôi có thể bày tỏ rõ hơn lòng biết ơn đối với vị tiên tri tại thế qua lời nói và hành động của mình?

NHỮNG ĐIỀU CÁC EM CÓ THỂ LÀM

- Trong nhà thờ, với gia đình và bạn bè của các em, hoặc trên phương tiện truyền thông xã hội, hãy chia sẻ về Tiên Tri Joseph Smith đã ảnh hưởng đến cuộc sống của các em như thế nào.
- Cũng như Joseph Smith đã làm, hãy cầu vấn Cha Thiên Thượng về các câu hỏi của các em. Hãy dành thời gian để quỳ xuống cầu nguyện và cầu xin Ngài để được hướng dẫn. Sau đó, hãy chờ đợi và lắng nghe những ý nghĩ hay cảm giác. Ghi những ý nghĩ của các em trong nhật ký của mình.
- Đọc bài nói chuyện “Joseph Smith” của Anh Cả Neil L. Andersen thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ từ đại hội trung ương tháng Mười năm 2014. Hãy hoạch định để áp dụng hai ý kiến mà ông đưa ra để xây đắp và chia sẻ chứng ngôn của các em về Joseph Smith.

6. Các em có thể tự mình biết được lẽ thật qua Đức Thánh Linh.

Khi thiếu niên Joseph bước vào Khu Rừng Thiêng Liêng vào năm 1820, nhiều giáo hội đều tin rằng sự mặc khải là một điều không còn có thể nhận được nữa. Khải Tượng Thứ Nhất của Joseph đã chứng minh sự tin tưởng đó là sai. Các tầng trời mở ra—không chỉ cho các vị tiên tri mà thôi. Bất cứ ai có câu hỏi cũng đều

có thể nhận được một câu trả lời qua việc tìm kiếm khiêm nhường, chuyên cần (xin xem GLGU 42:61; 88:63). Ví dụ, các em có thể tự mình tìm ra rằng Joseph Smith là vị tiên tri của Thượng Đế trong cùng một cách mà Joseph đã tìm ra: bằng cách cầu vấn chính Thượng Đế.

Bản liệt kê này chỉ là một sự khởi đầu. Các em sẽ thêm điều gì vào? Cuộc sống của các em khác biệt thế nào nhờ vào Joseph Smith? ■

GHI CHÚ

1. Xin xem *Những Lời Giảng Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith* (2007), 37–44.
2. Xin xem “Tôi Là Con Đức Chúa Cha,” *Thánh Ca và Các Bài Ca Thiếu Nhi*, trang 58.

“Đối với chúng ta, **vị tiên tri tại thể quan trọng hơn** vị tiên tri đã qua đời...”

“... Sự mặc khải của Thượng Đế cho A Đam không phải chỉ dẫn Nô Ê cách đóng tàu. Nô Ê cần sự mặc khải riêng của mình. Do đó, vị tiên tri quan trọng nhất, cho đến nay mà các em và tôi quan tâm, là một người sống trong thời kỳ và thời đại của chúng ta mà Chúa hiện đang mặc khải ý muốn của Ngài cho chúng ta. Do đó, điều quan trọng nhất mà chúng ta có thể đọc là bất cứ lời nào của vị tiên tri ... được ghi vào mỗi tháng trong các tạp chí Giáo Hội của chúng ta. Những chỉ dẫn dành cho chúng ta trong mỗi sáu tháng được tìm thấy trong các bài nói chuyện tại đại hội trung ương, mà đã được in trong tạp chí [*Liahona*]...”

“Hãy coi chừng những người sử dụng lời của các vị tiên tri đã qua đời để làm ngược lại với điều các vị tiên tri tại thể giảng dạy, vì các **vị tiên tri tại thể luôn luôn được ưu tiên.**” ■

Từ bài nói chuyện của Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994), “Fourteen Fundamentals in Following the Prophet” (Buổi họp đặc biệt devotional ở Brigham Young University, ngày 26 tháng Hai năm 1990), 2, speeches.byu.edu.

Chia Sẻ Những Ý Kiến của Các Em

Tán trợ các vị tiên tri tại thể có nghĩa gì đối với các em? Chia sẻ những ý kiến của các em với gia đình và bạn bè hoặc trên phương tiện truyền thông xã hội.

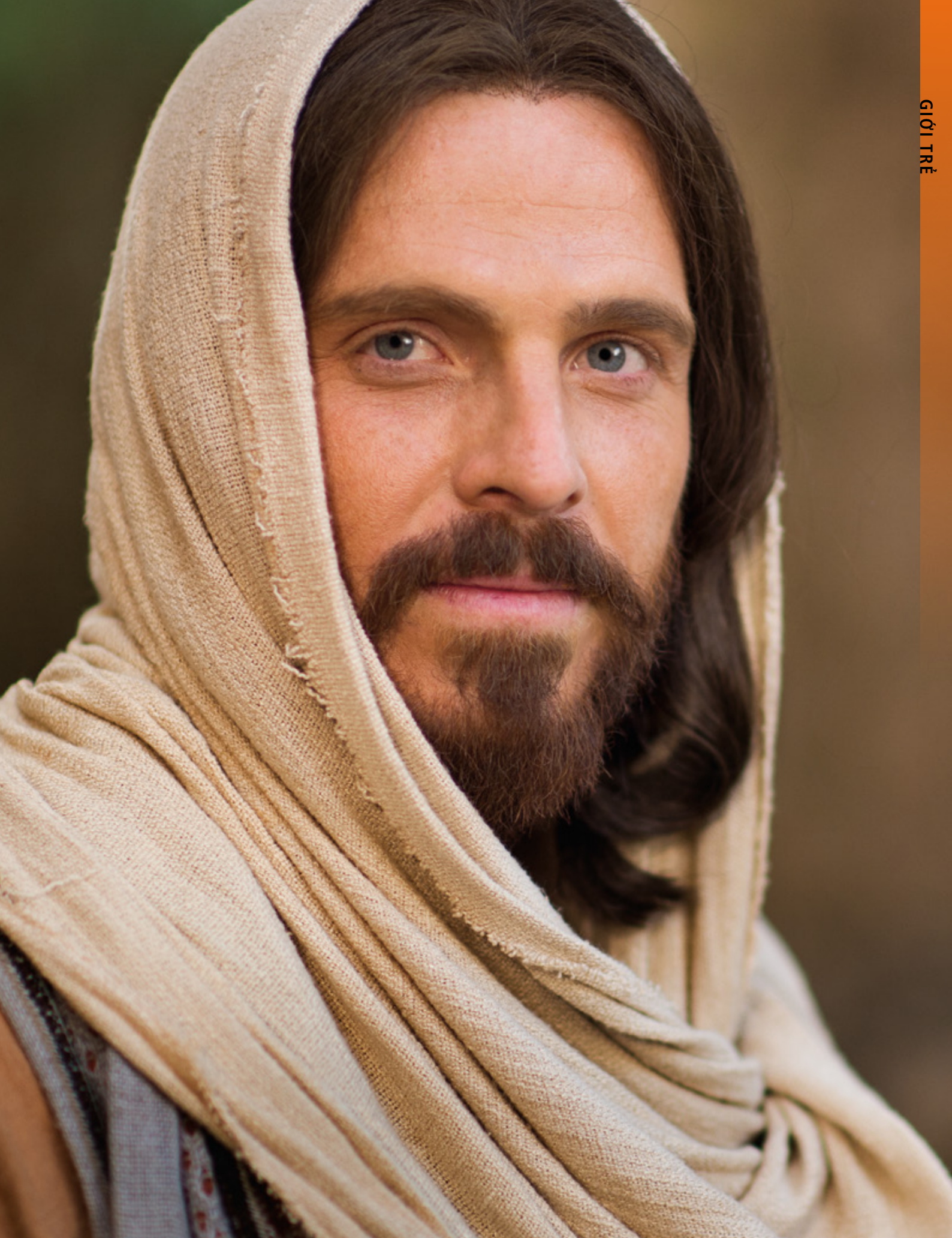
TẮM GƯƠNG *Vâng Lời* CỦA Đấng CỨU RỒI

*Tắm gương của Ngài đặt ra mẫu mực
cho tất cả chúng ta để noi theo.*

Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ đã dạy trong đại hội trung ương tháng Tư năm 2014: “Trong tất cả các bài học chúng ta học được từ cuộc đời của Đấng Cứu Rỗi, thì không có bài học nào rõ ràng và mạnh mẽ hơn bài học về sự vâng lời.” Tắm gương của Đấng Cứu Rỗi không chỉ dạy chúng ta *tại sao* việc vâng lời Cha Thiên Thượng là quan trọng mà còn *cách* mà chúng ta có thể biết vâng lời nữa. Trong khi các em xem xét các tấm gương sau đây từ giáo vụ của Ngài, thì hãy nghĩ về cách các tấm gương này có thể đặt ra một con đường để các em đi theo trong cuộc sống.

“TA CHẲNG TÌM
Ý MUỐN CỦA TA,
NHƯNG TÌM
Ý MUỐN
CỦA Đấng
ĐÃ SAI TA.”

(Giăng 5:30; xin xem thêm
Giăng 6:38; 8:28-29; 14:31)

CÁC EM CÓ THỂ LÀM GÌ?

Anh Cả Hales nói: “Chúa Giê Su dạy chúng ta phải vâng lời bằng lời lẽ giản dị dễ hiểu: ‘Nếu các người yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta’ [Giăng 14:15], và ‘Hãy đến mà theo ta’ [Lu Ca 18:22].”

Các em sẽ làm gì ngày hôm nay để biết vâng lời hơn?

2

1. Mặc dù Chúa Giê Su không có tội, nhưng Ngài đã tuân phục để chịu phép báp têm “làm cho trọn mọi việc công bình như vậy để hoàn thành mọi việc công bình” (Ma Thi Ơ 3:13-17; xin xem thêm 2 Nê Phi 31:4-7; Giăng 3:5).

2. Lúc Ngài 12 tuổi, khi Giô Sép và Ma Ri thấy Chúa Giê Su giảng dạy trong đền thờ, Ngài “chịu lụy cha mẹ,” và ngoan ngoãn trở về nhà với họ (xin xem Lu Ca 2:42-51).

3. Mặc dù Ngài đã xin nếu được thì không phải uống chén đắng nhưng Ngài vẫn chịu đau khổ trong Vườn Ghết Sê Ma Nê (xin xem Ma Thi Ơ 26:36-44; Lu Ca 22:39-54).

4. Ngài giữ ngày Sa Bát và tham dự các buổi lễ trong hội đường (xin xem Lu Ca 4:16-44).

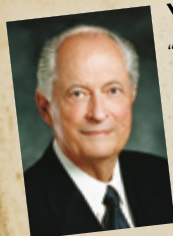
5. Chúa Giê Su tuân phục để bị người đời xét xử nhằm làm cho công việc và vinh quang của Đức Chúa Cha có thể xảy đến (xin xem Ê Sai 53:7; Ma Thi Ơ 26:53; Mối Se 1:39).

6. Ngài đã hoàn thành công việc của Ngài bằng cách để cho những người tà ác đóng đinh Ngài (xin xem Ma Thi Ơ 27:35; Giăng 10:17-18; Ga La Ti 1:3-5).

3

VÌ ĐÁNG CỨU RỐI CỦA CHÚNG TA BIẾT VÂNG LỜI

“Bởi vì Đáng Cứu Rối của chúng ta đã vâng lời, nên Ngài đã chuộc tội lỗi cho chúng ta, làm cho sự phục sinh của chúng ta có thể thực hiện được và chuẩn bị con đường cho chúng ta trở về cùng Cha Thiên Thượng, là Đáng biết chúng ta sẽ có lỗi lầm khi chúng ta học cách vâng lời trên trần thế. Khi vâng lời, chúng ta chấp nhận sự hy sinh của Ngài, vì chúng ta tin rằng nhờ Sự Chuộc Tội của Chúa Giê Su Kỵ Tô, tất cả nhân loại có thể được cứu rỗi, bằng cách tuân theo các luật pháp, các giáo lễ, và các giáo lệnh được ban cho trong phúc âm.”

Anh Cả Robert D. Hales thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Nếu Các Người Yêu Mến Ta, thì Giữ Gìn Các Điều Răn Ta,” *Liahona*, tháng Năm năm 2014, 35.

1

6

7

GIỚI TRẺ

“TRONG SUỐT
GIÁO VỤ
[CỦA ĐẢNG KỶ TÔ],
‘NGÀI **CHỊU NHỮNG SỰ
CÁM DỖ**, NHƯNG NGÀI
KHÔNG NHƯỢNG BỘ’

[GLGƯ 20:22].”

—Anh Cả Robert D. Hales

8

9

4

5

7. Luôn luôn vâng lời Cha Ngài, Chúa Giê Su đã đi đến thế giới linh hồn và tổ chức công việc truyền giáo ở đó (xin xem 1 Phi E Rơ 3:18-20; 4:6).

8. Chúa Giê Su bị Sa Tan cám dỗ, nhưng Ngài đã không nhượng bộ (xin xem Ma Thi Ơ 4:1-11; GLGƯ 20:22).

9. Ngài tiếp tục làm theo ý muốn của Đức Chúa Cha và hướng dẫn Giáo Hội (xin xem Joseph Smith—Lịch Sử 1:16-17; GLGƯ 19:2, 24).

PHẦN ĐẤT CỦA CHÚNG TA

NHÂN VIÊN CỨU HỎA VÀ BỘ ÁO GIÁP CỦA THƯỢNG ĐẾ

Đó là một ngày yên tĩnh ở chỗ tôi làm việc với tư cách là một nhân viên cứu hỏa tình nguyện, vì vậy tôi quyết định đọc Sách Mặc Môn. Khi một trong những đồng nghiệp của tôi thấy tôi đọc sách, thì hỏi tôi có biết làm thế nào chúng ta có thể khoác áo giáp của Thượng Đế trong thời hiện đại không. Trong khi chúng tôi đang nói chuyện thì chuông báo động vang

lên. Có một đám cháy tại một cửa hàng gần đó.

Chúng tôi nhanh chóng khoác vào thiết bị chữa cháy và đi thẳng đến đó. Ngọn lửa bộc phát mạnh, và khi chúng tôi đến gần cửa hàng, thì một cái gì đó phát nổ ở phía chúng tôi. Ngọn lửa vây quanh chúng tôi. Con nổ làm người đồng nghiệp của tôi và tôi ngơ ngác trong một vài giây. Nhưng nhờ vào thiết bị và quần áo bảo hộ của mình, nên chúng tôi không bị thương.

Khi chúng tôi trở lại trạm cứu hỏa sau khi đã dập tắt đám cháy, tôi hỏi người đồng nghiệp của tôi có nhớ câu hỏi của anh về áo giáp của Thượng Đế không. Anh nói là anh có nhớ, và tôi đã giải thích rằng bộ áo giáp của Thượng Đế giống như là thiết bị chữa lửa bảo vệ của chúng ta. Chúng ta phải luôn luôn mặc nó vào vì vậy chúng ta có thể chịu đựng được các cuộc tấn công mạnh mẽ của kẻ nghịch thù. Nếu tuân giữ các lệnh truyền, thì chúng ta sẽ được ban phước với quyền năng bảo vệ của bộ áo giáp của Thượng Đế, và Đức Thánh Linh sẽ là Đấng hướng dẫn của chúng ta. ■

Fernando de la Rosa Marron, Mexico

CÂU THÁNH THƯ ƯA THÍCH NHẤT CỦA TÔI

1 Sa Mu Ên 16:7. “ĐỨC GIÊ HÔ VÀ CHẴNG XEM ĐIỀU GÌ LOÀI NGƯỜI XEM; LOÀI NGƯỜI XEM BỀ NGOÀI, NHƯNG ĐỨC GIÊ HÔ VÀ NHÌN THẤY TRONG LÒNG.”

Trước khi gia nhập Giáo Hội, tôi đã luôn coi mình như là một người bình thường với khả năng bình thường. Tôi cảm thấy rằng tôi không có giá trị nào để đóng góp. Tôi sợ để cho mọi người thấy con người của tôi vì sợ bị từ chối và bị tổn thương. Tôi nghĩ rằng tất cả mọi người xung quanh tôi đều mạnh mẽ, thông minh, và tốt hơn tôi.

Nhưng tất cả các quan điểm này đã thay đổi khi tôi trở thành tín hữu của Giáo Hội Các Thánh Hữu Ngày Sau của Chúa Giê Su Ky Tô. Tôi biết được rằng chúng ta đều là con cái của Thượng Đế và chúng ta thừa hưởng những đức tính thiêng liêng. Bây giờ tôi hiểu rằng không có bất cứ sự tranh đua nào về người nào là thông minh, giàu có, hoặc xinh đẹp hơn cả. Trong mắt của Chúa, chúng ta đều là bình đẳng, và Ngài là Đấng phán xét—không dựa trên những nét thể chất của chúng ta, mà trên sự vâng lời và ước muốn noi theo con đường Ngài đã định ra. ■

Joan Azucena, Philippines

BẠN SẼ LÀM VIỆC VÀO NGÀY CHỦ NHẬT KHÔNG?

Khi tôi 15 tuổi, tôi đã đạt được một chứng ngôn vững mạnh về phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô và rất vui sướng được gia nhập Giáo Hội. Vào thời điểm đó, tôi đang làm việc để giúp đỡ gia đình của mình. Tuy nhiên, không lâu sau khi tôi chịu phép báp têm thì tôi bị mất việc làm.

Tôi cần phải nhanh chóng tìm ra một việc làm mới vì gia đình của tôi trông cậy vào tôi, nhưng mỗi việc làm tôi xin đều đòi hỏi tôi phải làm việc vào ngày Chủ Nhật. Tôi từ chối nhiều lời mời làm việc vì tôi biết rằng tôi cần phải đi nhà thờ vào ngày Chủ Nhật (xin xem GLGƯ 59:9–10).

Sau hai tháng tìm kiếm, tôi vẫn chưa tìm được một việc làm. Mẹ tôi không phải là tín hữu của Giáo Hội, và mặc dù bà tin vào Thượng Đế, bà cũng rất tức giận khi tôi đã từ chối rất nhiều việc làm.

Một đêm mẹ bà nhìn tôi với đôi mắt nhòa lệ và hỏi: “Tại sao Thượng Đế để cho điều này xảy ra cho chúng ta khi con rất trung thành trong việc làm điều đúng?”

Tôi đáp: “Mẹ à, con không biết lý do tại sao điều này xảy ra cho chúng ta, nhưng con thật sự biết rằng con đang làm điều

đúng, và con biết rằng Thượng Đế sẽ ban phước cho chúng ta vì điều đó.”

Buổi sáng hôm sau, một người nào đó đề nghị trả cho tôi một số tiền đáng kể để di chuyển một số hàng hóa nặng nề từ nhà này sang nhà khác trong hai ngày. Công việc rất vất vả, nhưng khi tôi nhận được tiền, tôi đi thẳng về nhà và dâng lên một lời cầu nguyện biết ơn. Chẳng bao lâu, tôi tìm được một công việc tốt cho phép tôi nghỉ ngày Chủ Nhật, và tôi đã không bị thất nghiệp kể từ lúc đó.

Tôi rất hài lòng đã chọn để giữ ngày Sa Bát được thánh. Có nhiều thử thách trong cuộc sống, nhưng tôi biết rằng nếu chúng ta cố gắng để được vững mạnh bất chấp những thử thách đó thì Chúa sẽ ban phước cho chúng ta. ■

Sahil Sharma, Ấn Độ

Bài của Anh Cả
Neil L. Andersen

Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

LÀM THẾ NÀO ĐỂ ĐƯỢC KHÔN NGOAN

Khi truy cập số lượng thông tin khổng lồ ngày nay, chúng ta rất cần sự khôn ngoan—sự khôn ngoan để **sắp xếp phân loại và phân biệt** cách áp dụng điều chúng ta đang tìm hiểu.

Hãy ghi nhớ:

1. Chúng ta cần phải tìm kiếm sự khôn ngoan.
2. Có nhiều khía cạnh về sự khôn ngoan, và nó có thể được áp dụng trong nhiều tình huống khác nhau.
3. Một người trở nên khôn ngoan lúc còn trẻ.
4. Sự khôn ngoan trong một lãnh vực có thể không áp dụng cho một lãnh vực khác.
5. Mặc dù trong nhiều trường hợp rất có giá trị, nhưng sự khôn ngoan của thế gian có giá trị nhất khi khiếm nhường tuân phục sự thông sáng của Thượng Đế.

Thánh thư mô tả hai loại khôn ngoan: sự khôn ngoan của thế gian và sự thông sáng của Thượng Đế. Sự khôn ngoan của thế gian có cả thành phần tích cực lẫn tiêu cực. Để mô tả sự khôn ngoan của thế gian theo cách bị quan nhất, thì nó có thể được mô

tả như là một phần sự thật, trộn lẫn với trí thông minh và sự thao túng, để đạt được mục đích ích kỷ hay xấu xa.

Còn có một loại khôn ngoan nữa của thế gian mà không có một động cơ xấu xa như vậy. Trong thực tế, loại khôn ngoan này rất là tích cực. Sự khôn ngoan này cố ý đạt được qua **việc nghiên cứu, suy ngẫm, quan sát, và làm việc siêng năng**. Điều này rất có giá trị và hữu ích trong những điều chúng ta làm. Đối với những người tốt bụng và tử tế, thì sự khôn ngoan này đến khi chúng ta trải nghiệm cuộc sống trần thế của mình.

Quan trọng hơn nữa, con người phải xem sự thông sáng của Thượng Đế là quan trọng hơn sự khôn ngoan của thế gian.

Không phải tất cả sự khôn ngoan đều quan trọng như nhau. Chúng ta cần phải biết rằng khi có xung đột giữa sự khôn ngoan của thế gian và sự thông sáng của Thượng Đế, thì chúng ta phải **nhường bộ ý muốn của mình theo sự thông sáng của Thượng Đế**.

Tôi đề nghị các em hãy suy nghĩ về một số vấn đề mà các em đang gặp phải. Kẻ một dòng xuống ở giữa một tờ giấy. Hãy liệt kê sự khôn ngoan của thế gian ở phía bên trái và sự thông sáng của Thượng Đế ở phía bên phải. Viết những vấn đề mà có những giải pháp khác nhau với hai loại khôn ngoan.

Các em sẽ chọn điều nào?

Trong tiết 45 của Giáo Lý và Giao Ước, có nói về những sự kiện dẫn đến Sự Tái Lâm của Đấng Cứu Rỗi, một lần nữa Chúa phán về câu chuyện của mười trinh nữ và sau đó ban cho chúng ta những lời này: “Vì những ai khôn ngoan và đã nhận được lễ thật, và đã chọn Đức Thánh Linh làm Đấng hướng dẫn của mình, và không bị lừa gạt—thật vậy, ta nói cho các người

hay, những người ấy sẽ không bị đồn đi và ném vào lửa, nhưng sẽ đương nổi ngày ấy” (xin xem GLGU 45:57).

Chúng ta hãy **tìm kiếm sự thông sáng của Thượng Đế**. Có nhiều điều chúng ta có thể học được ngay bây giờ về sự khôn ngoan. Tôi hứa với các em rằng các phước lành của Chúa sẽ giúp đỡ các em trong khi các em tìm kiếm sự khôn ngoan, sự thông sáng của Thượng Đế. Ngài rất nóng lòng để truyền đạt sự thông sáng của Ngài cho chúng ta. Và nếu chúng ta chịu vâng lời và thành tâm cùng tìm kiếm sự thông sáng đó thì nó sẽ đến. ■

Từ một bài nói chuyện tại lễ phát bằng của trường Brigham Young University–Idaho được đưa ra vào ngày 10 tháng Tư năm 2009.

CÁC EM ĐÃ ÁP DỤNG ĐIỀU NÀY NHƯ THẾ NÀO?

“Luôn luôn có hai khả năng để lựa chọn. Các em có thể chọn điều nào các em muốn. Nhưng các em nên quyết định một cách khôn ngoan. Tôi có thể nói rằng việc chọn theo Chúa có thể giúp đỡ các em mỗi ngày và việc có được Đức Thánh Linh ở bên cạnh các em có thể giúp đỡ các em vượt qua mỗi tình huống. Việc chọn bên sai có thể dẫn đến một cảm giác buồn khổ, một cảm giác mà sẽ dường như là hạnh phúc trong một thời gian ngắn nhưng sau đó các em sẽ thấy hậu quả và các em sẽ cay đắng hối tiếc về quyết định mà mình đã chọn. Hãy ở bên phía Chúa! Điều đó không phải luôn luôn dễ dàng, nhưng rất đáng bỏ công để làm!”

Samuel J., Áo

ĐÚNG VÀO VẤN ĐỀ

**Đi đến những nơi
khiêu vũ hoặc các bữa
tiệc liên hoan nơi mà tôi biết
sẽ có những điều xấu xa, để
làm gương tốt thì có được không?**

Hãy tự hỏi mình: “Tấm gương nào tôi thực sự nghĩ rằng tôi sẽ nêu lên trong tình huống đó?” Nếu bạn có ý định đi một nơi nào đó mà có thể có các loại ma túy hoặc rượu mạnh, trang phục khiếm nhã, âm nhạc với lời kích dục, hoặc nhảy múa dâm dục, thì làm thế nào bạn sẽ cho mọi người thấy là họ có thể có bao nhiêu điều vui thú mà không cần những thứ đó? Những người xung quanh bạn có thể nghĩ rằng—“Đó không phải là một tấm gương tuyệt vời về đức tin và các tiêu chuẩn đạo đức sao?” hoặc “Tại sao người đó còn đến làm gì?” Trong hầu hết các trường hợp, bạn sẽ là một tấm gương tốt hơn bằng cách không đi đến đó, vì bạn sẽ không cố tình và cố ý đặt mình vào tình thế cám dỗ. ■

Sa Tan có thể ảnh hưởng đến ý nghĩ của tôi bao nhiêu?

Cha Thiên Thượng của chúng ta bảo đảm rằng chúng ta có tiêu chuẩn đạo đức, khả năng để chọn điều tốt hay điều ác. Ngài sẽ không bắt buộc chúng ta phải làm điều tốt, và quý dũ không thể bắt buộc chúng ta phải làm điều ác (xin xem *Những Lời Giảng*

Dạy của Các Vị Chủ Tịch Giáo Hội: Joseph Smith [2007], 214).

Vì vậy, khi quý dũ tác động đến ý nghĩ của các em, nó chỉ có ảnh hưởng nhiều khi các em sẵn lòng để cho nó làm như vậy. Tiên Tri Joseph Smith nói, “Sa Tan không thể lôi

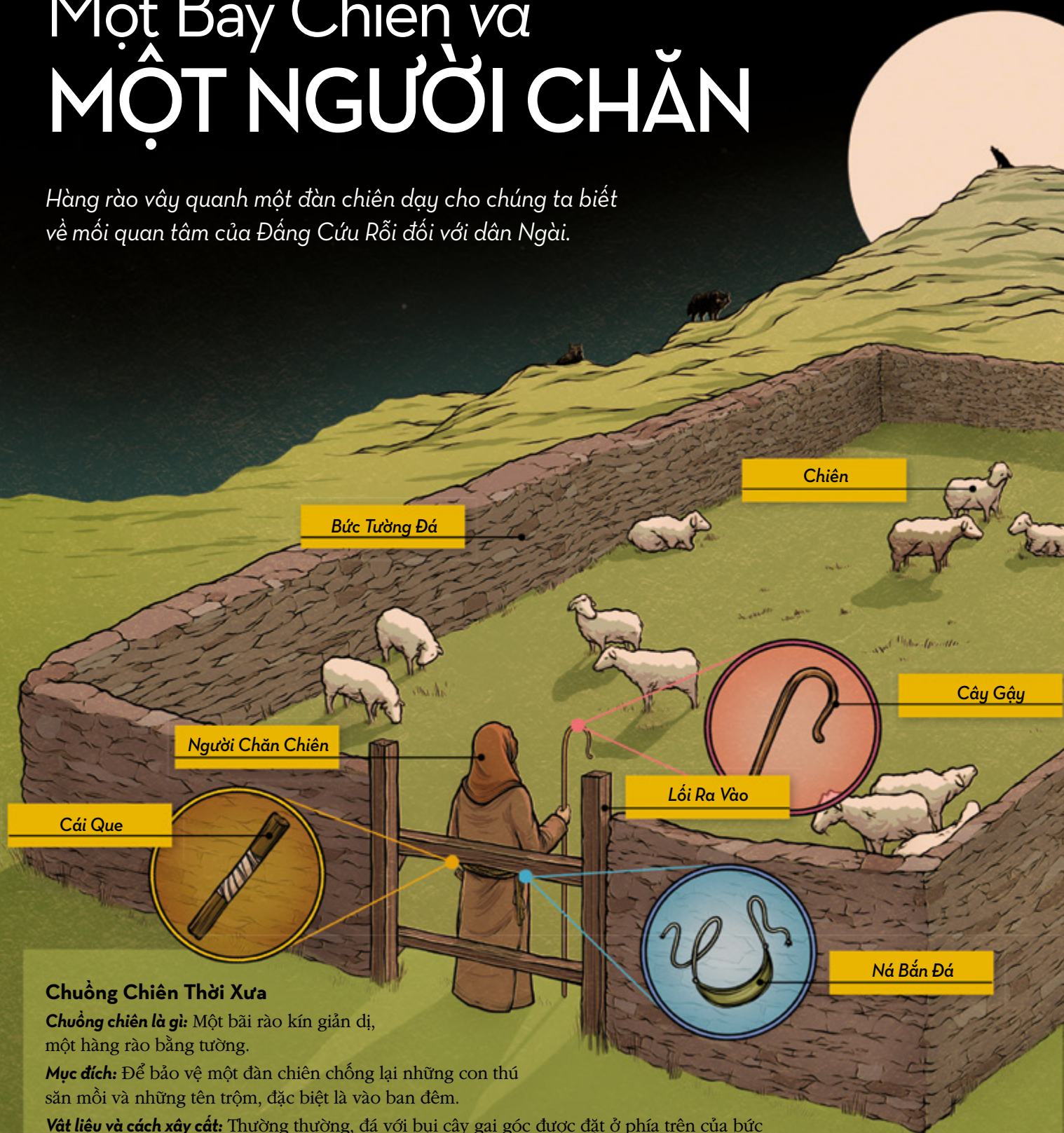
kéo chúng ta bằng những cám dỗ của nó trừ khi lòng chúng ta đồng ý và nhượng bộ” (*Những Lời Giảng Dạy: Joseph Smith*, 213). Ông cũng nói: “Quý dũ không có quyền năng đối với chúng ta chỉ trừ khi nào chúng ta cho phép nó” (214).

Ngoài ra, thánh thư cũng dạy chúng ta rằng “không một ai khác ngoài Thượng Đế biết được những tư tưởng của người và những ý định trong lòng người”

(GLGƯ 6:16), nên Sa Tan không thực sự biết điều các em đang suy nghĩ. Nó chỉ có thể mang đến những cám dỗ và dụ dỗ. Nhưng nếu các em chọn đi theo những cám dỗ đó, thì nó sẽ có quyền năng lớn lao hơn đối với các em và những cám dỗ sẽ trở nên mạnh mẽ hơn. Tương tự như vậy, nếu các em chống lại điều ác và chọn điều tốt, thì các em sẽ được củng cố và được ban phước. ■

Một Bầy Chiên và MỘT NGƯỜI CHĂN

Hàng rào vây quanh một đàn chiên dạy cho chúng ta biết về mối quan tâm của Đấng Cứu Rỗi đối với dân Ngài.

Chuồng Chiên Thời Xưa

Chuồng chiên là gì: Một bãi rào kín giản dị, một hàng rào bằng tường.

Mục đích: Để bảo vệ một đàn chiên chống lại những con thú săn mồi và những tên trộm, đặc biệt là vào ban đêm.

Vật liệu và cách xây cất: Thường thường, đá với bụi cây gai góc được đặt ở phía trên của bức tường. Các bụi cây gai dày cũng thường được sử dụng để lập ra một hàng rào cho một chuồng chiên tạm thời. Đôi khi hang động cũng dùng làm một chuồng chiên, với các rào cản bằng đá nhỏ hoặc bụi cây đặt trước hang động.

NHỮNG SỰ KIỆN TRONG KINH THÁNH

- Chiên rất có giá trị về thịt, sữa, chất béo, len, da, và sừng và là một con vật chính dùng để làm của lễ hiến dâng.
- Ở Y Sơ Ra Ên, chó sói, linh cẩu, báo, và chó rừng là những con thú săn mồi mà sẽ nhắm mục tiêu vào chiên. Trong thời xưa, sư tử và gấu cũng ở khu vực này (xin xem 1 Sa Mu Ên 17:33-37).
- Những người chăn chiên sử dụng một cây gậy để dẫn dắt các con chiên và một cây gậy khác và một cái nã bắn đá để bảo vệ chúng.
- Một người chăn chiên dẫn chiên của mình đi tìm thức ăn và nước ban ngày (xin xem Thi Thiên 23:1-2) và trở lại chuồng chiên vào ban đêm. Người chăn chiên thường đếm các con chiên khi chúng quay trở lại, tìm kiếm những con đi lạc nếu có bị thiếu con nào. Sau đó người ấy sẽ nằm ở lối ra vào của chuồng chiên để bảo vệ chúng.
- Chúa Giê Su Ky Tô tự gọi Ngài là Đấng Chăn Hiền Lành (xin xem Giăng 10:11-15) vì Ngài đã phó mạng sống của Ngài cho chúng ta. Ngài cũng tự so sánh Ngài với cửa chuồng chiên (xin xem Giăng 10:1-9) vì chính là qua Ngài mà chúng ta nhận được sự nuôi dưỡng thuộc linh, nghỉ ngơi, bình an, sự cứu rỗi, và tôn cao.
- Sứ Đồ Phao Lô đã so sánh Giáo Hội với một bầy chiên (xin xem Công Vụ Các Sứ Đồ 20:28).

CÁC CON CHIÊN KHÁC

Đấng Cứu Rỗi đã phán về “chiên khác” chẳng thuộc về chuồng này” (Giăng 10:16), có nghĩa là dân Nê Phi và dân La Man, là những người đã được dẫn ra khỏi gia tộc Y Sơ Ra Ên (xin xem 3 Nê Phi 15:14-24). Ngài cũng phán về việc đi thăm các chi tộc thất lạc của Y Sơ Ra Ên (xin xem 3 Nê Phi 15:20; 16:1-3).

Điều Chúng Ta Có Thể Học Được

Chuồng chiên là:

Nơi mà các con chiên quy tụ lại. Là tín hữu của Giáo Hội, chúng ta chia sẻ một mối liên hệ đoàn kết qua đức tin và các giao ước của mình, cũng như qua việc quy tụ lại với nhau theo đúng nghĩa đen. Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã dạy: “Niềm vui của tình đoàn kết mà [Cha Thiên Thượng] rất muốn ban cho chúng ta thì không phải chỉ một chiều mà thôi. Chúng ta cần phải tìm kiếm và hội đủ điều kiện để nhận được niềm vui đó với những người khác. Và cũng không ngạc nhiên gì khi Thượng Đế thúc giục chúng ta nhóm lại để Ngài có thể ban phước cho chúng ta. Ngài muốn chúng ta phải tụ họp gia đình lại. Ngài đã thiết lập các lớp học, các tiểu giáo khu và chi nhánh và truyền lệnh cho chúng ta phải họp mặt với nhau thường xuyên. Trong những buổi nhóm họp đó, . . . chúng ta có thể cầu nguyện và cố gắng xây đắp tình đoàn kết mà sẽ mang đến cho chúng ta niềm vui và gia tăng khả năng phục vụ của mình” (“Chúng Ta Đồng Tâm Đoàn Kết,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2008, 69).

Một nơi an toàn và nghỉ ngơi. “Linh hồn [chúng ta] sẽ được yên nghỉ” trong Chúa Giê Su Ky Tô (Ma Thi Ơ 11:29). Giáo Hội của Ngài là một nơi “để phòng vệ và dung thân” (GLGU 115:6). Và như Chủ Tịch Boyd K. Packer, Chủ Tịch Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, đã dạy: “Chúng ta tìm kiếm sự an toàn và an ninh cho bản thân mình . . . trong việc tôn trọng các giao ước mà chúng ta đã lập và làm những hành động vâng lời giản dị đòi hỏi nơi các tín đồ của Đấng Ky Tô” (“Tôi Biết Những Điều Này,” *Liahona*, tháng Năm năm 2013, 7).

Được người chăn chiên bảo vệ. Chúa Giê Su Ky Tô là Đấng Chăn Hiền Lành cứu chúng ta. Ngài chịu đau khổ và chịu chết để chúng ta có thể khắc phục tội lỗi và cái chết để trở về cùng Cha Thiên Thượng. Khi chúng ta đến cùng Đấng Ky Tô và tuân theo các lệnh truyền của Ngài, thì Ngài ban phước, hướng dẫn và bảo vệ chúng ta cho riêng cá nhân lẫn dân giao ước của Ngài. ■

“Làm thế nào tôi có thể trở nên thoải mái đến mức có thể nói chuyện với vị giám trợ của tôi về các vấn đề hoặc mối quan tâm?”

Các em có thể cảm thấy lo lắng khi nói chuyện với vị giám trợ của mình về những điều các em đang gặp khó khăn, và điều đó là bình thường. Chúng ta thường cảm thấy lo lắng trước những kinh nghiệm mới mẻ hoặc trước khi nói chuyện với một người lớn.

Nhưng vị giám trợ của các em được Thượng Đế kêu gọi. Ông được kêu gọi vì ông là một môn đồ đầy lòng cam kết của Chúa Giê Su Ky Tô. Ông sẽ làm hết sức mình để có thể nhân từ và thông cảm. Mục tiêu của ông là để giúp các em đến cùng Đấng Cứu Rỗi để các em có thể tìm thấy sự bình an. Ban đầu, các em có thể cảm thấy ngượng ngùng để nói chuyện với ông về những thắc mắc hoặc tội lỗi của mình, nhưng ông sẽ không nghĩ xấu về các em đâu. Trong thực tế, ông sẽ hài lòng vì các em có ước muốn cải thiện. Và ông sẽ giữ cho cuộc trò chuyện với các em được kín nhiệm.

Các em không cần phải một mình mang gánh nặng của mình. Vị giám trợ của các em có thể giúp các em tìm thấy câu trả lời cho các câu hỏi của các em, và nếu cần thiết, giúp các em hồi cải và vượt qua những cảm nghĩ tội lỗi, tuyệt vọng, hoặc không xứng đáng nhờ vào Sự Chuộc Tội của Đấng Ky Tô.

Khi nói chuyện với vị giám trợ của mình, các em sẽ cảm nhận được tình yêu thương của ông dành cho các em. Mặc dù ông ấy chịu trách nhiệm về toàn thể tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, nhưng ông tập trung chủ yếu vào sự an lạc của các thiếu niên và thiếu nữ. Các em sẽ không làm phiền ông ấy khi yêu cầu được giúp đỡ.

Các em có thể cầu nguyện lên Cha Thiên Thượng để có được sức mạnh và lòng can đảm để nói chuyện với vị giám trợ của mình. Ngài đã cho phép vị giám trợ của các em để giúp đỡ các em và vị giám trợ của các em thiết tha để làm như vậy. Nếu các em đi đến với một tâm lòng mở rộng và ước muốn để được tốt hơn, thì các em sẽ thấy rằng khi rời khỏi văn phòng của ông các em trở thành một người tốt hơn trước.

Ông Ấy Sẽ Không Nghĩ Xấu về Bạn Đâu

Vị giám trợ của tiểu giáo khu của bạn được ban cho thẩm quyền để hướng dẫn bạn qua các bước hồi cải. Đôi khi việc tìm đến vị giám trợ của bạn là cách duy nhất để bạn có thể hồi cải trọn vẹn nhờ vào Đấng Cứu Rỗi. Khi tôi cần nói chuyện với vị giám trợ của mình, thì ông đã giúp tôi tìm kiếm Đấng Cứu Rỗi và khắc phục vết thương sâu nhất mà tôi từng có. Vị giám trợ của bạn muốn giúp đỡ bạn. Chức vụ kêu gọi của ông là chăm sóc bạn, và ông sẽ không nghĩ xấu về bạn vì điều mà bạn cần đến gặp ông.

Madison D., 18 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

Vị Giám Trợ của Bạn Sẵn Lòng Giúp Đỡ

Tôi thường cảm thấy không thoải mái trong các cuộc phỏng vấn, nhưng cuối cùng tôi nhận biết rằng vị giám trợ của tôi luôn luôn sẵn lòng giúp tôi giải quyết các vấn đề của tôi. Hãy tin cậy vị giám trợ của bạn; ông là người chân thành và tiểu giáo khu là đàn chiên của ông.

Jaime R., 19 tuổi, Cochabamba, Bolivia

Ông Sẽ Không Phán Bội Sự Tin Cậy của Bạn

Tôi đã nhận được chứng ngôn rằng một vị giám trợ có lẽ là

người lớn đáng tin cậy nhất mà một thiếu niên có thể tìm kiếm sự giúp đỡ từ ông. Ông sẽ không bao giờ phản bội sự tin cậy của bạn—tất cả mọi điều bạn chia sẻ với ông sẽ ở lại trong văn phòng của ông. Đôi khi rất khó để chia sẻ các vấn đề của bạn, nhưng việc nói chuyện trực tiếp với một người yêu thương, quan tâm và muốn điều tốt nhất cho bạn làm cho điều đó được dễ dàng hơn nhiều.

Nicole S., 18 tuổi, Idaho, Hoa Kỳ

Bạn Có Thể Trông Cậy vào Ông Ấy

Vị giám trợ hoặc chủ tịch chi nhánh là một tôi tớ chân chính của Chúa. Bạn có thể trông cậy vào ông ấy để được hướng dẫn trong khi bạn tìm kiếm sự soi dẫn từ Đức Thánh Linh và thánh thư. Bạn phải hiểu rằng vị giám trợ luôn sẵn sàng giúp đỡ và rằng ông được Thượng Đế hướng dẫn.

Stanislav R., 19 tuổi, Donetsk, Ukraine

Hãy Nhớ Rằng Vị Giám Trợ Yêu Thương Bạn

Nếu bạn có một điều gì đó bạn thực sự muốn thảo luận với vị giám trợ, có thể là điều dễ dàng hơn để trước hết trò chuyện với ông về trường học và những sự việc thông thường khác. Nếu bạn đang lo lắng vì bạn cần phải nói chuyện với ông về các vấn đề hồi cải, thì chỉ cần nhớ rằng ông yêu thương bạn. Bạn không cần phải lo lắng về ông ấy sẽ nghĩ gì về bạn, vì tại sao ông lại coi thường bạn khi bạn muốn được gần gũi hơn với Đấng Ky Tô?

Ashley D., 17 tuổi, Arizona, Hoa Kỳ

Cầu Nguyện để Biết Được

Hãy tự hỏi tại sao bạn cảm thấy không thoải mái khi nói chuyện với vị giám trợ. Bạn có nghĩ rằng ông ta sẽ không thể giúp giải quyết các vấn đề của mình không? Hãy cầu nguyện để biết rằng vị giám trợ yêu thương bạn và đã được kêu gọi để giúp đỡ bạn.

Adam H., 13 tuổi, California, Hoa Kỳ

Cho Dù Bạn Làm Điều Sai Lầm

Có thể là điều khó khăn và ngượng ngịu để thú nhận với vị giám trợ của bạn, nhưng khi bước ra khỏi văn phòng đó, thì bạn sẽ cảm thấy nhẹ nhõm, và bạn sẽ biết rằng Cha Thiên Thượng yêu thương bạn. Ngài muốn bạn được hạnh phúc, mặc dù có làm điều sai lầm.

Amanda W., 16 tuổi, Utah, Hoa Kỳ

Ông Ở Đây Là Để Giúp Đỡ

Vị giám trợ là người chăn chiên của tiểu giáo khu bạn. Hãy nhớ rằng ông sẽ làm hết sức mình để giúp đỡ bạn và ông có quyền năng của Thượng Đế ở cạnh ông. Nếu cảm thấy sợ hãi, bạn có thể cầu nguyện để có được sức mạnh nhằm có thể nói chuyện với vị giám trợ của mình. Cuối cùng, bạn sẽ hài lòng là bạn đã đi đến gặp ông—và điều đó sẽ đáng bỏ công.

Samuel H., 14 tuổi, Idaho, Hoa Kỳ

Để biết thêm thông tin về đề tài này, xin xem C. Scott Grow, "Tại Sao và Điều Gì Tôi Cần Phải Thú Tội với Vị Giám Trợ của Tôi?", Liahona, tháng Mười năm 2013, 59.

HÃY TÂM SỰ VỚI ÔNG

"Tìm kiếm lời khuyên bảo từ các vị lãnh đạo chức tư tế của

các em, nhất là vị giám trợ của các em. Ông biết các tiêu chuẩn, và ông biết dạy cho các em điều gì. Hãy tìm kiếm cơ hội để gặp ông. Các em có thể trông mong ông đặt ra những câu hỏi thẳng thắn, sâu sắc. Hãy tin cậy ông. Hãy tâm sự với ông. Hãy yêu cầu ông giúp các em hiểu điều Chúa kỳ vọng nơi các em. Hãy lập một cam kết để sống theo các tiêu chuẩn đạo đức của Giáo Hội. Một mối quan hệ quan trọng với một vị lãnh đạo thành niên là thiết yếu để giúp các em giữ mình được trong sạch và xứng đáng về mặt đạo đức."

Anh Cả M. Russell Ballard thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, "Purity Precedes Power," Ensign, tháng Mười Một năm 1990, 37.

CÂU HỎI CHO KỲ TỚI

"Tôi bị chế nhạo ở trường học vì là Thánh Hữu Ngày Sau. Tôi biết mình cần phải đứng lên bênh vực cho điều tôi tin tưởng, nhưng điều đó thật là khó khăn! Làm thế nào để tôi trở nên đủ can đảm để nói cho những người đó phải ngừng lại?"

Xin gửi nộp câu trả lời của các em và, nếu muốn, một tấm ảnh có độ phân giải cao trước ngày 1 tháng Năm năm 2015, tại liahona@ldschurch.org, bằng email đến liahona@ldschurch.org, hoặc qua đường bưu điện (xin xem địa chỉ ở trang 3).

Chi tiết sau đây và giấy cho phép phải được gửi kèm theo trong e-mail hoặc thư bưu điện của các em: (1) họ và tên, (2) ngày tháng năm sinh, (3) tiểu giáo khu hoặc chi nhánh, (4) giáo khu hoặc giáo hạt, (5) giấy cho phép đăng câu trả lời của các em và nếu các em dưới 18 tuổi, thì cần phải có giấy phép của cha mẹ (e-mail được chấp nhận) để đăng câu trả lời và hình của các em.

Các câu trả lời có thể được hiệu đính để được

Ai Là Người Anh

*Ellie biết người anh hùng của nó là ai,
nhưng nó quá sợ hãi để nói ra.*

Bài của Charlotte Mae Sheppard

Dựa theo một câu chuyện có thật

*“Hãy bênh vực lương tâm, danh dự, đức tin của bạn;
hãy đứng như một người anh hùng” (Children’s
Songbook, 158).*

Ellie cắn móng tay đầy lo lắng. Cô Fitz đang đi xuống các dãy bàn và hỏi mỗi học sinh một câu hỏi, từng em một. “Ai là người anh hùng của em?”

Cô Fitz hỏi Jeremy.

Jeremy đáp nhanh. “Cha em!” Nó nói một cách hãnh diện.

Cô Fitz mỉm cười. “Còn người anh hùng của em là ai, Sarah?”

Hùng của Em?

Nó trả lời rất nhanh. “Abraham Lincoln.”

Ellie cảm thấy tim mình đập mạnh khi Cô Fitz tiếp tục đi xuống dãy bàn của các học sinh. Họ đã nói về những người anh hùng cả ngày, và bây giờ mọi người phải nói về người anh hùng của mình là ai—ở trước cả lớp!

Amber và Justin nói rằng mẹ của chúng là người anh hùng của chúng. Walter nói rằng người anh hùng của nó là ông nội của nó. Một vài học sinh khác nói rằng người anh hùng của chúng là một ông vua hay tổng thống.

Chỉ còn có một vài học sinh nữa trước khi cô Fitz đi tới Ellie. Nó phải nghĩ đến một người anh hùng—và phải nghĩ nhanh.

Ellie nhìn xuống đôi giày của mình, ngượng ngùng.

Việc nghĩ tới một người anh hùng không phải là vấn đề thực sự. Nó đã biết người anh hùng của nó là ai rồi. Đó là Chúa Giê Su Ky Tô. Ngài đã chữa lành người bệnh, làm người chết sống lại, và trả giá cho tội lỗi của tất cả mọi người. Ngài là vị anh hùng vĩ đại nhất đã từng sống! Nó chỉ quá sợ hãi để nói ra.

Ellie cắn móng tay của nó một lần nữa khi nghĩ đến việc nói cho cả lớp biết rằng Chúa Giê Su Ky Tô là vị anh hùng của nó. Nếu Jeremy cười nhạo nó thì sao? Nếu Sarah và Amber thì thảo về nó trong giờ ra chơi thì sao?

Dĩ nhiên nó biết rằng Chúa Giê Su Ky Tô là vị anh hùng của nó. Nhưng điều đó không có nghĩa là tất cả mọi người khác cũng phải biết.

Cô Fitz dừng lại ngay trước bàn của Ellie và mỉm cười. “Và ai là người anh hùng của em vậy, Ellie?”

Ellie liếc nhìn từ dãy bàn các học sinh bên cạnh nó lên tới Cô Fitz. Nó thì thào: “Abraham Lincoln.”

Cô Fitz cười rạng rỡ. “Giỏi!” cô ấy nói trong khi bước tới em học sinh kế tiếp ngồi trong dãy bàn.

Ngay sau khi cô ấy đi qua, thì đôi vai của Ellie cảm thấy nhẹ nhõm. Cảm ơn Chúa đã xong rồi. Điều cuối cùng nó cần là cho tất cả mọi người trong lớp học biết người anh hùng của nó là ai—

Một tiếng nói cất lên: “Chúa Giê Su Ky Tô.”

Ellie mở mắt to lên khi nó từ từ nhìn qua. Chỉ—có xa hơn một chút ở dãy bàn dưới—một cậu con trai ngồi với mái tóc rối bù. Bạn ấy gầy gò và nhút nhát, và luôn luôn ngồi ở cuối lớp. Ellie còn không biết tên của bạn ấy nữa. Nó không thể nhớ bạn ấy có bao giờ nói một lời nào—cho đến bây giờ.

Một vài học sinh quay sang nhìn chăm chăm vào bạn ấy, nhưng bạn ấy không hề để ý đến chúng. Bạn ấy chỉ nhìn lên cô Fitz và nói một lần nữa. “Vị anh hùng của em là Chúa Giê Su Ky Tô.”

Cô Fitz mỉm cười rạng rỡ và tiếp tục đi xuống dãy bàn. Nhưng Ellie nhìn cậu bé đầy kinh ngạc. Nó sợ phải nói cho mọi người biết về người anh hùng của nó, nhưng bạn ấy thì không như thế. Bạn ấy còn thậm chí không đi nhà thờ của nó nữa! Nhưng bạn ấy biết thật là quan trọng biết bao để đứng làm một tấm gương về Chúa Giê Su Ky Tô, ngay cả khi điều đó rất khó làm.

Ellie mỉm cười với bạn ấy. Nó sẽ không còn sợ để nói về người anh hùng của nó là ai nữa. Rốt cuộc, giờ đây nó đã có hai người anh hùng. ■

Tác giả sống ở California, Hoa Kỳ.

Những Lời Cầu Nguyện và Các Ngôi Nhà Thờ

Bài của McKelle George

Dựa vào một câu chuyện có thật

“Nếu các người yêu nhau, thì ấy là tại điều đó mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ ta” (Giăng 13:35).

Dani nhìn lên nhưng vẫn không thể nhìn thấy đỉnh của ngôi nhà thờ xinh đẹp.

Những người thuộc về một giáo hội khác đều đến đây. Dani không hiểu tại sao gia đình của nó đã đến thăm nhà thờ này vào ngày thứ Sáu, nhưng cha nó đã nói rằng họ sẽ đến một buổi họp được gọi là Buổi Lễ Ban Chiều.

“Đó là gì vậy?” Dani hỏi.

Cha nói: “Đó là một buổi họp mà người ta hát, đọc kinh và cầu nguyện với nhau.” “Giống như một gia đình lớn vào cuối ngày.”

Dani thích lời giải thích đó. Gia đình nó và nó đang đi tham quan nước Anh. Chủ Nhật tuần rồi họ đi đến một tiểu giáo khu trong một thành phố tên là York. Trong Hội Thiếu Nhi, tất cả trẻ em đều biết các câu thánh thư và các bài hát mà Dani biết. Nó biết tiểu giáo khu mà nó đến thăm là một phần của Giáo Hội chân chính của Chúa Giê Su, cũng giống như tiểu giáo khu ở nhà.

Nhưng ngôi nhà thờ này rất khác với điều nó từng quen biết. Nó nhận thấy một cái bàn nhỏ đầy những cây nến. Dani nhìn một cặp bé thấp một ngọn nến.

“Tại sao bạn thắp nến vậy?” Dani hỏi nó.

Cậu bé mỉm cười. “Tôi thắp nến khi tôi cầu nguyện về những điều đặc biệt. Chừng nào ngọn lửa còn cháy, thì tôi hy vọng lời cầu nguyện

“Chúng ta phải yêu thương tất cả mọi người, biết lắng nghe, và cho thấy mối quan tâm đối với niềm tin chân thành của họ.”

Anh Cả Dallin H. Oaks thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Yêu Mến Những Người Khác và Chấp Nhận Những Dị Biệt,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2014, 27.

sẽ tiếp tục được Thượng Đế nghe thấu.”

Chúng trông giống như các cây nến bình thường đối với Dani. Nó có hơi hoang mang một chút, nhưng nó muốn tỏ ra lịch sự. Nó mỉm cười với cậu bé.

Dani và gia đình nó ngồi xuống, và chẳng bao lâu thì Buổi Lễ Ban Chiều bắt đầu. Nó nhìn thấy cũng cậu bé đó ở một vài dãy cách nó. Rồi nó nhận biết rằng nó không biết bất cứ bài hát nào mọi người đang hát. Khi cầu nguyện, họ đọc trong một cuốn sách nhỏ. Mọi điều dường như khác với những gì nó từng quen biết.

Nhưng âm nhạc thật là hay, mặc dù không quen thuộc. Sau đó, một người đàn ông đứng dậy để đọc thánh thư. Người ấy mặc áo choàng, thay vì một bộ com lê và cà vạt như vị giám trợ của Dani. Nhưng khi người ấy bắt đầu đọc, thì Dani nhận ra rằng mình đã biết câu chuyện này! Người ấy đã đọc về Chúa Giê Su chữa lành 10 người mắc bệnh phong.

Dani thì thầm: “Cha ơi, con thích câu chuyện này.”

Cha mỉm cười. “Cha cũng thế.”

Rồi người đàn ông trong bộ áo choàng dâng lời cầu nguyện. Người ấy cầu xin Thượng Đế ban phước lành cho những người bị bệnh và đang hoạn nạn. Cũng giống như Dani đã làm! Người ấy cũng cầu xin một phước lành đặc biệt cho các vị lãnh đạo của giáo hội mình. Dani nhớ lại

việc gia đình của nó luôn luôn cầu xin Cha Thiên Thượng ban phước cho Chủ Tịch Thomas S. Monson và hai cố vấn của ông.

Một cảm giác ấm cúng tràn ngập tâm hồn của Dani. Nó biết Cha Thiên Thượng đang nói với nó là Ngài yêu thương *tất cả* con cái của Ngài và nghe thấu *tất cả* những lời cầu nguyện của họ, mặc dù họ đi một nhà thờ khác và không có phúc âm trọn vẹn.

Khi họ đứng dậy ra về, cha nó xem điện thoại của ông. Ông trông buồn bã khi đọc những lời nhắn của ông. Ông nói: “Chị Monson đã qua đời.”

“Ồi thôi!” Dani dăng nhanh một lời cầu nguyện trong lòng rằng Chủ Tịch Monson sẽ được bình an.

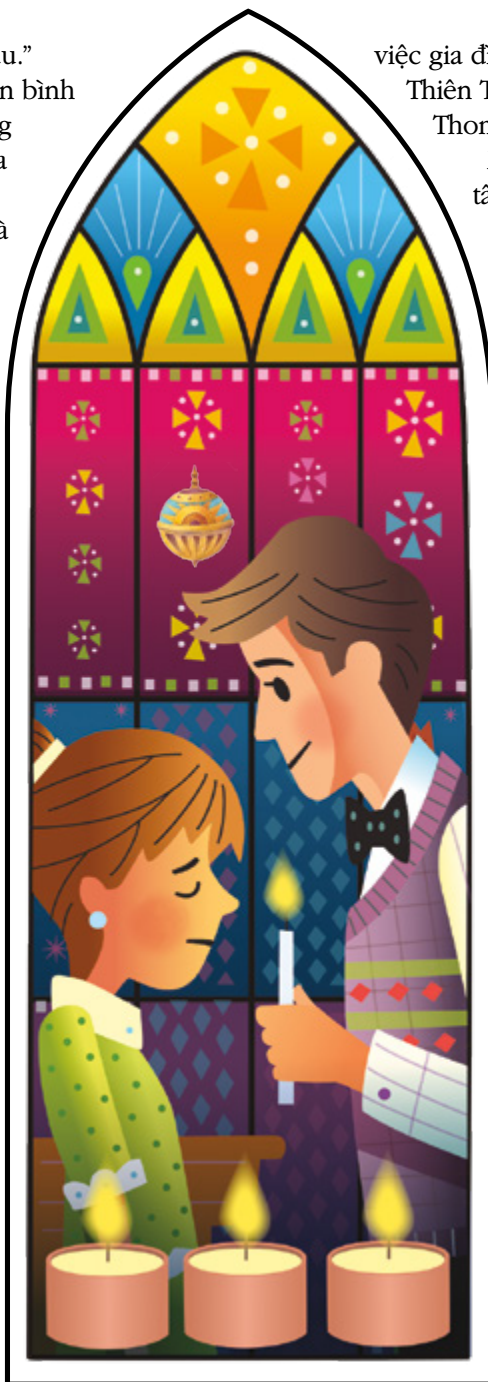
“Bạn không sao chứ?” một người nào đó hỏi. Đó là cậu bé hồi nãy. Nó đã nghe lời than của Dani, và nó dường như lo lắng.

Dani nói: “Chị Monson đã qua đời.” “Bà là vợ của vị tiên tri chúng tôi, Chủ Tịch Monson.”

Cậu bé tử tế nói: “Tôi lấy làm buồn khi nghe tin đó.” “Tôi sẽ thắp một ngọn nến cho ông ấy.”

Dani mỉm cười và nói cảm ơn cậu bé. Nó nghĩ rằng cậu bé ấy thật là tốt để dâng một lời cầu nguyện đặc biệt cho Chủ Tịch Monson. Nó biết rằng Cha Thiên Thượng sẽ nghe thấu lời cầu nguyện nó dâng lên trong lòng cũng như lời cầu nguyện của cậu bé đó. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

Bài của Anh Cả
Russell M. Nelson

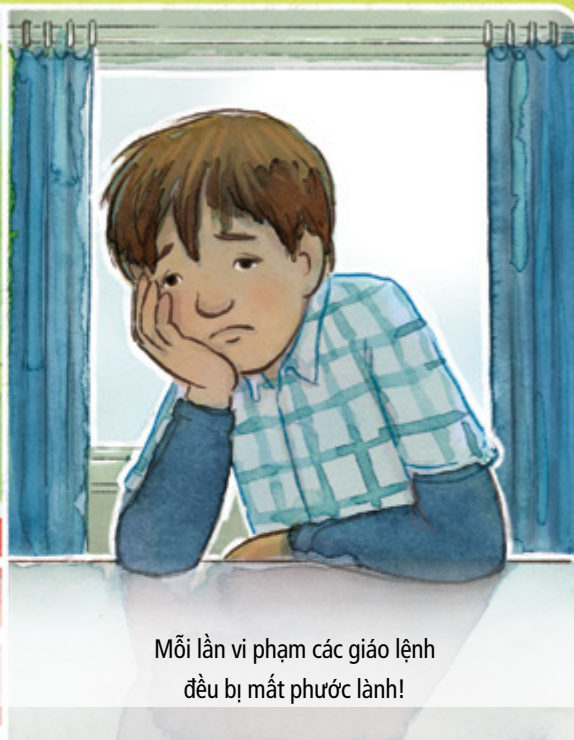
Thuộc Nhóm Túc Số
Mười Hai Vị Sứ Đồ

*Các thành viên thuộc
Nhóm Túc Số Mười
Hai Vị Sứ Đồ là nhân
chứng đặc biệt của
Chúa Giê Su Kỵ Tể.*

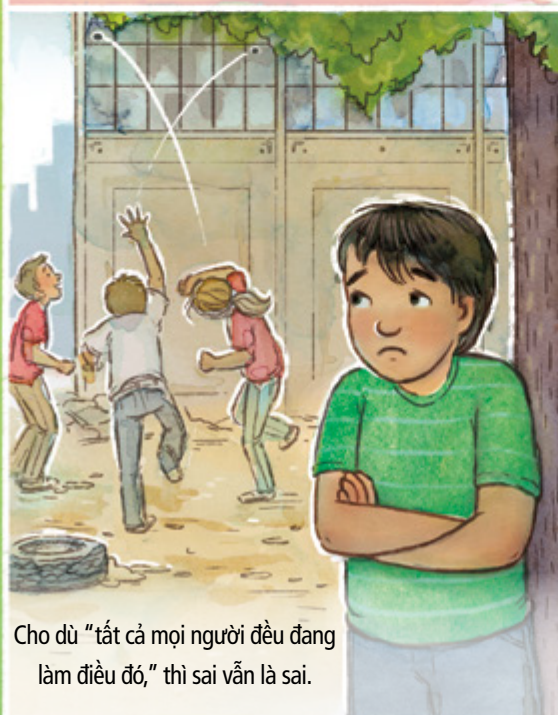
Tại sao SỰ VÂNG LỜI lại quan trọng như vậy?

Mỗi lần tuân giữ các giáo lệnh
đều mang lại phước lành!

Mỗi lần vi phạm các giáo lệnh
đều bị mất phước lành!

Cho dù "tất cả mọi người đều đang
làm điều đó," thì sai vẫn là sai.

Khi vâng lời Thượng Đế, ta đã
cho thấy đức tin của mình.

“Đây là ngày Đức
Giê Hô Va làm nên,
Chúng tôi sẽ
mừng rỡ và vui
vẻ trong ngày ấy.”

—Thi Thiên 118:24

Chúa Giê Su Chữa Lành một Người Mắc Bệnh Phung

Bài của Erin Sanderson

Hãy nghĩ về một thời gian mà ta đau ốm. Có ai làm điều gì đó tử tế để giúp ta cảm thấy khỏe hơn không?

Trong Kinh Tân Ước, chúng ta đọc về cách Chúa Giê Su đã cho thấy lòng nhân từ đối với những người bị bệnh. Một ngày nọ, một người mắc một căn bệnh về da rất đau đớn gọi là bệnh phung đi đến với Chúa Giê Su. Người ấy biết rằng Chúa Giê Su có quyền năng để chữa lành mọi người bị bệnh. Người ấy tin rằng Chúa Giê Su có thể chữa lành cho mình. Chúa Giê Su chạm tay vào người mắc bệnh phung và nói: “Hãy sạch đi” (Mác 1:41). Ngay sau khi Chúa Giê Su phán xong thì người đó được chữa lành.

Chúng ta có thể noi theo bước Chúa Giê Su bằng cách tử tế và yêu thương những người bị bệnh hay buồn bã. ■

Tác giả sống ở Utah, Hoa Kỳ.

Ý KIẾN CHO GIA ĐÌNH CÙNG THẢO LUẬN

Các em có thể sử dụng các tấm hình trong thánh thư ở trang 74 để kể câu chuyện từ Mác 1:40–42. Sau đó, các em có thể đọc Giu Đa 1:22 và hoạch định cách làm một điều gì đó chung với gia đình để tạo một sự khác biệt trong cuộc sống của một người nào đó. Có lẽ các em có thể bí mật phục vụ một người nào đó!

Bài Hát: “Tell Me the Stories of Jesus”

(*Children’s Songbook*, 57)

Thánh Thư: Mác 1:40–42

Videos: Hãy vào Biblevideos.org để xem

“Jesus Heals a Lame Man on the Sabbath”

và “Jesus Heals a Man Born Blind.”

NOI THEO BƯỚC CHÚA GIÊ SU

Với gia đình mình, hãy đóng diễn vai cách các em có thể cho thấy tình yêu thương đối với những người khác trong những tình huống này. Tưởng tượng ra một số tình huống của các em!

Một gia đình mới dọn vào khu phố của các em.

Một số trẻ em không tử tế với một đứa trẻ khác ở trường học.

Một người khách tham quan không quen biết ai ở nhà thờ lại đến Hội Thiếu Nhị.

Em trai hoặc em gái của các em không có ai để chơi cùng.

Em bé khóc, và mẹ của các em đang cố gắng nấu bữa ăn tối.

Một người trong tiểu giáo khu hoặc chi nhánh của các em bị bệnh và không thể ra khỏi nhà.

HỌC HỎI THÊM: CÁC SÁCH PHÚC ÂM

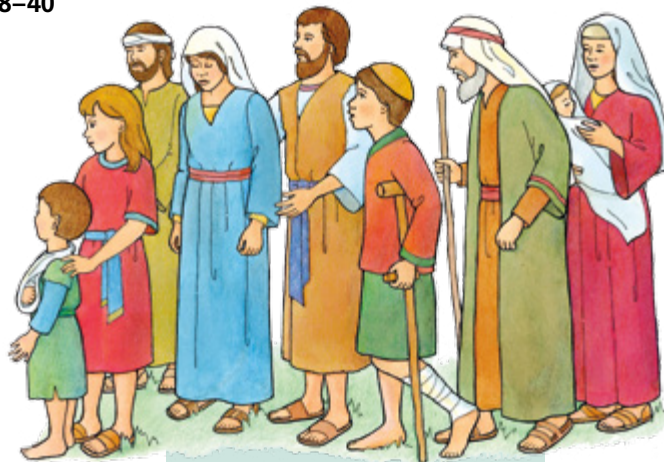
Kinh Tân Ước có bốn cuốn sách đặc biệt gọi là các Sách Phúc Âm, được một số môn đồ của Chúa Giê Su viết ra. Các Sách Phúc Âm cho biết về lúc Chúa Giê Su Ky Tô sống trên thế gian. Câu chuyện về việc chữa lành người mắc bệnh phong nằm trong ba sách Phúc Âm này. Câu chuyện đó nằm trong Mác 1:40–42 và cũng trong Ma Thi Ơ 8:2–4 và Lu Ca 5:12–14.

MÁCH NƯỚC TRONG THÁNH THƯ: TÌM KIẾM TỪ

Trong Mác 1:41 từ *lòng thương xót* được sử dụng. Đôi khi có những từ khó hiểu trong Kinh Thánh mà các em có thể không hiểu. Khi tìm thấy một từ mà mình không biết, các em có thể sử dụng Sách Hướng Dẫn Thánh Thư để giúp đỡ các em! Ví dụ, các em có thể tra tìm từ “Lòng thương xót” để tìm ra nghĩa của từ đó và tìm ra các câu thánh thư khác có sử dụng từ đó. Những từ nào khác các em có thể tra tìm trong câu chuyện về việc Chúa Giê Su chữa lành người mắc bệnh phong?

Chúa Giê Su Chữa Lành Người Bệnh

Mác 1:40–42; Lu Ca 4:38–40

Đám Đông

Dán keo trang này lên giấy cứng hoặc bìa các tông. Sau đó cắt ra những tấm hình và gắn chúng lên mấy cây que dùng để làm thủ công hoặc túi giấy. Sử dụng chúng để giúp đóng diễn những câu chuyện từ Kinh Tân Ước.

Các em có thể sao thành nhiều bản tại liahona.lds.org.

Chúa Giê Su Kỵ Tô

Người Mắc Bệnh Phung

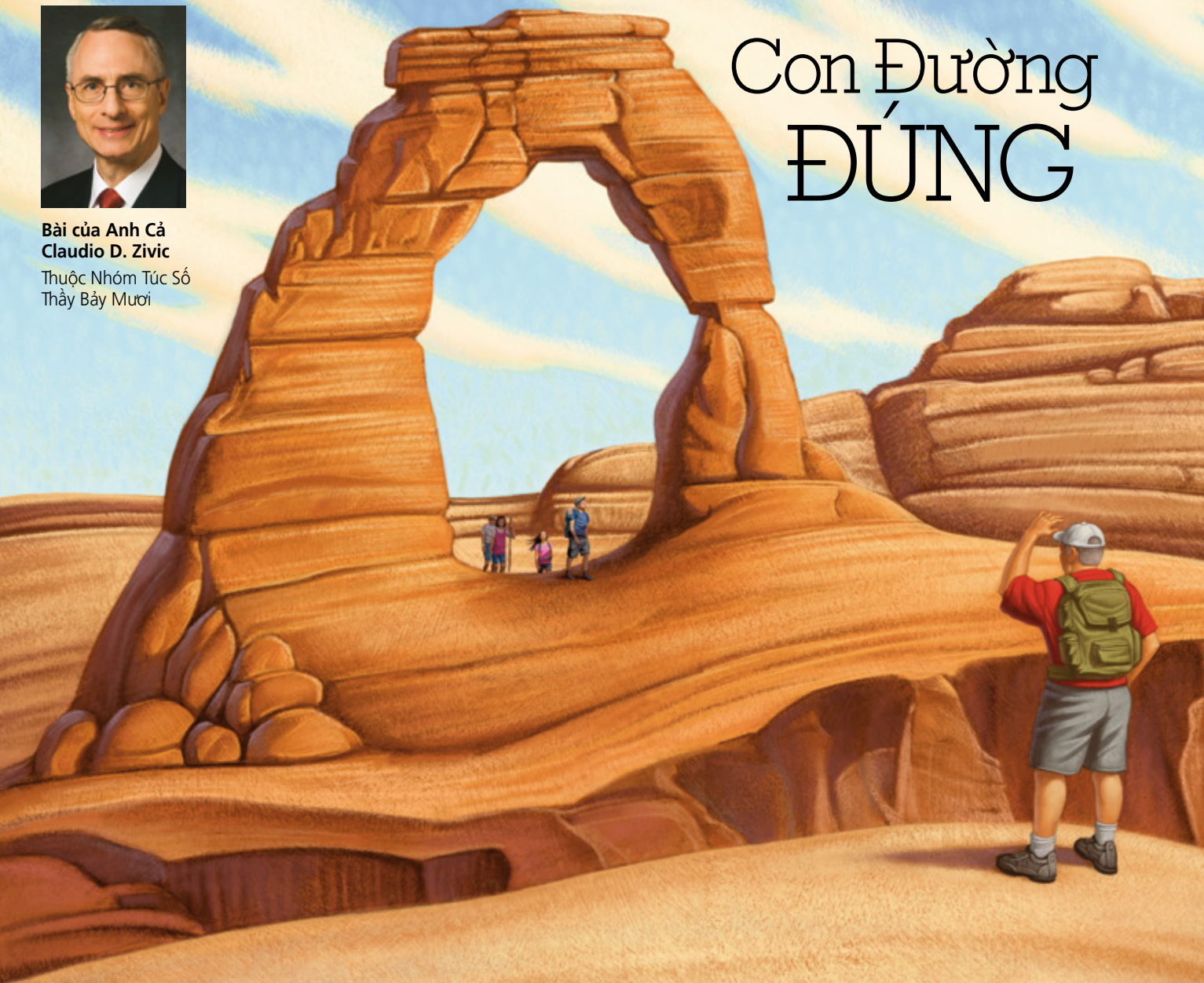
Mẹ Vợ của Phi E Rơ

Bài của Anh Cả
Claudio D. Zivic

Thuộc Nhóm Túc Số
Thầy Bảy Mười

Con Đường ĐÚNG

“Hãy nghe lời nói của Thượng Đế là Đấng đã sáng tạo ra các người” (GLGƯ 43:23).

Cách đây nhiều năm, gia đình tôi đến thăm Arches National Park (Công Viên Quốc Gia Arches) ở Utah, Hoa Kỳ. Một trong những vòm cung xinh đẹp và nổi tiếng nhất trong công viên đó là Delicate Arch, và chúng tôi quyết định leo lên núi để đến vòm cung đó.

Chúng tôi bắt đầu rất hăng hái, nhưng chẳng bao lâu thì mấy người kia cần phải nghỉ chân. Tôi muốn được đến đó sớm hơn, nên tôi đi một mình. Vì không hề chú ý đến con đường tôi phải đi, nên tôi bắt đầu đi theo một người đàn ông dường như biết nơi ông sẽ đi.

Con đường càng lúc càng trở nên khó leo lên hơn. Tôi chắc chắn rằng gia đình tôi có thể không bao giờ đi tới đó được. Bỗng nhiên, tôi thấy Delicate Arch, nhưng

tôi ngạc nhiên vô cùng khi thấy rằng tôi không thể đi tới đó được. Con đường tôi đã đi không dẫn đến vòm cung.

Tôi thất vọng và quay trở lại. Tôi sốt ruột chờ đợi cho đến khi tôi gặp lại nhóm của tôi. Họ cho tôi biết là họ đã đi theo những tấm biển chỉ đúng đường, và bằng cách đi cẩn thận và gắng sức, họ đã đi tới Delicate Arch. Thật không may, tôi đã đi sai đường. Tôi đã học được một bài học vô cùng quan trọng!

Đừng mất tập trung vào con đường của các em dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu với Cha Thiên Thượng. Tuân theo các nguyên tắc phúc âm và các lệnh truyền các em học được, và các em sẽ được ở trên con đường đúng để sống với Ngài mãi mãi. ■

Từ bài nói chuyện “Chúng Ta Đừng Đi Sai Đường,” Liahona, tháng Năm năm 2014, 39–41.

Tôi Biết rằng Chúa Giê Su Yêu Thương Tôi

Bài của Jane McBride Choate

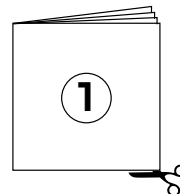
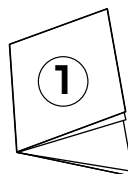
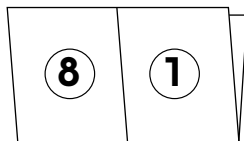
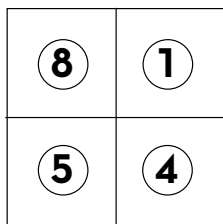
Dựa vào một câu chuyện có thật

Laney đã cố gắng rất nhiều để có được sự nghiêm trang trong nhà thờ. Nhưng nó mệt mỏi và muốn xê dịch đôi chân.

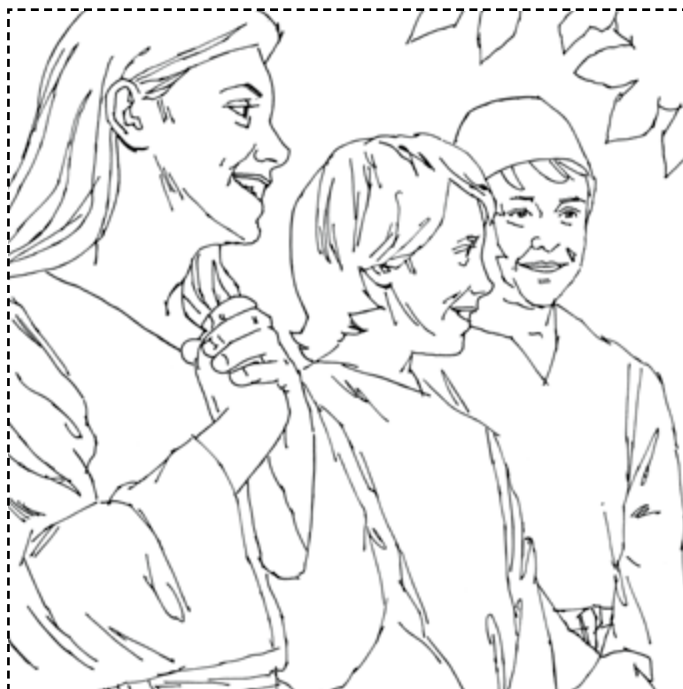

Sau khi Tiệc Thánh kết thúc, Laney mở ra sách về Chúa Giê Su. Nó thấy hình của Chúa Giê Su với trẻ em. Tấm hình đó làm cho nó cảm thấy bình an và vui trong lòng.

Câu chuyện tiếp tục ở trang 79.

1-Cắt ra

8

Tôi Biết Rằng Đáng Cúi Rối Yêu Thương Tôi
Của Tami Jeppson Creamer và Derena Bell

1

2-Gấp lại

5

Tôi không chạm tay vào Ngài hoặc ngồi trên đùi Ngài,
nhưng Chúa Giê Su có thật đối với tôi.

Tình yêu thương Ngài dành cho các con trẻ của Ngài,
tôi biết Ngài cũng dành cho tôi.

4

4-Cắt ra

3-Gấp lại

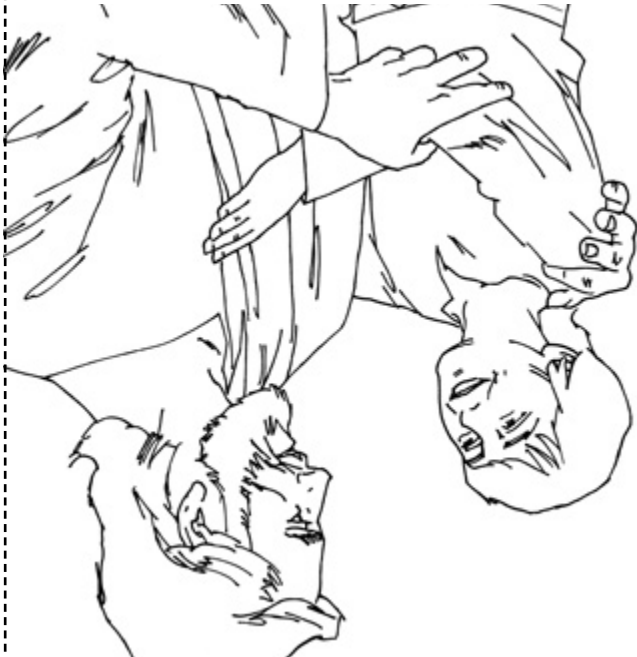
②

Cách đây rất lâu tại một nơi xinh đẹp,
trẻ em quy tụ xung quanh Chúa Giê Su.

⑦

Tôi xin dâng lên Ngài tâm hồn tôi.
Tôi biết rằng Đấng Cứu Rỗi yêu mến tôi.

③

Ngài ban phúc lành và giảng dạy khi chúng cảm
nhận được tình yêu thương của Ngài. Mỗi đứa
trẻ đều thấy nước mắt chảy trên mặt Ngài.

⑥

Tôi biết Ngài hằng sống!
Tôi noi theo một cách trung tín.

Sau khi lễ Tiệc Thánh kết thúc,
Laney hỏi Mẹ: “Tại sao con lại dễ
ngồi nghiêm trang hơn khi con
nhìn vào cuốn sách về Chúa
Giê Su?”

Mẹ nó nói: “Mẹ nghĩ đó là vì
sách này nhắc con nhớ rằng
Chúa Giê Su yêu thương con
biết bao.”

Laney gật đầu.
“Mẹ có nghĩ là
Chúa Giê Su biết
rằng con cũng
yêu mến Ngài
không?” Nó hỏi.

Mẹ của Laney
ôm hôn nó.
“Có, mẹ chắc
là Ngài biết.” ■

Tác giả sống ở Colorado, Hoa Kỳ.

Tháng này đánh dấu 100 năm kể từ khi Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn khuyến khích các tín hữu nên tổ chức buổi họp tối gia đình. Đoạn trích sau đây là từ lá thư của Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn giới thiệu buổi họp tối gia đình. Lá thư này được phát hành vào tháng Tư năm 1915 và được in trong tạp chí Improvement Era vào tháng Sáu năm 1915 (các trang 733–34). Cách viết bằng chữ hoa và phép chấm câu đã được hiện đại hóa.

Các Anh Chị Em thân mến:
Chúng tôi khuyến bảo

Các Thánh Hữu Ngày Sau nên tuân thủ chặt chẽ hơn lệnh truyền của Chúa được đưa ra trong tiết thứ 68 của sách Giáo Lý và Giao Ước:

“Và lại nữa, nếu những bậc cha mẹ trong Si Ôn, . . . có con cái đã lên tám tuổi mà không dạy chúng biết giáo lý về sự hối cải, đức tin nơi Đấng Ky Tô, Vị Nam Tử của Thượng Đế hằng sống, và về phép báp têm và ân tứ Đức Thánh Linh bởi phép đặt tay, thì tội lỗi sẽ trút lên đầu những bậc cha mẹ ấy; . . .

“Và họ cũng phải dạy con cái mình biết cầu nguyện, và bước đi ngay thẳng trước mặt Chúa” [xin xem GLGƯ 68:25–28].

Những đứa con của Si Ôn cũng nên tuân thủ một cách trọn vẹn lệnh truyền của Chúa ban cho Y Sơ Ra Ên thời xưa và được nhắc lại cho Các Thánh Hữu Ngày Sau:

“Hãy hiếu kính cha mẹ người, hầu cho người được sống lâu trên đất mà Giê Hô Va Đức Chúa Trời người ban cho” [Xuất Ê Díp Tô Ký 20:12].

Những điều mặc khải này áp dụng mạnh mẽ cho Các Thánh Hữu Ngày Sau và điều cần thiết cho các bậc cha mẹ trong Giáo Hội này là những lệnh truyền này cần phải được giảng dạy và áp dụng trong nhà của họ.

Vì mục đích này, chúng tôi khuyến bảo và khuyến nhủ việc bắt đầu “buổi tối gia đình” trong khắp Giáo Hội, mà trong thời gian đó cha mẹ có thể quy tụ các con trai và con gái của họ xung quanh họ trong nhà và dạy cho chúng những lời của Chúa. Do đó họ có thể học hỏi trọn vẹn hơn các nhu cầu và những đòi hỏi của gia đình họ, đồng

KỶ NIỆM 100 NĂM Buổi Họp Tối Gia Đình

thời tự mình và con cái làm quen kỹ hơn với các nguyên tắc của phúc âm của Chúa Giê Su Ky Tô. Buổi tối gia đình này nên được dành cho sự cầu nguyện, hát thánh ca, bài hát, nhạc cụ, đọc thánh thư, đề tài gia đình, và chỉ dẫn cụ thể về các nguyên tắc phúc âm và về những vấn đề đạo đức của cuộc sống, cũng như các bốn phận và nghĩa vụ của con cái đối với cha mẹ, gia đình, Giáo Hội, xã hội, và quốc gia. Đối với những đứa con nhỏ hơn, có thể giới thiệu việc đọc thuộc lòng, các

bài hát, câu chuyện, và các trò chơi thích hợp. Các thức ăn nhẹ có tính chất như vậy có thể được chuẩn bị phần lớn trong nhà và được dọn ra ăn.

Nên cẩn trọng tránh hình thức và sự cứng ngắt, và tất cả gia đình cần phải tham gia vào các bài tập.

Những buổi họp mặt này sẽ cung cấp cơ hội cho sự tin tưởng lẫn nhau giữa cha mẹ và con cái, giữa anh chị em, cũng như tạo cơ hội cho những lời cảnh báo, khuyến bảo và lời khuyên nhủ của cha mẹ với các con trai và con gái của họ. Những buổi họp mặt này sẽ cung cấp cơ hội cho các con trai và con gái để hiếu kính cha mẹ và cho thấy sự biết ơn của mình về các phước lành của gia đình để lời hứa của Chúa với họ có thể được thật sự làm tròn và cuộc sống của họ được kéo dài và hạnh phúc. . . .

Chúng tôi . . . khuyến khích những người trẻ tuổi nên ở nhà buổi tối hôm đó và cố gắng hết sức để làm cho buổi tối gia đình thành buổi tối đầy hướng dẫn, hữu ích, và thú vị.

Nếu Các Thánh Hữu tuân theo lời khuyên này, thì chúng tôi hứa rằng sẽ có các phước lành lớn lao. Tình yêu thương ở nhà và sự vâng lời cha mẹ sẽ gia tăng. Đức tin sẽ được phát triển trong lòng của giới trẻ Y Sơ Ra Ên, và họ sẽ có được sức mạnh để chống lại các ảnh hưởng và những cám dỗ xấu xa bao quanh họ.

Các anh em lãnh đạo của các anh chị em,

JOSEPH F. SMITH

ANTHON H. LUND

CHARLES W. PENROSE

Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn ■

NHỮNG SỰ HIỂU BIẾT

Làm thế nào tôi có thể lập ưu tiên cho buổi họp tối gia đình?

“Trong khi các anh chị em đang cố gắng củng cố gia đình mình và xây đắp sự bình an trong nhà, thì hãy ghi nhớ buổi họp tối gia đình hàng tuần. Hãy cẩn thận đừng làm cho buổi họp tối gia đình chỉ là thứ yếu sau một ngày bận rộn. Hãy quyết định rằng vào tối thứ Hai, gia đình của các anh chị em sẽ được ở nhà với nhau trọn buổi tối. Đừng để những đòi hỏi của công ăn việc làm, thể thao, các sinh hoạt ngoại khóa, bài tập, hoặc bất cứ điều gì khác trở nên quan trọng hơn thời gian mà các anh chị em dành cho nhau ở nhà với gia đình của mình. Cách sắp xếp sinh hoạt buổi tối của các anh chị em không quan trọng bằng thời gian dành ra cho buổi tối đó. Phúc âm cần phải được dạy một cách chính thức lẫn không chính thức. Hãy làm cho buổi họp tối đó thành một kinh nghiệm quan trọng đối với mỗi người trong gia đình.”

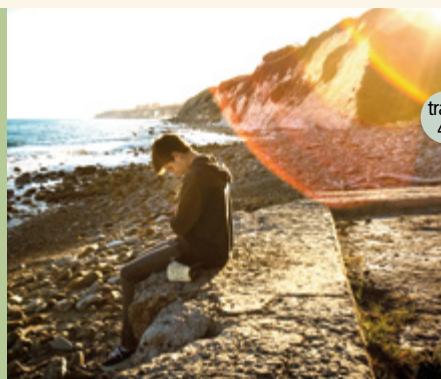
Anh Cả Richard G. Scott thuộc Nhóm Túc Số Mười Hai Vị Sứ Đồ, “Hãy Tập Đặt Đức Tin Làm Ưu Tiên Hàng Đầu của Các Anh Chị Em,” *Liahona*, tháng Mười Một năm 2014, 94.

Cũng trong Sổ Báo Này

DÀNH CHO CÁC THÀNH NIÊN TRẺ TUỔI

THẮNG TIỀN TRONG **Đức Tin**

Bốn sự hiểu biết sâu sắc này từ cuộc đời của
Nê Phi có thể giúp các em tự tin trong việc
đưa ra quyết định của riêng mình.

trang
44

DÀNH CHO GIỚI TRẺ

NHỜ VÀO **JOSEPH**

Cuộc sống của các em sẽ khác biệt như thế
nào nhờ vào Tiên Tri Joseph Smith? Hãy xem
xét sáu cách này.

trang
50

DÀNH CHO THIẾU NHI

TÔI BIẾT RẰNG CHÚA GIÊ SU YÊU THƯƠNG TÔI

Tự làm một cuốn sách để giúp các em
nghiêm trang trong lúc họp nhà thờ.

trang
76

GIÁO HỘI
CÁC THÁNH HỮU NGÀY SAU CỦA
CHÚA GIÊ SU KÝ TÔ